

Genç Çınar

ÇINAR KOLEJİ KÜLTÜR-EDEBİYAT DERGİSİ • YIL 19 • SAYI 19 • HAZİRAN 2014

“Tek Yürektik Bir Zamanlar”

Kardeşimiz
kim?

▶ Genç Çınarlar'dan Derece Yağmuru

▶ Sis Çökünce Perde Kalkar

▶ İnsanlık İnsanlığa Çağrıldı

▶ Bir İstanbul Rüyası

▶ Onların Gözüyle Kardeşlik

▶ Dosta Güven Düşmana Korku

**BAŞARILI ve ERDEMLİ
NESİLLER YETİŞTİRİYORUZ**

www.cinarkoleji.com.tr

Yüreklerin Fethi

Veysel KAFALI
Kurucu Temsilcisi

Seksenli yıllardı. Otobüsle umreden dönüyorduk. Yarıyıl tatilinde öğrencilerimizle birlikte Kâbe'yi tavaf etmiş, Medine-i Münevvere'de Sevgili peygamberimizin birkaç gün misafiri olmuş, Irak üzerinden ülkemize dönerken Bağdat'a uğramıştık. İmam-ı Azam Camiinin önüne geldiğimizde vakit yatsıyı geçmişti. Ama meydan cıvı cıldı. Üsküdar Meydanı gibi köfte arabaları, seyyar satıcılar, çaycılar, grup grup sohbet eden insanlar, geceye ayrı bir canlılık katıyordu. Acıkmıştık. Orta yaşlı bir Arap'tan ekmek sorduk.

-Bugün buranın pazarıydı, kalmamıştır, bu saatte bulamazsınız, dedi.

-Biz umreden dönüyoruz. Yanımızda bir otobüs öğrenci var ne yapacağız, dedik.

-Öyle mi, dedi. Biraz bekleyin o zaman, deyip uzaklaştı.

Yirmi dakika kadar sonra arabasıyla Bağdat'ın bilmem hangi köşesinden getirdiği, fırından yeni çıkmış bir bagaj dolusu sıcak ekmeklerle yanımızdaydı. Ücretini sorduk;

-Ayıptır hacı, dedi. Siz bizim kardeşlerimizsiniz!

Camiinin önüne geldiğimizde, kaldırırma sofralarını açmış grup grup öğrenciler, pilav kaşıyorlardı. Onların aç olduğunu öğrenen çevredeki ev hanımları, hemen evlerine giderek kazan kazan pilav getirmişlerdi. Çok duygulanmıştık o gün...

* * *

Bir grup arkadaş Tunus'a gezmeye gidiyorlar. Lokantaya girip yemek yedikten sonra hesap öderken Türk pasaportunu gören lokantacı parayı reddedip;

-Ben sizden para alamam! Siz Osmanlı'nın torunlarısınız, diyor.

Aradan yüzyıl geçtiği halde, dünyanın dört bucağında hala saygıyla karşılanmamıza sebep olan sır neydi acaba?

Bu sırrı iyi anlamak lazım. Irk, renk, sınır tanımadan; her türlü menfaat ve çıkar duygusunun ötesinde; Bosna'dan Filipinler'e, Güney Afrika'dan Çeçenistan'a sarsılmaz gönül bağları kuran bu evrensel kardeşlik iklimini iyi analiz etmek lazım...

Peygamberinin izinde, gittiği her yere hakkı, adaleti, hizmeti, sevgiyi, kardeşliği, götürülen; uğradığı her beldeye çiçek tohumları eker gibi iyilikler saçan ecdadı iyi anlamak lazım.

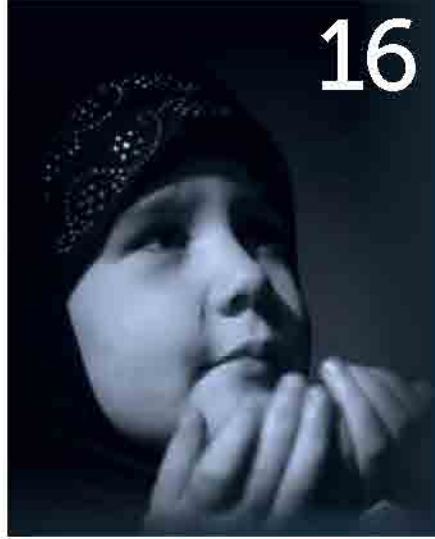
Ülkeleri fethetmeden önce yürekleri fetheden o güzel insanların kardeşlik ruhunu yeniden diriltmek lazım.

Uluslararası yardım kuruluşlarımızın fedakâr çalışmaları bu dirilişin habercisi...

Dünyanın görmezlikten geldiği bir milyon Suriyeli Müslüman kardeşimize hem devlet hem de millet olarak şefkat kanatlarımızı açışımız, bu; uyanışın umut ışıkları...

"Senden umut kesmem kalbinde merhamet adlı bir çınar vardır..."

Neslimizin, yeniden yaratılış gayesine ve asli kodlarına dönmesi için var gücümüzle çalışmak temennisiyle...

1	Yüreklere Fethi	57	Çınar'da Yeni Bir Soluk
4	Başarılarımız	58	Adım Adım Geldik Bu Günlere
7	Yazarlar Kulübüyle Derece Yağmuru	58	1 Yılıız Böyle Geçti
8	Dünya Shotokan Karate Şampiyonluğu	58	Üçüncü Sınıflarımızın Sosyal Karnesi
9	Çınarlı Genç Mucitler "Türkiye 2.si ve 6.sı" Oldular!	59	Uyuyan Canlıları Uyandırdılar
10	Eskrim'de Şampiyon Çınarlı	59	İlköğretimde Ritim Show
	"Bobin Yardımlı Hız Kesici Fren Sistemi"yle TÜBİTAK'tayız!	59	Din Samimiyettir
	"Nereden Vursam Gol Otur" ile Çınarlı Gençler TÜBİTAK'ta!	59	Her Sınıfın Bir Yetimi
11	Genç Düşünce Platformu Büyümeye ve Yürümeye	60	Botanik Bahçesinden Bilim Merkezi Gezisi
	Devam Ediyor	60	Şenliğin Bilimcisi
12	Kulüpler	60	Slayt – Film Yarışması
14	Dosta Güven Düşmana Korku	60	Robotbilim Buluşmaları
16	Tek Yürektik Biz	60	Bir Kelime Bir İşlem
17	Kardeşlik Üzerine	61	Pi Günü Ekinlikleri
18	Onların Gözüyle Kardeşlik	61	Sosyal Mucitler Çözüm Aradılar
20	Sis Çökünce Perde Kalkar	62	Tarihten Kopmadan Bugünü Yaşamak
21	Gecelerin Şahidi Olmaz	63	Yazılarıyla Tebessüm Etiler
24	Benim Adım	63	Böyle Anlatılır Ataların Sözleri
26	Yazar Öğretmenin Yazar Öğrencileri	63	İngilizce Hayatın İçinde
29	Gönüllerde Gül Zamanı	64	Hedef Hayalgücü "En Yaratıcı Metot Ödülü"
30	Ailelerin Çocuklarla Özgürlük İmtihanı	64	İngiltere'de Yaz Okulu
32	Onlar ve Biz	64	Trinity College London Sertifika Töreni
33	Kilitli Kapı Ardında Akıl Çılgılığı	65	Hayatın İzleri
34	Beyaz Haberlerim Var Kardeşlerim	65	5500'de 5. Olmak
35	Beyaz Gül	65	Şimdiden TOEFL'a Hazırlanmak
37	Bir İstanbul Rüyası	65	KMUN (Kabataş Model United Nations)
40	Duygular Şehrinde Bir Gece	66	Yaralı Yüreklere Sarabilmek
43	Dodo'nun Hayali	66	O'nu Daha İyi Tanıyabilmek
45	Tehlikeli Bölge Yıl 2019	66	Bin Canım Olsa...
48	Gizemli Dokunuş	66	Üniversite Yolunda...
49	Sevgili Hünkârım	66	Kendimizi Keşfetmek...
50	Ben Asla Büyümeyeceğim	66	Motivasyon Zamanı
52	Zarftaki Umut	67	Türkiye'nin En Seçkin Üniversite ve Akademisyenleri
53	Mevsimlerle Birlikte	67	Çınar Koleji Kariyer Günleri'nde Buluştu
54	İnternet Kullanımı – Sosyal Medya	67	8. Çınaraltı Şiir Gecesi'nde İnsanlık İnsanlığa Çağrıldı
55	İçer Sorulan Sorular	68	Genç Muharrirlerin Kaleminden 4
56	Küçük Çınarlar Büyüdü	68	BM Model Ülke Konferansı'nda Çınar Farkı

Haziran 2014 İçindekiler

- Bizim İçin Can Verdiler
- 69 Dünyaya  ocuk Penceresinden...
 ehadet Semasının İlk Yıldızları
Hayal Ufkunda Yolculuk
- 70 Kadın Ana Tiyatrosu
Fırçaların Dili
- 71 Tartışırken Yarışmak
Şiir R zg ri
K  c k Hayaller Büyük Projeler
- 72 Rakamlardan Korkmayın
Robotumuz Ankara'da
Acep  eŐmi Cihan Bu M'ola?
- 73 Spor Hayatımızın İçinde
O'nu Eserlerimizle Anlattık
Her Yaşta El Sanatı
- 74 Bahçeşehir Üniversitesi Gezisi
Fikrinizi Etkili Savunun
Hz. Nuh'un Gemisinde Son Gıdalar
- 75 Alışmak İçin Tanımak Lazım
Oyun Doğal Etkinliktir
Sanat Eserlerimizin Minyat rcesi
- 76 Kardeşlerimiz İçin
Tohumlar Nasıl Yeşerir
Kitchen Club  ınar'da!
- 77 Güzellikleri Yerinde Görmek İçin...
Paintball
Denizleri Nasıl Fethettik?
Ben Okuma Bilmem
- 78 Tiyatro  alışmaları
Canan Karatay  ınar'daydı
Neşeli Bir Bayram
- 79 Kalkınma Bakanı Cevdet Yılmaz Malatya  ınar Kolejimizi Ziyaret Etti
"Kitaplar Da Dostlar Gibi İyi Seçilmelidir"...
Botanik Bahçemiz Rengârenk
- 80 Öğren, Uygula, Tebliğ Et!
Anneler Günü Heyecanı!
The Project Umbrella Başarısı ödüllendirildi

ÇINAR KOLEJİ

Genç  ınar

Yıl: 19 Sayı: 19 Haziran 2014

Özel  ınar EĞitim Kurumları

Adına Sahibi

Veysel Kafalı

Genel Yayın Yönetmeni

Mustafa Tekinalp

Yayın Kurulu

Mehmet Mete

Fikri Kařıfh seyin
Salih Semih DaydaŐ

Redaksiyon

M. Mustafa Orak
Mustafa Tekinalp

Grafik Tasarım

Abdullah Uzun

Fotoğraf

 ınar ArŐiv

Baskı

Bion Matbaası
0212 567 62 62

İletişim

4. Etap 1. Kısım
Başakşehir / İstanbul
Tel: 0212 487 25 25
www.cinarkoleji.com.tr

Başarılarımız

Enes Bilal YEŞİLÇİÇEK

Güreş Şampiyonası
Türkiye 1. si

Ebru YÜMLÜ

Taekwondo Şampiyonası
Türkiye 1. si

M. Burak SAYGILAR

Taekwondo Şampiyonası
İstanbul 1. si

Enes Bilal YEŞİLÇİÇEK

Güreş İstanbul Şampiyonası
İstanbul 3. sù

Betül Akmeahmet

Uluslararası 23 Nisan
Eskrim Şampiyonası 1. si

Betül Akmeahmet

Türkiye Eskrim Şampiyonası
Türkiye 2. liği

Sevdener Ustabas

Atletizm İstanbul Bölge Yarışları
İstanbul 3. sù

Fatih Dinç

Fatih ve Fetih Konulu Kompozisyon
İstanbul Jùri Özel Ödùlü

Rabia Elif Çelik

Atletizm İlçe 3. sù

İrem YÜM

5500 Kişinin Katıldığı Özel İngilizce Sınavı
Türkiye 5. si

Başakşehir İlköğretim Okul Takımı

Mendil Kapmaca Turnuvası
İlçe 1. si Bölge 4. sù

Ebru YÜMLÜ

Kulüpler Arası Taekwondo İstanbul Şampiyonası
İstanbul 1. 'si

Ebru YÜMLÜ

Kulüpler Arası Taekwondo Türkiye Şampiyonası
Türkiye 1. 'si

Ebru YÜMLÜ

Okullar Arası İstanbul Taekwondo Şampiyonası
İstanbul 1. 'si

Mahmut Burak SAYGILAR

Okullar Arası İstanbul
Taekwondo Şampiyonası
İstanbul 1. 'si

Enes Bilal YEŞİLÇİÇEK

Okullar Arası İstanbul Güreş Şampiyonası
İstanbul 3. 'sù

Seher SALİK

"Birlikte Yaşamak ve Kardeşlik" Konulu
Resim Yarışması
İlçe 1. 'si

Ebru YÜMLÜ

Taekwondo 2016 Rio Greece Open
Grandprix 1. Turnuvası 2. si

2013-2014 eğitim öğretim yılında öğrencilerimizin elde ettiği akademik, kültürel ve sportif başarılar.

Başarılarımız

Lise Okul takımı
Okullar Arası Futboll Müsabakası
İlçe 3. 'sü

Yusuf İslam TUNCER
Siyer Yarışması
İstanbul 1. si

Elifnur Sezgin
USOBO Metin Analizi
Kategorisi İkincisi

Eda Daştan, Büşra Suluk ve Merve Taşdemir
TÜBİTAK
Bölge Finalisti

İrem YÜM
5500 Kişinin Katıldığı Özel İngilizce Sınavı
Türkiye 5. si

Merve Nur YAŞI
(USOBO) "Forum" Kategorisi **İkincisi**

Feyza BAYAT
"Peygamber Efendimiz ve Samimiyet"
Konulu Kompozisyon Yarışması
İlçe Üçüncüsü

ÇINAR KOLEJİ ÇEKMEKÖY KAMPÜSÜ
İlkokulu Takımı "Geleneksel Çocuk
Oyunları" Yarışması
İlçe İkincisi

**Esmannur TAŞYÜZ ve
Tunahan CİNSOY**
V. Salih Zeki Matematik
Yarışması **Finalisti**

**İlke Ceren BİLGİÇ ve
Onur Cem PALIÇA**
" Küçükler Yüzme Müsabakaları"
İl Birincisi

Yusuf Yiğit ALKAN
"Oyunlarla Büyümek İstiyorum"
Konulu Projeye
SBO İkincisi

Sura Nisa İNCE
"My Name is Khan'dan Mesajımız Var"
Adlı Film Tanıtımıyla
SBO ikincisi

Kerem Arif BAYRAKTAR
İstanbul Okullar Arası Bilek Güreşi Müsabakası
İstanbul 3. sü

OKUL TAKIMI
Genç Erkekler Futsal Turnuvası
İlçe 3. sü

Ebru YÜMLÜ
Teakwondo Genç Kızlar
Türkiye 1. si

Dilara ZENGİNCE ve Zeynep Ayça ÇAKIR
DOESEEF Proje Yarışması Fizik Dalında
Türkiye Finalisti
Kültür 2000 Proje Yarışması
Jüri Özel Ödülü

2013-2014 eğitim öğretim yılında öğrencilerimizin elde ettiği akademik, kültürel ve sportif başarılar.

Başarılarımız

Oğuzhan ŞENTÜRK - Esra DAĞ - Zeynep KOÇYİĞİT
-Yasin YILDIZ - Muhammed Emin SARAL - Ayşe İrem
AKYILDIZ- Derya KIZILOĞLU - Elif Beyza AKYILDIZ-
İlknur İrem YILMAZ-Ömer BUNYAK- Ahmet Haluk
IRMAK-Selimhan AYGÜN - Şehriban KIZILOĞLU
Bilim Kahramanları/FLL SENIOR 2014 Uluslararası
Robot Yarışması
Türkiye 2.si

Oğuzhan DEDE - Furkan Hakan HIZAL - Muhammed
Eray YILMAZ- Mehmet Eren ERKEN- Burak ARLI-
Erdem METİN- Muhammed Burak ALİCAN
Bilim Kahramanları/FLL SENIOR 2014 Uluslararası
Robot Yarışması
Türkiye Altıncısı

Esra Dağ Elif, Betül Acar, Muhammed Emin Saral,
Yasin Yıldız
Tübitak Ortaöğretim Öğrencileri Arası Proje Yarışması
Bölge Finalisti

Zeynep Sude Altay, Sümeyra Şeker, Ömer Böler,
Ahmet Meydan, Ahmet Tozan, Samet Ünver
Bu Benim Eserim
Proje Yarışması Finalisti

Eslem Nur KELEŞOĞLU - Muhammed Enes ÖRCÜN
Salih Zeki Matematik Proje Yarışması
Genç Matematikçi Ödülü

Yusuf Toy/Oğuzhan Dede
Bu Benim Eserim Proje Yarışması Finalisti- Mev Bilim
Proje Yarışması 2.si, İnepo Finalisti

Eray Yılmaz/ Emin Göksu
İstek Okulları Proje Yarışması Finalisti- Bu Benim Eserim
Proje Yarışması Finalisti

Samet Yurdudeven/ Hasan Bahadır Başar
Bu Benim Eserim
Proje Yarışması Bölge Sergisi Finalisti

Merve Nur Yahşi - Elif Nur Seçer
Ulusal Sosyal Bilimler Olimpiyatı
Finalisti/Gümüş Madalya

Ayça Şanlı
Ulusal Sosyal Bilimler Olimpiyatı
Finalisti

Zeynep Ayça Çakır/Dilara Zengince, Sümeyye Sultan
Göksu/Selma İskanoğlu,
Semih Taştekin/Melihcan Yavru
Mev Bilim
Proje Yarışması Finalisti

Semih Taştekin/Melihcan Yavru, Sümeyye Sultan
Göksu/Selma İskanoğlu, Bilgenur Tarınoğlu/Serra
Genç, Hande Yüksek
Kültür 2000 Bilim
Proje Yarışması Finalisti

Sümeyye Sultan Göksu/Selma İskanoğlu
Üsküdar Üniversitesi Bilim
Proje Yarışması Finalisti

Derya Kızıloğlu-Emine Akar
İstek Okulları Sosyal Bilimler Olimpiyatı
Finalisti

Kerem Arif BAYRAKTAR
Bilek Güreşi Yarışması
İstanbul 3.sü

Hasan Basri Yıldırım
Okullar Arası Güreş Müsabakası
Başakşehir İlçe 1.si

Gamze ADATEPE, Büşra SULUK, İrem YÜM,
Büşra Nur BİLİCİ
Masa Tenisi (Takım halinde)
Başakşehir İlçe 1.si

Öğretmenler Voleybol Takımı
Okullar Arası Voleybol Turnuvası Başakşehir
İlçe 1.si

Betül Akmeahmet
Uluslararası Rskrim Çocuk Kupası Alanya Turnuvası
Şampiyonu / Florya Yıldız Kızlarda Türkiye 2.si

2013-2014 eğitim öğretim yılında öğrencilerimizin elde ettiği akademik, kültürel ve sportif başarılar.

YAZARLAR KULÜBÜYLE DERECE YAĞMURU

Başakşehir Türkçe Zümresi bünyesinde kurulan Yazarlar Kulübü, bu yıl zümreler arası dayanışmanın en güzel örneklerinden birini sergiledi. Sene başında Türkçe öğretmenlerince seçilen genç yazarlarımızla oluşturulan kulübümüze, başarılı hikâyeleriyle tanıdığımız İngilizce öğretmeni Ahmet Güney tecrübesi ve kalemıyla önderlik etti. 19 üyesi bulunan kulübümüz sene boyunca il ve ilçe çapında yapılan kültür-edebiyat yarışmalarında birçok derece kazandı. İşte öğrencilerimizin dereceleri...

Yusuf Han Yılmaz

Tuvalden Kaleme Şiir Yarışması, İstanbul 1.si

Müberra Özkan

Altın Kalem Kompozisyon Yarışması, İstanbul 3.sü

Müberra Özkan

Sait Faik Abasıyanık Öykü Yazma Yarışması, İstanbul 4.sü

Şevval Özügenç

Çocuk Gözüyle Adalet Konulu Kompozisyon Yarışması,
İstanbul 5.si

Yavuz Selim Şenses

İstanbul Temalı Çocuk Yazarlar Hikâye Yarışması,
İstanbul Mansiyonu

Âmine İrmak

İstanbul Temalı Çocuk Yazarlar Hikâye Yarışması
İstanbul Mansiyonu

Yavuz Selim Şenses

Enerji Verimliliği Bilincini Artırmak ve Yaygınlaştırmak
Kompozisyon Yarışması, İlçe 1.si

Zehra Yılmaz

Orman Haftası Şiir Yarışması, İlçe 1.si

Sude Elif İnan

Sağlıklı Nesil Sağlıklı Gelecek Kompozisyon Yarışması,
İlçe 1.si

Yavuz Selim Şenses

Polis Haftası Şiir Yarışması, İlçe 1.si

Zehra Yıldırım

Hayatın Kaynağı Yumurta Hikâye Yarışması, İlçe 1.si

Zehra Yılmaz

Jandarma Konulu Şiir Yarışması, İlçe 1.si

Sude Elif İnan

Jandarma Konulu Kompozisyon Yarışması, İlçe 1.si

Zehra Yılmaz

23 Nisan Şiir Yarışması, İlçe 1.si

Yavuz Selim Şenses

Çocuklar Hakları İçin Yarışıyor Kompozisyon Yarışması,
İlçe 1.si

Şevval Özügenç

Biz Siz Olmadan Olmaz – Maviler Projesi Kompozisyon
Yarışması, İlçe 2.liği

Haris Şerif Bahadır

İstanbul Temalı Çocuk Yazarlar Hikâye Yarışması, İlçe 2.si

Haris Şerif Bahadır

Takım Ruhu Temalı Şiir Yarışması, İlçe 2.si

Zehra Yıldırım

23 Nisan Kompozisyon Yarışması, İlçe 2.si

Ecmel Tekgöçen

Altın Kalem Kompozisyon Yarışması, İlçe 2.si

Yavuz Selim Şenses

Değerler Olimpiyatı Şiir Yarışması, İlçe 2.si

Yusuf Han Yılmaz

Kardeşlik ve Birlikte Yaşamak Şiir Yarışması, İlçe 3.sü

Zehra Yıldırım

Değerler Olimpiyatı Hikâye Yarışması, İlçe 3.sü

Zehra Yılmaz

Trafik Haftası Şiir Yarışması, İlçe 3.sü

Sude Elif İnan

Vefa ve Sadakat Kompozisyon Yarışması, İlçe 3.sü

Dünya Shotokan Karate Şampiyonluğu!

4 - 6

Nisan 2014 tarihleri arasında Kosova'nın Priştine kentinde yapılan "5. Dünya Shotokan Karate Şampiyonası"nda öğrencilerimizden Berk EROL dünya şampiyonu oldu.

31 ülke ve 1400 sporcunun katıldığı 5. Dünya Shotokan Karate Şampiyonası'nda 1998 doğumlu öğrencimiz Berk EROL üstün bir başarı örneği sergileyerek 57 kiloda dünya şampiyonu oldu.

Turnuvaya Katılan Ülkeler;

Arnavutluk - Ermenistan - Avusturya - Bahreyn - Bosna Hersek - Bulgaristan - Hırvatistan - Çek Cumhuriyeti - İngiltere - Gürcistan - Almanya - Macaristan - İtalya - Kazakistan - Kırgızistan - Libya - Makedonya - Karadağ - Fas - Yeni Zelanda - Nijerya - Polonya - Rusya - Sırbistan - İsveç - İsviçre - Suriye - Tunus - Türkiye - Türkmenistan - Özbekistan

Shotokan Hakkında

Shōtōkan-ryū, Gōjū-ryū, Shitō-ryū, Wadō-ryū ile birlikte Dünya Karate Federasyonu tarafından kabul gören dört Karate stilinden biri.

Günümüzde Japonya dışında en çok yayılmış stildir. Ryu kelimesi Japoncada metodoloji, metod, stil anlamına gelir. Adını stilin kurucusu olan Gichin Funakoshinin şiiyazarken kullandığı mahlasının, öğrencileri tarafından çalıştıkları Dojo'ya verilmesinden almıştır. Shoto Çam kokulu dalgalar, Kan ise okul anlamına gelir. Doğup büyüdüğü

Okinawa adasında uzun yıllar Savaş Sanatları çalışan Funokashi, geleneksel karate tekniklerinin uygulanmasının

çok zor olduğuna karar verdikten sonra, sanatın yediden yetmişe herkesin uygulayabilmesi ve Japonyada okullarda beden eğitimi derslerine girmesini amaçlayarak tenikler üzerinde düzenlemeler yapmıştır. Bu yüzden Usta, Karatenin özünü bozmak ve tekniklerin gücünü azaltmak konusunda eleştirilmiştir.

Ancak Ustanın yaptığı düzenlemeler sayesinde teknikler gerçekten her yaşta sporcunun uygulayabileceği ve rahatlıkla

kavrayabileceği hale geldiği için tüm dünyada yayılma imkânı bulmuştur. Bir karate tekniğinin güçlü bir şekilde uygulanabilmesi, sporcunun bu tekniği doğru bir şekilde çok tekrar etmesi ile sağlanır. Ancak geleneksel karate ekollerinde daha fazla fiziksel güce ve nefes egzersizlerine önem verilmiştir.

Gichin Funakoshi'nin 1957'de ölümünden sonra, öğrencilerinden Masatoshi Nakayama Sensei 1949'da kurulan Japan Karate Association (JKA) bünyesinde Shotokan adıyla çalışmalarını sürdürürken, Shigeru Egami Shotokan'ın Funakoshi'nin mirasına spor karate anlayışını hâkim kıldığı gerekçesiyle, geleneksel karate anlayışını vurgulayan Shotokai araştırma akımını kurmuştur. JKA Batı'da, özellikle ABD'deki prestiji sayesinde Shotokan'ı dünyada en çok tanınan stil haline getirirken, Shotokai'n etkisi sınırlı kalmıştır. Bugün dünyadaki karatecilerin yaklaşık %25'i Shotokan stilini izlemektedir. Türkiye'de ise karatenin ilk yıllarından itibaren Shotokan açık bir egemenlik kurmuştur. Türkiye Karate Federasyonu spor karate faaliyetlerinin yaklaşık %95'i Shotokan stilindedir.

Çınarlı Genç Mucitler "Türkiye 2.si ve 6.sı" Oldular!

Bilim Kahramanları/FLL SENIOR 2014 Uluslararası Robot Yarışması'na katılan Çınar Koleji öğrencileri Türkiye 2.liği ve Türkiye 6.lığı derecelerini alarak büyük bir başarıya imza attılar.

Çınar Koleji öğrencileri, "Shaker" ve "Legoritma" isimli ekiplerle, 8-9 Mart tarihleri arasında İstanbul Kültür Üniversitesi'nde düzenlenen FLL Senior 2014 Robot Yarışması'nda Türkiye 2.liği ve Türkiye 6.lığı derecelerini alarak büyük bir başarıya imza atmış oldular. Büyük bir heyecan, özveri ve disiplin ile yarışmaya hazırlanan Çınar Koleji öğrencilerinin projeleri jüri üyeleri tarafından da büyük takdirle karşılandı.

Yarışmanın bu seneki teması Natural Fury yani "doğal afetler"di. Toplamda 3 aşamadan oluşan yarışmada 1. aşamada ekiplerin hazırladıkları projeler değerlendirildi. 2. aşamada ise tasarlanan robotların mekaniği değerlendirilirken 3. aşamada da robotların performanslarına göre puanlar verildi. Daha sonra puanların toplamları alınarak takımların dereceleri belirlendi.

Çınar Koleji Yaşam Becerileri Merkezi'nin önemli bir vizyon projesi olan Mekatronik Atölyesi'nde takım koçları Bedia Arslan ile yarışmaya hazırlandılar. Mekatronik atölyesinde "LEGO" ve "mekaniği" C++ tabanlı programlama teknikleri ile bir araya getiren genç mucitlerin FLL Senior Yarışması'ndaki projeleri oldukça dikkat çekiciydi. Yarışmayı düzenleyen yetkililer, böylesi özel bir çalışmanın projelendirilme aşamalarına ev sahipliği yapan Çınar Koleji Yaşam Becerileri Merkezi ile ilgili olarak "Çınar Koleji Yaşam Becerileri Merkezi Mekatronik Atölyesi'ndeki çalışmalarını merak ediyor; yerinde görebilmek amacıyla en yakın zamanda ziyaret etmek istiyoruz" dediler.

3 farklı proje ve farklı robot tasarımıyla yarışmaya katılan Shaker ekibinin projeleri; "erozyona karşı

yenilikçi çözümler", "yıldırım düşmesinde can kaybını önleme" ve "sel baskını" üzerine geliştirildi. 2. aşamada tasarladıkları robotun mekaniğiyle bu aşamada birinci olan ekip, 3. aşamada robotlarının sergiledikleri performansla toplamda 421 puan alarak yarışmayı Türkiye 2.si olarak tamamlamayı başardılar. Dünya elemeleri için tek bir maç kalan Shaker ekibi, bu elemelerden sonra ilk 7 takım arasına girebilirse dünya turuna çıkabilecek. Shaker ekibinin son eleme turu 22-23 Mart tarihlerinde Mimar Sinan Üniversitesi Bomonti Kampüsü'nde gerçekleşecek.

Yarışmada Türkiye 6.lığını elde Legoritma ekibinin ilk aşamadaki projesi ise "depreme karşı yıkılmayan yaylı ve raylı sistemli ev" oldu. Can ve mal kaybını önlemek amacıyla uygulamalı olarak sunulan bu proje jüri tarafından çok beğenildi. 2. aşama robotun mekanik tasarımı, 3. aşama ise robotun

performansydı. Performansın ölçüldüğü aşamada robotun 2,5 dk. içinde yapması gereken görevler vardı ve asıl skor bu aşamadan sonra belli oluyordu. Sonuç olarak toplamda 418 puan alan Legoritma ekibi Türkiye 6.sı olarak başarılı bir şekilde yarışmayı tamamladı.

Bu başarıların ardındaki isimler;

Shaker Ekibi: Esra Dağ, Oğuzhan Şentürk, Yasin Yıldız, Zeynep Koçyigit, Ayşe İrem Akyıldız, İlknur İrem Yılmaz, Muhammed Emin Saral, Ömer Bunyak, Elif Beyza Akyıldız, Ahmet Haluk İrmak, Derya Kızıloğlu, Şehriban Kızıloğlu, Selimhan Aygün.

Legoritma Ekibi: Oğuzhan Dede, Furkan Hakan Hızal, Muhammed Eray Yılmaz, Mehmet Eren Erken, Ali Osman Burak Arlı, Muhammed Burak Alican, Erdem Metin.

Böylesi büyük başarılarla imza atan öğrencilerimizi kutlar, başarılarının devamını dileriz.

Eskrim'de Şampiyon Çınarlı

Öğrencimiz Betül Akmehtem, her yıl 23 Nisan'da düzenlenen "Uluslararası Eskrim Çocuk Kupası Alanya" turnuvasında Minik Bayan Takım Flöre Kategorisinde şampiyon oldu.

Öğrencimiz aynı zamanda Türkiye Eskrim Federasyonu ve Türkiye Okul Sporları Federasyonu'nun düzenlediği turnuvada Flore Yıldız Kızlar kategorisinde Türkiye 2.ligini elde etti. Öğrencimizi tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

"Bobin Yardımlı Hız Kesici Fren Sistemi"yle TÜBİTAK'tayız!

TÜBİTAK Ortaöğretim Öğrencileri Arası Proje Yarışması'na öğretmenimiz Ümit Alkan, öğrencilerimiz Yasın Yıldız ve Muhammed Emin Saral ile birlikte "Bobin Yardımlı Hız Kesici Fren Sistemi" isimli projeleriyle 10.418 proje arasından davet edilme başarısını gösterdiler.

Bilgisayar, Biyoloji, Fizik, Kimya, Matematik, Coğrafya, Sosyoloji, Psikoloji ve Tarih olmak üzere 9 dalda düzenlenen yarışmaya bu yıl 17.486 öğrencinin hazırladığı toplam 10.418 proje başvurusu yapıldı.

17-20 Mart 2014 tarihleri arasında İstanbul Teknik Üniversitesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi'nde 45. Ortaöğretim Öğrencileri Araştırma Projeleri İstanbul-Avrupa Bölgesi Yarışma Sergisi'ne 100 proje davet edildi. Fizik dalında Büyükçekmece Kampüsü Fizik öğretmenimiz Ümit Alkan, Fen Lisesi öğrencileri Yasın Yıldız ve Muhammed Emin Saral ile birlikte "Bobin Yardımlı Hız Kesici Fren Sistemi" isimli projeleriyle bu sergiye davet edilme başarısını gösterdiler.

"Nereden Vursam Gol Olur" ile Çınarlı Gençler TÜBİTAK'ta!

"Nereden Vursam Gol Olur" ile Çınarlı gençler bölge sergisinde!

Ortaöğretim öğrencilerini Fen Bilimleri, Matematik ve Sosyal Bilimler alanlarında çalışmalar yapmaya teşvik etmek, araştırma ve geliştirme odaklı bilgi ve becerilerini geliştirmelerine katkıda bulunmak amacıyla TÜBİTAK ve Milli Eğitim'in düzenlediği "Bu Benim Eserim" yarışmasında Çınarlı Gençler başarıya doymuyor. Futbolun matematiğini ve matematik bilimi kullanarak, direk serbest vuruştan gol atma hedefinin en iyi şartlarla nasıl gerçekleştirilebileceğini ortaya koyan, "Nereden Vursam Gol Olur" isimli çalışma şimdi de Matematik alanında Marmara Bölge Sergisi'ne katılmaya hak kazandı.

Günümüzün en sevilen spor dallarından biri olan Futbol ve en önemli bilim dallarından biri olan matematiği keyifli bir projede bir araya getiren Çınarlı öğrenciler başarılarına her gün yenilerini eklemeye devam ediyorlar. Projenin danışmanı Necmi Suci ile yarışmaya katılan öğrencilerimiz Samet Yurduseven ve Hasan Bahadır Başar'ı kutluyoruz.

Genç Düşünce Platformu

Büyümeye ve Yürümeye Devam Ediyor

Okulumuz Başakşehir şubesinde 2009 yılında kurulan ve istikrarlı bir şekilde yoluna devam eden Genç Düşünce Platformu 2013-2014 eğitim yılını da üye sayısını, etkililik ve etkinlik alanını artırarak değerlendirdi. Kademeli bir eğitim sitemini benimsemiş olan ve her kademe de ayrı müfredat uygulayan GDP Büyükçekmece ve Çekmeköy şubelerinde de faaliyete geçti. Pilot uygulama olarak ortaokul düzeyinde hazırlık kademesini oluşturdu.

Düşünen, üreten, ahlak ve özgüven sahibi şahsiyetler yetiştirmeyi kendine gaye edinen GDP, Hazırlık ve 1. Kademe öğrencileri ile 21 kitap, 2. Kademe ve 3. Kademe öğrencileri ile de 27 kitap okudu. Öğrenciler bu kitapların her biriyle ilgili değerlendirme yazısı kaleme aldı ve tahlil çalışmalarına katıldı. Ayın konuğu etkinlikleri çerçevesinde çeşitli vasıflarıyla öne çıkmış 7 farklı isimli söyleşi gerçekleştirdi. Tefsir dersleri ve kamp çalışmaları düzenledi.

Genç Düşünce Platformu faaliyetlerini çok önemli ve verimli bir kampla nihayete erdirdi. Artık bir geleneğe dönüşmüş olan sunum kamplarının altıncısını 16 -21

Mayıs 2014 tarihleri arasında Yalova'da bir tatil köyünde gerçekleştirildi. Başakşehir, Çekmeköy ve Büyükçekmece şubelerimizdeki tüm GDP öğrencilerinin ve Mezunlar kademesinin de katılımıyla gerçekleştirilen kampa toplamda 100 kişi katıldı. Her gün 1, 5 saatlik 4 sunumdan oluşan kamp programı 5 gün sürdü.

Öğrenciler; "İslam'da Şehir ve Mimari", "21. Asırda Müslüman Kadın", "Bir Eğitim Modeli Olarak Medrese", "Darbeler"; Dersim, Menemen ve 31 Mart Vakası gibi konuların yer aldığı "Şaibeli Olaylar"; Aliya İzzet Begoviç, İmam Nevevi ve Ahmet Cevdet Paşa gibi önemli kişilerin hayatının konu edildiği "Biyografiler" gibi 15 farklı konuyu tüm katılımcıların önünde sundu.

Katılımcılar çok yoğun ve yorucu bir program olmasına rağmen önemli bilgilerin, tecrübelerin ve dostlukların kazanıldığı sunum kampının çok verimli ve güzel geçtiğini seneye yapılacak kampı şimdiden beklemeye başladıklarını ifade ettiler.

KULÜPLER

- ✓ Tiyatro Kulübü
- ✓ Tarih ve Gezi Kulübü
- ✓ İstanbul Şehir Kulübü
- ✓ Halk Oyunları Kulübü
- ✓ Fotoğrafçılık Kulübü
- ✓ Münazara Kulübü

- ✓ Web Programlama Kulübü
- ✓ Basketbol Kulübü
- ✓ Futbol Kulübü
- ✓ Masa Tenisi Kulübü
- ✓ Jimnastik Kulübü

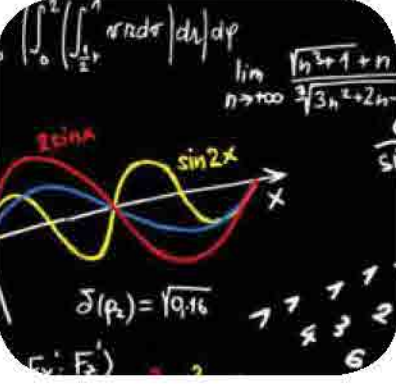

- ✓ Atıcılık Kulübü
- ✓ İzcilik Kulübü
- ✓ Resim Kulübü
- ✓ Gitar Kulübü
- ✓ Bağlama Kulübü
- ✓ Solo ve Koro Kulübü

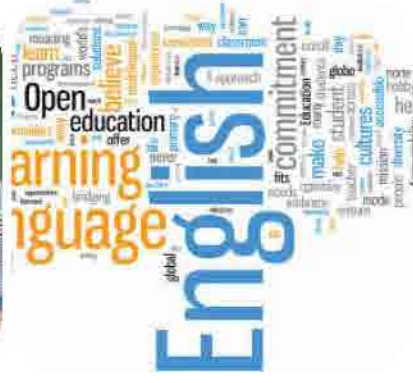

- ✓ Keman Kulübü
- ✓ Rebap Kulübü
- ✓ Yaylı Tanburi Kulübü
- ✓ Kabak Kemani Kulübü
- ✓ Matematik Kulübü

- ✓ Ney Kulübü
- ✓ Tezhip ve Minyatür Kulübü
- ✓ Kur'an-ı Kerim Kulübü
- ✓ TOEFL Camp (İngilizce)
- ✓ İngilizce Kulübü
- ✓ İspanyolca Kulübü

Öğrencilerimizin yeteneklerini keşfederek geliştirmek üzere yürütülen kulüp çalışmalarımız yıl boyunca aktif tutularak eğitimimizin ciddi destekçisi oldu. Öğrencilerimiz hem eğlenip hem öğrendiler; hem de vakitlerini hobileriyle değerlendirme imkanı buldular. Dersler kadar önemseydiğimiz kulüp çalışmalarımız aynı zamanda hatıralarımıza en renkli fotoğraflarla kazandı.

DOSTA GÜVEN DÜŞMANA KORKU

Bosna Hersek ▲ Saraybosna ▲ Mostar ▲ Travnik

M. Yasin Yeniuyurt – Başakşehir Kampüsü Türkçe Öğretmeni

...

Mayıs ayının başlarında dört günüm adını duyduğumuzda yüreğimizin titrediği bu topraklarda geçti.

1992-1995 arasında etnik bir maskenin altında tamamen haç-hilal kavgası veya hilali yok etme çabası olarak gerçekleşen Bosna Savaşı, Avrupa'nın ortasında, dünyaya medeniyet, insan hakları, evrensel hukuk pazarlayan milletlerin gözünün önünde, burnunun dibinde gerçekleşti. Bu savaş bizim ilk gençlik günlerimizdi.

Bosna Milli Marş'ını tüylerimiz diken diken olarak dinlerdik. Kucağında bir mezar tahtası tutan Boşnak askerini her gördüğümüzde duygulanır, hırslanır, kendimizi onun yerine koymaya çalışırdık.

Bu duyguları hatırlayarak, bu bilinçle, bilenmişlikle gittik Bosna'ya. Öğrencilerimle turistik bir gezinin çok ötesinde, şehitlik ziyareti diyebileceğimiz bir gezi gerçekleştirdik; yaklaşık 300. 000 Müslüman Boşnak'ın şehit edildiği bu Bal ve Kan ülkesine.

Bilge Kral Aliya'nın kabrinin başında duygulanıyorduk. Tıpkı cenaze töreninin gerçekleştiği gün gibi yağmurlu bir havada ziyaret ettik hilal şeklindeki anıt mezarı.

Bilge kumandan Aliya'nın anıt mezarının olduğu şehitlikte birkaç kabir dikkatimizi çekmişti. Bunlar Müslüman mezarlığında misafir edilen Hıristiyan kabirleriydi. Saraybosna savunmasında Müslümanlarla aynı safta çarpışan az sayıdaki Saraybosnalı Hıristiyan Sırp'lardan bazıları bu mezarlığa alınarak taltif edilmişlerdi.

Aliya'nın mücadelesi ırkçı bir temelle dayanmıyordu İslami hassasiyetler üzerinde yükseliyordu. Öyle ki savaş esnasında ordularına "Ben size intikam vaat etmiyorum, ben size şehitlerinizin şehadetini onurlandırmayı vaat ediyorum." demiştir.

Bosna'da savaş adil olmayan bir anlaşmayla sona erdi; ama Bosna savaş sonrası yıllarda da sıkıntılarla boğuşmaya devam etti, halen de devam ediyor. Bugün Bosna'da işsizlik %50'ye ulaşmış durumda. Fakat asil olan bu halkın

farklı beklentileri var. Bunu Ahmiçi köyünde müşahede etme imkânı bulduk.

Ahmiçi köyü Saraybosna'ya yaklaşık 75 km uzaklıktaki Vitez kasabasına bağlı bir köy. Takvim yaprağı 16 Nisan 1993'ü gösterirken bu köyde Hırvatlar tarafından sistematik bir soykırım uygulanmış. 3 aylık bebekten 85 yaşındaki nineye tam 116 kişi şehit edilmiş. Bazıları kurşuna dizilmiş, bazılarının evleri yıkılmış, bazıları da köy camisine kilitledikten sonra camiyle birlikte yakılmış, top ateşine tutulmuş.

Bu camiinin imamıyla sohbet ettik. Ahmiçi köyünden kalabilenler, kurtulabilenler savaş sonrasında caminin yeniden yapılması ve benzeri konularla ilgili tüm yardım tekliflerini geri çevirmiş. "Biz camimizi de yaparız, yaralarımızı da sararız." demişler. "Peki, sizin için ne yapabiliriz?" diyen, Türküveli Müslümanlara "Bizimle birlikte Hırvat ve Sırp mahallelerinde yürüyün; sahipsiz, kimsesiz olmadığımızı bilsinler." diye cevap vermişler.

Bu cevap bize yeryüzü kardeşliği hakkında farklı bir perspektif verdi, yeni bir pencere açtı. İşin özü şu aslında; özünü yitirmiş hoşgörü ve diyalog söylemleri de boş, yeryüzünde kardeşlik oluşsun diye geçmişiyoksaymak da... Yeryüzünde bir kardeşlik oluşacaksa bu İslam kardeşliğidir; çünkü ancak müminler kardeşlerdir. İslam düşmanlarının insanlık dışı katliamlarını dün Bosna, Çeçenistan, Cezayir nasıl gördüyse bugün de Afrika, Myanmar, Suriye görüyor. İnsan hakkı, evrensel hukuk nedense Müslüman için hiç söz konusu olmuyor.

Askerde bir cümle söylenir eğitim esnasında, tam anlamamışız meğer; Ahmiçi köyünde anladık ne demekmiş "Dosta Güven Düşmana Korku"...

Bugün yeryüzü kardeşliği; Müslümanlar dostlarına güven, düşmanlarına korku verebildiği bir güç ve özgüvene ulaştığında tesis edilebilecektir.

Yeryüzündeki tüm mağdur ve mazlum Müslüman kardeşlerimizin umudunu gerçekleştirebilmek niyazıyla...

**Bu yazı;
Şam'ın, Bağdat'ın,
İstanbul'un,
Kahire'nin, İsfahan'ın,
Medine'nin,
Saraybosna'nın,
Urumçi'nin,
Gazze'nin, Arakan'ın,
Kandehar'ın ve
bütün beldelerin
yitik çocuklarına
ithaf olunur.**

Dilara Zengince / 11 FENL

Tek Yürektik Biz

Acının ne olduğunu dahi bilmeyen, onu hiç tanımayan, ömrünün hiçbir döneminde ona tesadüf etmemiş olan bizler sıcak yataklarımızdan kalkıp 'merhaba' dediklerine bir güne. O en güzel kahvaltımızı yapmak üzere oturduğumuz soframızda elimiz kumandaya gitti. Haberleri açtık. Gördük ki bir çok annenin yüreğinde akşam olmuş, Halep'te. . .

Yavaşça elimizden bırakır olduk çayımızı. Üzülmelik değil, sahi. Bir ukte bıraktı belki gönlümüzde çok uzaklardan gelen bu haber. Belki de bir süre daldık, fikrettik. Yahu bu dünyaya ne oluyor? Diye.

Kendimizi götürdük Halep'e falan, filan. . .

Sonra, sonra ne mi oldu?

Sonra geçti.

Belki de bir reklam filmi gibi geçip gitti aklımızdan Halep'in, Gazze'nin, Bağdat'ın sokakları. . . Hemencik eskittik, hemen her şeyde yaptığımız gibi, acımızı.

İşte bizler meselenin ne olduğunu buralarda unutturmuşuz. Bugün Müslümanların, hüviyetine, şahsiyetine yahut haysiyetine yönelik olan her taarruzdan her birimiz emin olarak devam etmeliydik de yolumuza bu da bizim imanımızı arttırmalıydı. Uzaklardan, çok uzaklardan aynı gaye uğruna atan kalplerin nasıl kardeş olabileceğini, bunun ne demek olduğunu daha iyi kavrayabilmeliydik. Galiba mesele diri tutmaktı, gönlü her daim diri tutmak. Selahattin Eyyubî'nin Kudüs işgal altındayken daima mahzun olduğunu, gülmediğinin, az yediğini, az uyduğunu hatırlamalıydık.

Ne demişti peygamber?

"Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta

ve yekdiğerini korumakta bir vücut gibidirler. Vücudun herhangi bir uzvu rahatsız olursa diğer azalar da bu yüzden humma ve uykusuzluğa tutulurlar." Buhari/Müslim.

Oysa bizler dünyayı köyümüzden, kasabamızdan yahut caddesinden daire satın aldığımız şehirlerimizden ibaret göremezdik. Allah denen her yer bizim olmalıydı.

Bir bardak su bulunmayan beldeler, tüm o beldeler içimizde âh olmalıydı. Elimizi bir bardak suya götürdüğümüzde tarumar olmalıydık herbirimiz. Sonra bununla da yetinmeyip her sabah, her öğle, ve her akşam dualarımızın en başı, en kıymet verdiğimiz kısmı olmalıydı tüm kardeşlerimiz.

"Müminler ancak kardeşirler. . ." demişti ya Yaradan. Bu sıfatın en güvenilir, en mukaddes olandan bizlere vasıf tayin edildiğini iyice belleyip, başı dimdik fakat tevazu ile hep birlikte yürümeliydik gitmek istediğimiz her yere.

Avrupa'nın muhtelif yerlerinde seyredildiğinde muntazam bir ahenge bürünen dünyanın, biraz içre dokunduğumuzda her tarafından dert fıskıran Şarklılarıydık biz. Şu dünyada tek kimsemiz, yine kendimiziz.

Cemil Meriç de öyle diyordu:

"Tüm ırkların, tek ırk, tek kalp, tek insan haline getiren İslâmiyet olmuş. Biyolojik bir vahdet değil bu. Ne kanla ilgisi var, ne kafatasıyla. Vahdetlerin en büyüğü, en mukaddesi. İster siyah derili, ister sarı. . . İnananlar kardeşir. Aynı şeyleri sevmek, aynı şeyler için yaşamak ve ölmek. Türk'ü, Arap'ı, Arnavut'u düğüne koşar gibi gazaya koşturun bir inanç. . ."

Vesselam.

ONLARIN GÖZÜYLE KARDEŞLİK

- Adınızı öğrenebilir miyiz?

Yara Khartash.

- Nerelisiniz?

- Suriye. CELTA kursu için geldik ve sonrasında Çınar Kolejinde İngilizce öğretmeye başladık.

- Kaç yıldır Türkiye'desiniz geliş sebebinizi öğrenebilir miyiz?

- Bir yıldır.

- Ülkemize geldiğiniz ilk zamanlarda ne tür sorunlar yaşadınız? Bu sorunları aşmakta en çok kimlerin desteğini gördünüz?

- Dil engeli ve otobüsler. En çok desteği Türk insanından gördüm.

- Ülkemizde yaşamaktan memnun musunuz?

- Evet.

- Şikâyetçi olduğunuz herhangi bir konu var mı?

- Hayır.

- Ülkemizde yaşadıklarınızdan sonra kardeşlik konusunda düşünceleriniz değişti mi?

- Evet. Kardeşlik söz konusu olduğunda Türkiye'de dil de engel olmaktan çıkıyor.

- Adınızı öğrenebilir miyiz?

- Mike Browne.

- Nerelisiniz?

- Chicago, Amerika

- Kaç yıldır Türkiye'desiniz? Geliş sebebinizi öğrenebilir miyiz?

- 1 yıldır Türkiye'deyim. İngilizce öğretmek için geldim.

- Ülkemize geldiğiniz ilk zamanlarda ne tür sorunlar yaşadınız? Bu sorunları aşmakta en çok kimlerin desteğini gördünüz?

- Dil engeli, yabancı bir kültüre alışma, kalabalık. Ev arkadaşım, Çınar'daki öğretmenler ve bağlı olduğum şirket bana çok yardımcı oldu.

- Ülkemizde yaşamaktan memnun musunuz? Evet

- Şikâyetçi olduğunuz herhangi bir konu var mı?

- Sadece kalabalık.

- Ülkemizde yaşadıklarınızdan sonra kardeşlik konusunda düşünceleriniz değişti mi?

- Birbirine sıkıca bağlı bir toplum; Amerika'da böyle değil. Amerika'da siz sormazsanız kimse yardım etmez ama Türkiye'de sormadan, istemeden bile yardım ediyorlar.

- Adınızı öğrenebilir miyiz?

- Laurissa Öner.

- Nerelisiniz?

- İngiltere, New Castle

- Kaç yıldır Türkiye'desiniz geliş sebebinizi öğrenebilir miyiz?

- 3 yıldır. İngilizce öğretmek için geldim. Planım İngiltere'ye geri dönmektir ama burada bir Türk ile evlendim.

- Ülkemize geldiğiniz ilk zamanlarda ne tür sorunlar yaşadınız? Bu sorunları aşmakta en çok kimlerin desteğini gördünüz?

- İletişim sorunu yaşadım, daha fazla kişinin İngilizce bildiğini düşünmüştüm ama öyle olmadı. Öğretmen arkadaşım Stacey ve sonrasında da eşim bana çok yardımcı oldu.

- Ülkemizde yaşamaktan memnun musunuz? Şikâyetçi olduğunuz herhangi bir konu var mı?

- Evet, çok mutluyum. İstanbul'da ki kalabalığı, trafiği ve stresi sevmiyorum.

- Ülkemizde yaşadıklarınızdan sonra kardeşlik konusunda düşünceleriniz değişti mi?

- Herkes çok yardımsever. Komşular kapıyı çalıp, hatır soruyorlar; İngiltere'nin tam tersi.

- Adınızı öğrenebilir miyiz?

- Jihane Mahfour

- Nerelisiniz?

- Morocco- Fas

- Ne kadar zamandır Türkiye'desiniz?

- 6 ay

- Geliş sebebinizi öğrenebilir miyiz?

- Mimarlık üzerine doktora yapmak için

- Ülkemize geldiğiniz ilk zamanlarda ne tür sorunlar yaşadınız?

- Türkçeyi kullanma ve insanlarla iletişim konusunda sıkıntı çekmenin yanı sıra idari problemlerim oldu.

- Bu sorunları aşılabildiniz mi?

- Evet, bazılarını.

- Bu sorunları aşmakta en çok kimlerin desteğini gördünüz?

- Bazı yabancı ve Türk arkadaşlarımın yardımı oldu.

- Ülkemizde olmaktan mutlu musunuz?

- Evet, ama ailemi ve memleketimi özleyorum.

- Ülkemiz hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Gerçekten güzel bir ülke, kültürü bizim kültürümüze çok benziyor.

- Son olarak söylemek istedikleriniz?

- (Bildiğiniz üzere Arap ülkelerinde Türk dizileri ve filmleri çok popüler! Herkes onları ilgiyle izliyor. Ben de Türkiye'yi medyadan tanımışım. Fakat buraya geldiğimde yaşadıklarım medyanın bize gerçek dünyayı sunmadığını gösterdi.

- Teşekkür ederiz

- Rica ederim.

- Adınızı öğrenebilir miyiz?

- Hiltrud Kayacan

- Nerelisiniz?

- Alman

- Kaç yıldır Türkiye'desiniz geliş sebebinizi öğrenebilir miyiz?

- 18 yıldır. Aslında burada sadece 2, 3 ay kalıp yeni tecrübeler edinmek istiyordum. Daha önce İstanbul'a geldiğim için, bu şehir için 2 haftalık bir sürenin yetersiz olduğunu biliyordum. Ama hayat her zaman bizim planladığımız gibi gelişmiyor. Burada evlendim ve 18 senedir artık burada yaşıyorum.

- Ülkemize geldiğiniz ilk zamanlarda ne tür sorunlar yaşadınız? Bu sorunları aşmakta en çok kimlerin desteğini gördünüz?

- Vereceğim cevap komik gelebilir, ama en büyük sorunlar benim için elektrik ve su kesintileri oldu. Alman olarak böyle bir şey daha önce hiç yaşamamışım ve bana çok zor geldi. İnsanlarla ilgili özel hayatımda sorun yaşamadığım diyemem. İlk başta Türkçe bilmememe rağmen herkes bana çok olumlu, çok dostça, çok yardımsever davrandı ve gerçekten bazı insanlar tarafından çok büyük iyilikler gördüm. Yalnız bu söylediklerim özel hayatım için geçerli.

- Ülkemizde yaşamaktan memnun musunuz şikâyetçi olduğunuz herhangi bir konu var mı?

- Her yerde bu yardımseverlik bulunmuyor, özellikle devlet dairelerde.... Oradaki çalışanları ben her gittiğimde son derecede ilgisiz gördüm.

- Ülkemizde yaşadıklarınızdan sonra kardeşlik konusunda düşünceleriniz değişti mi?

- Kardeşlik aynı anne ve babadan doğarak oluşuyor. Bundan dolayı kardeşlik konusundaki düşüncelerim hiç değişmedi. Ama kardeşlik olarak insanların arasındaki bağlardan konuşursak o zaman düşüncelerim değişti. Ben hayatımdaki en büyük iyilikleri burada gördüm. Ve bunu yaşadktan sonra bende bazı değişiklikler olmuş. Artık birisi bana dertlerini, sorunlarını anlattığı zaman, o kişiyi sadece dinliyor değilim. O anlatılan dertler, sorunlar benim dertlerimmiş gibi dinliyorum, yani o dertleri ben de yaşıyorum. Bana o iyilik yapılmasaydı, her halde böyle bir değişiklik olmazdı bende.

- Adınızı öğrenebilir miyiz?

- İsmim Hani Hacı, Hani Turafi

- Nerelisiniz?

- Suriyeliyiz.

- Kaç yıldır Türkiye'desiniz geliş sebebinizi öğrenebilir miyiz?

- 6 aydır Türkiye'deyiz. Suriye'de savaş ve zalim bir rejim vardı. Suriye'de bütün akrabalarımız öldü. Türkiye'ye geldik, çünkü burada her şey çok iyi.

- Ülkemize geldiğiniz ilk zamanlarda ne tür sorunlar yaşadınız? Bu sorunları aşmakta en çok kimlerin desteğini gördünüz?

- Türkiye'de herhangi bir sorunla karşılaşmadık. Herkes çok yardımcı oldu.

- Ülkemizde yaşamaktan memnun musunuz şikâyetçi olduğunuz herhangi bir konu var mı?

- Hiçbir şikâyetimiz yok.

- Ülkemizde yaşadıklarınızdan sonra kardeşlik konusunda düşünceleriniz değişti mi?

- Bütün dünya bizi elinin tersiyle itti, sadece Türkiye bize kucak açtı. Bunu yaptıktan sonra kardeş olduğumuzu tekrar hatırladık, bir aile olduğumuzu, kardeşliğin gerçek anlamda ne demek olduğunu yeniden anladık. Bu iyilikleri hiç unutmayacağız.

SİS ÇÖKÜNCE PERDE KALKAR

Şule Bülbül / GDP 3. Kademe

Sabahları sıcak yatağımızdan annemizin zoruyla kalkıp bir tek kuş sütünün eksik olduğu sofralara oturup okula bin naz bin eda ile gidiyoruz. Okulda arkadaşlarla muhabbetimiz: Şu telefonun üst modeli çıkmış, şu ünlü şurada müthiş bir konser vermiş, şu dizide şu intihar etmiş... ve derse giriyoruz. Gözler saatten ayrılmıyor, teneffüste yarım kalan sohbe devam edilecek çünkü. Dersler teneffüslerin hasretiyle, teneffüsler ise başkalarının bahsiyle geçip gidiyor. Başkaları da başkaları olsa.

Kimse Kudüs'ün duvarları zalimleri ağırlamaktaymış demiyor yahut kimsenin yüreği zalimlerden kaçan Suriyeli kardeşi için dua ile sızlamıyor. "dertlerinizden kurtulun" diyor herkes, biz de bu vesileyle mazlum kardeşimizin derdiyle dertlenmekten vazgeçiyoruz ilkin, ancak dizideki karakterin ölüp diziden ayrılması sebebiyle yönetmene kırgınız hala. Açırıyoruz yabancı bir şarkı ve zalime alkış tutuyor, mazluma sırt çeviriyoruz. Kardeşimizin yüreğini delip geçen kurşun bizim gözümüzde bir damla yaş dahi olmuyor. Oysa biz, müminler bir vücuttuk. Kardeşimizin ayağına taş değse bizim yüreğimiz hoplamalıydı. Bizse bugün tadımız kaçmasın diye gazete dahi okumayan insanlara dönüştük. Yolumuza çıkan her engelde ikiye ayrıldık. Sünni-Şii dedik, Arap-Kürt dedik, Sağcı-Solcu dedik... kardeşimize düşman olduk. Kardeşlerimiz uğruna eylemlere giderken zaman geldi elimizde Coca Cola'lar, midemiz de Burger King'ler uçtu. Eve dönerken bir de Katty Perry açıverdik zaman çabuk geçsin otobüste diye. Böylece direnirken dahi kurşun sıkmayı başarmış olduk. Elimizle denemedik, dilimizle söylemeye cesaret dahi edemedik, kalbimizse örümcek bağladı artık.

Bizde ateş düştüğü yeri yakmaz. Ateş bir kere değdi mi bir yüreğe tüm yürekler kül olur ve küllerimizden yeniden doğardık. Sevinçler ve umutlar yeniden yeşerirdi gönüllerde. Şimdiyse hissiyattan mahrum kalbimizin üzerine ölüm toprağı olarak mazlum kalplerin külleri savruluyor. Katledilen küçük kardeşlerimizin çığlıklarını duymamak için kulaklıklar takıp yabancı hit müzikler dinliyoruz. Anlayacağınız hıçkırıkların sesin örtecek şenlikler düzenliyoruz. Gözlerimiz televizyonlara kilitlendi, dilimiz ve zihnimiz magazin ve moda saçmalıklarıyla doldu. Evet, biliyorum belki sıcak evimde elimde kahve bilgisayarımın başında tüm bunları söylemek haddim değil. Ama yine de seslenmek istiyorum.

Ey mü'min kardeşim, ey sünnetullaha, kadere ve kazaya iman edenler! Unutmayın, zalimin zulmünü, kardeşlerinizi unutmayın, **duanızı esirgemeyin**, onların dertleriyle dertlenin, kulaklarınızı tıkamayın, kalbinizden onların sızısını eksik etmeyin. Susmayın çünkü "Her şey bittiğinde, hatırlayacağımız şey; düşmanlarımızın sözleri değil, dostlarımızın sessizliği olacaktır." diyen adamın ahı ile Allah arasında perde kalkmıştır.

GECELERİN ŞAHİDİ OLMAZ

Recep Dağdemir

Yardımlaşmanın ve paylaşmanın olmadığı veya az olduğu toplumlarda bireyler yalnızlık ve öfke yaşarlar. Üzerlerinde daha fazla yük hissederek. Gelecekle ilgili endişeleri oldukça fazladır; kendilerini güvende hissetmezler. Her zaman kaybetme ve gelecek korkusunu, düştüklerinde kalkamama endişesini iç dünyalarında yoğun bir şekilde yaşarlar. Kendilerine ve topluma karşı yoğun bir öfke beslerler

Etrafımıza baktığımızda bu insanlardan çokça görürüz. Gözlerinde yoğun korku ve öfkeyi barındıran bu insanlar, her köşe başında, sokakta, ışıklardadır. Yalnızlıklarını ve çaresizliklerini bütün bedenleriyle hissettirirler bizlere.

Dualarımızda yok mudur; *"Varlığın ve yokluğun imtihanından sana sığınırım."* diye. Bu iki imtihanı aşmanın zorluğu üzerine Mevlâ'dan yardım isteriz.

Yalnızlığın, çaresizliğin ve bitmişliğin örneklerinden biri ile karşılaştım bir yıl kadar önce. Yoğun bir günün ardından kızım eve doğru giderken ışıklarda beli bükük, otuzlu yaşlarda, parmağında elektronik tespihiyle her duran arabaya yanaşıp güzel dualar eden birine şahit oldum. Tanıyorlar bu insanı. O gürültü arasında sesini duyabiliyordum. Klasik dilenciden farklı bir enerji ile konuşuyor. Duayla birlikte bakışları, insanların ellerinden ziyade gözlerinde dolaşıyor. Mahcup ve mahzun tavrı bütün bedenini sarmışken sözlerinde de bunu görebiliyordum.

İlerleyen günlerde eve gidip güzergâhımızı bulmuştuk. Dünyanın ağır yükünü taşıdığımızı zannettiğimiz bu anlarda, o ışıkta güzel bir duayı arar olduk. Virajı döndüğümüzde kızımı da heyecan kaplardı. 8 saatlik dersin üzerine yorgun düşen bünye, heyecanla onun orada olmasını bekliyordu. Orada olduğunu gördüğümüzde bozuk paraları (Neden hep bozuk da tüm değil?!) hazırlardık. Hedefimiz sadece gülen gözlerine eşlik eden o içten duasıydı...

Aylarca böyle devam etti beklentili seyahatlerimiz. Yine bir gün orada olacağını umut ederek ışıkta durduk. Ama bizde bozuk para yoktu, doğrusu o gün üzerimizde hiç para yoktu. Camı indirip *"Kusura bakma bozuk param yok."* dedim. Bunun üzerine mahcup ses tonuyla *"Esağfurullah abi. O ne biçim söz. Sizi tebessüm ettirebiliyorsam bu bana yeter."* dedi. Tabi ki bu söylem bir *"dilenci"* için yadırganacak bir durumdu. Etkilenmişim. *"Yakından tanımam lazım."* dedim içimden. İnsanların tanınması lazım. Gerekirse *"toplumdan bir insan portresi olarak"* öğrencilerimle buluşturmam lazım. Özel ortamlarda

Aclar çeken, zor şartlarda hayatını devam ettiren insanlar için tavsiyesini sordum, aldığım tek ve net cevap "DUA" idi. Sürekli Ayet-el Kürsî'yi okuduğunu söyledi. Duanın altını hep çiziyordu. Dilendiği yerde beni etkileyen şey diğer dilencilerden farklı olarak dua etme şekliydi.

yetişen insanlar, dış dünyanın birçok gerçeğinden yoksun olarak büyümekte, hayatı tanıma adına yeteri kadar deneyime sahip olamamakta.

Bir taraftan nasıl bir tepki ile karşılaşacağımın endişesini de taşıyordum.

Teklif etmeye karar verdim. On saniyelik bir bekleme sırasında "Seni yakından tanımak istiyorum. Ben öğretmenim. Seninle yarın sohbet etmek isterim, gelir misin?" dedim. Teklifimi hiç düşünmeden kabul etti. Hemen kabul etmesi bende beklentili bir görüşme olacağı endişesini arttırdı. "Ya kendisine ciddi yardım edeceğimi düşünerek kabul etmişse ve istediği olmazsa ne yaparım?"

Bu sorularla onu öğleden sonra dilendiği ışıktan aldım. Endişeliydi. Nedeni ise bir arabaya biniyor olmasıydı. Işıқта bekleyenlerin, kendisini tanıyanların yanlış anlayacağını düşünüyordu. "O insanlara saygısızlık olur." diyerek inceliğini ifade etti. Henüz ışık yanmamıştı ama yanımızda duran araçta tebessüm eden yüzlere karşılık vermek adına indi, kısa bir açıklama yapma gereği duydu. O insanlar, böylesi bir endişe taşımadıklarını bozukluk vererek gösterdiler.

Okula geldiğimizde öğrenci ve öğretmenlerin bakışları üzerimizde idi. Bu bakışlara vereceği tepkiye dair belirsizlik vardı içimde. Odama doğru giderken onun da endişeli olduğunu fark ettim. Etrafı meraklı gözlerle tarıyordu.

İçimde hâlâ endişeleri barındırırken kantinden siparişimizi verdik. Beklentisini öğrenmek adına neden okula getirdiğimi açıklamaya çalıştım. Aldığım cevaplarla derin bir nefes aldım.

İsmi Kadir'di bu yalnız insanın. Karabük'ten üç yıl önce gelmiş İstanbul'a. Gelme sebebi açlık, çaresizlik, itilmişlik.

Babası mezbahanedede çalışırken iki elini kestiğinde 15 yaşındaymış. Uzun mahkemeler yapılmış ancak kazanın tazminatını alamamışlar. Babası o haldeyken okuyamamış ve okulu bırakmak zorunda kalmış.

Epilepsi (sara) hastası. Çobanlık yaparken yüksek bir yerde kriz geçirmiş ve düşmüş. Ciddi bir kafa travması yaşamış, Kafatası zedelenmiş ve ciddi operasyonlar geçirmiş. Yine sara atağında belini kırmış. Başka bir atak da ise kolunu.

Yanlış tedavi ve geç müdahaleler sonucu kolunu çok az kullanır hale gelmiş, belinde de ciddi hasarlar kalmış. Ceketinin bir cebinin neden şişkin olduğu da anlaşılmıştı. Soğan.

Sara ilaçları ve nöbetleri sebebiyle hayatının önemli bir bölümünde kapalı kapılar arkasında kalıyor. Birçok zaman dağ eriği ile besleniyor bütün aile. Köyde yardım eden doğru dürüst kimseleri de yok.

İki ablası var. Biri memleketinde ve ailesiyle mutlu, diğeri ise İstanbul'da onunla yaşıyor. O da evli ancak bir kaza sonucu eşinin yaşamında önemli değişiklikler olmuş. Yoğun bir madde kullanımına başlamış. Kocasının bu bağımlılığı yüzünden ablası çocuklarını da alarak boşanmak zorunda kalmış. İki çocuklu evlilik bitmiş. "Yetimler bana emanet." diyor. Ancak çocuklardan birinde ciddi işitme kaybı var. Onun tedavisi için de bir taraftan para biriktiriyorlar.

Geceler artık Kadir için birer yorgan olmuştur. Herkes uyuyunca yaşadıklarının acısını hafifletmek adına yatağında uzun süre ağlamaktadır. "Gece böyle yapınca gündüz daha iyi oluyorum" dedi. "Gecelerde şahidin yoktur be hocam." sözü beni çok etkiledi. "Gündüz ise türlü türlü insanlar var. Gülen insanları görmek beni daha çok rahatlatıyor. Suratı asık insanları gördüğümde ise çok üzülüyorum.

Hemen yanlarına giderim. Dua ederim. Kendimce nasihatlerde bulunur. Çabuk yaşlanmayı neden bu kadar istiyorsun. 'derim.' sözleriyle insanları yaşama bağlamada kendince bir telkin yolu keşfetmiş.

"Dilenci olmaktan yüksünürdüm. Çok iş başvurularım oldu. Sara nöbetlerimden dolayı kimse işe devam ettirmedi." dedi. Bana dönerek "Beni dilenci olarak gör hocam. Çünkü ben çürük elmayım." dediğinde arayışlarının ne kadar sonuçsuz kaldığını, çaresizliğini hissettim. Dilenmeye karşı uzun süre direndiği gerçeği hayata karşı anlamlı duruşunda gizliydi.

Gençlere neler söylemek isterdin soruma karşılık iki şeyin altını özellikle çizdi: Biri anne ve babaya karşı saygılı olmak diğeri ise madde kullanmamaktı.

Acılar çeken, zor şartlarda hayatını devam ettiren insanlar için tavsiyesini sordum, aldığım tek ve net cevap "DUA" idi. Sürekli *Ayet-el Kürsî*'yi okuduğunu söyledi. Duanın altını hep çiziyordu. Dilendiği yerde beni etkileyen şey diğer dilencilerden farklı olarak dua etme şekliydi. Etrafında birçok tinercinin olduğunu ve kendisine dua sayesinde zarar veremediklerini vurgulaması manidardı. "Dua beni koruyor hocam." diyordu.

Aşkını sordum. Gözleri buğulandı. Ağlamaklı oldu. Konuşmadı. "Birini çok sevdim be hocam. Ha stalığımı görünce annesi vermedi. Evli, iki de çocuğu var. Ama hâlâ seviyorum. Özlüyorum onu." Fazla konuşmak istemedi bu konuda. Onu zorlayamazdım.

İki şey için bekliyordu İstanbul'da. Birincisi yeğenini sağlığına kavuşturmak, ameliyat için gerekli parayı biriktirmek. İkincisi de bir inek olarak memleketine dönmek, sütten gelecek parayla köydeki yıkık-dökük evi onarıp anne-babasıyla yaşamak...

Görüşmemizde hiçbir şekilde yardım talebinde bulunmadı. Kendisini acındıracak bir ruh haline girmedi. Bütün zorlamalarına rağmen bir ikramı, bağış vermeyi başaramadım. Bir tost bile ancak kabul ettirebildim.

Yardımsever bir milletiz. Düşeni kaldıran, elini açanı boş göndermeyen bir toplumuz. Yardım etmek dinimizin önemli bir vecibesidir. Ancak bunu suiistimal edenler

de çoğaldı. Modern dünya "karşılığı olmadan verdiklerin, senin kandırılmandır." felsefesini iliklerimize kadar işletti.

Yıllar önce bir sohbetle Mahmut Sami Ramazanoğlu Efendinin bir dilenciye yardımlarını duymuştum. Hoca Efendi işe giderken her gün yol üzerinde bir dilenciye yardım edermiş. Bir süre sonra talebeleri bu dilenciye lüks bir lokantada yemek yerken görmüşler. Sonra Hoca Efendi'ye durumu anlatmışlar. "Neden veriyorsunuz hocam. Verdiğiniz paralarla lüks lokantalarda yemekiyor. Pahalı sigaralar alıyor." demişler. Hoca Efendi "Keşke bunu bilseydim daha fazla verirdim. Oralar da mahcup olmasın." demiş. Böyle bir yardımseverlik duygusu içinde yoğrulan gelenekten geliyoruz.

Dinimiz, yardım etmeyi, infakta bulunmayı emrediyor.

Mesele yardım ettiğiniz kişi değil. Mesele "bi-

zim" yardım edebilme duygumuzdur.

Bizdeki emaneti nasıl kullandığımızdır. Enfâl suresinin 28.

Ayetinde şöyle buyruluyor:

"Bilin ki mallarınız ve çoluk çocuğunuz birer imtihan aracıdır. Allah katında ise büyük bir mükâfat vardır."

21. yüzyılda, dünyanın

hâkimi ABD'de boş ev sayısı,

evsiz sayısının kat be kat üzerinde

olduğu bir çağda yardımlaşmanın hazin

bir tablosu ile karşı karşıyayız. "Modern! Olmak" kaygısıyla asli bir çok değerimizi yok saydığımız şu günlerde, dini değerlerimize uygun bir tutumla bu çelişkinin önüne geçebiliriz. Çok basit bir hesaplama; herkes gücünü, imkânlarının ve konumunun elverdiği nispette en yakınından başlayarak yardımlaşmak için kullansa Kadirleri görür müyüz sokaklarda? Zaten dinimiz yardımlaşmayı ve yardımlaşırken en yakınından başlatmayı emretmiyor mu?

Yardıma muhtaç duruma düşmemeyi kim garanti edebilir ki? Bu ülkede 45 saniyede bütün varlığını kaybederek muhtaç duruma düşen binlerce insan var. Kaza sonucu maddi ve manevi desteğe ihtiyaç duyan yüzlerce, binlerce insana şahit olmuyor muyuz?

Kadir belki yetenekli birisidir. Sağlıklıdır ama çalışmayı sevmiyordur. Bir yöntem keşfetmiş ve insanları ikna etmiştir. Bir hikâye kurgulamış ve onu iyi bir şekilde anlatarak insanların gönlünü fethediyor, çalışmadan para kazanıyordur. Buna şüphe ile bakabiliriz.

Ya değilse...

"Hep sahip olmadıklarımızın farkında oluruz; sahip olduklarımızı ise gözümüz görmez." Arthur Schopenhauer

"Gecelerde şahidin yoktur be hocam."

BENİM ADIM

Ziya ürperdi, ürkekleşti, heyecanı parmak uçlarına kadar sirayet etti. Aceleci, dikkatsiz bakışlarla başını sağa sola çeviriyor, bir gelen, bir gören var mı anlamak istiyor ancak güvenliğini tesis edecek bir kararlılık göstermeden acemi hareketlerle başını önüne eğiyordu.

Çömeldi, titreyen elleriyle cebinden bir çakmak çıkardı. Kalbini hiç bu kadar yakın hissetmemişti. Mübarek kan pompalamıyor, adeta göğüs kafesinin kemiklerini tokmaktı. Başının üzerinden bir rüzgâr esiyormuşçasına saç tellerinin kökünde bir ferahlama peyda oldu. "Ne oluyor yahu?" diye söylendi fakat sadece ağzı kıpırdamıştı, ne bir ses, ne bir seda... Belki minicik bir fısıltı.

Ziya, sol avucunu siper ederek çakmağı denedi, fışkıran alevle cesaretlendi. Çakmağı sol eline aldı ve sağ eliyle sigara paketini aramaya başladı. Paketi montunun sol iç cebinde buldu, çıkardı. Ambalajı önceden açmalıydı, bir elinde çakmakla zor işti. Çakmağı iç cebine koydu, sigara paketinin açma şeridini tutamadı, tuttuğunda da şerit paketi açmadı, sündüre sündüre, yırtarak jelatinden kurtuldu. Acemiliğine, beceriksizliğine ve çaresizliğine lanetler yağdırıyor, küfrediyordu.

Tekrar sağına soluna bakındı, bir dal sigarayı paketten çekti ve ağzına koydu. Bu maceraya neden atıldığını hiç sorgulamamıştı. Sanki içgüdüsel hareketlerle yolunu buluyordu. Bir lise öğrencisi, içmesi yasak olan sigarayı neden okulun duvarının dibinde gizlice içmeye çalışırdı? Gönülünden arkadaşları görsün ama öğretmenler yakalamasın istiyordu. Klasını, çılgınlığını, özgünlüğünü, farklılığını, ışığını, duruşunu ve fiyakasını pervasızca dumanını savurduğu bir dal sigara ile gösterebilirdi. Çakmağı çaktı,

ağzına doğru götürdü, tam sigarasını yakacakken bir el arkasından omzunu tuttu.

O anda korkudan ağzının kuruduğunu, kanının çekildiğini, dizlerinin bağının çözüldüğünü, beyninin uyuştüğünü, yüz kaslarının istemsiz titrediğini hissetti. Suçüstü olmuştu; konuşmak, izahatlar getirmek, özür dilemek beyhudeydi. Ahmaklığına veryansın ediyordu. Sigara da neyin nesi oluyordu. İlk defa tadına bakacağı bu mereti bugüne kadar hiç merak etmemiş, aksine kokusundan tiksinimişti. Sırf caka satmak uğruna hem de ancak bir ahmağın karar verebileceği bir noktada, okul saatinde ve okul duvarının bitişiğinde macera peşindeydi. Özürler dileyerek kendisini yakalayan kişinin affına sığınmak istiyordu. Yavaşça arkasına döndü. Kendi yaşlarında bir delikanlı tebessümle kendisine bakıyordu. Daha önceden tanışmadığı bu genç "Ezan okunuyor, bugün Cuma, camiye gidelim mi?" dedi.

Ziya kurtulmuş olmanın verdiği ferahlığı bir şükür namazı ile tamamlamak istedi ve "Tamam." dedi. Beraber camiye gittiler, abdest aldılar, cemaatle namazlarını kıldılar. Namazdan sonra caminin bahçesine geçtiler. Delikanlı, Ziya'nın sigara içmesinden hiç bahis açmayarak biraz daha onunla sohbet etti. Ziya, çok sevmişti yeni arkadaşını. Onunla konuştuğça rahatlıyor, zihnindeki ve bedenindeki uyuşuktan kurtuluyordu. Ayrılık vakti gelince Ziya "Tekrar görüşelim." dedi. Öylesine adet üzere söylenmiş bu söze delikanlı "Olur, elbette, ben de çok isterim." dedi. Ziya biraz da huzurun verdiği mutluluk kıpırtılarıyla "Ne zaman?" diye sordu. Delikanlı "Yarın burada, aynı saatte." dedi.

Cumartesi günü Ziya'nın keyif günüydü. Geç uyanıyor, uzun bir kahvaltı yapıyor ve bilgisayarında çevrimiçi (online)

oyunlar oynuyordu. Bir kere oturunca da kalkamıyordu. Ailesi ne yaptıysa Ziya'ya bu alışkanlığından vazgeçiremedi. Hatta bir sabah Ziya bileğinde bir ağrıya uyanmış, başparmağının güçsüzleştiğini, elinin uyuştüğünü hissetmişti. Ailesi endişeyle hastaneye koşmuş, doktor, Ziya'nın bileğinde Karpal Tünel Sendromu olduğunu söylemişti. "Sekreterlerde, bilgisayara veri girişi yapan çalışanlarda görülen bu rahatsızlık maalesef bilgisayar başında geçirilen uzun saatlerden dolayı günümüz çocuklarında ve gençlerinde de sık sıkı görülmekte." demişti.

Ziya'nın ailesi dâhiyane bir fikirle bilgisayar kaldırmış ve çareyi tablet bilgisayar almakta bulmuştu. Hem Ziya hem de ailesi durumdan memnun görünüyor, Ziya'nın sürekli öne eğilerek tablet bilgisayar kullanmaktan kaynaklanan baş, boyun ve sırt ağrılarını görmezden geliyordu. Dinlenmek mi? Tabi ki "Bu seviyeyi de geçeyim, sonra dinlenirim." cümlesinin sonsuz döngüsüne saklanmıştı. Öğle ezanı okunurken Ziya kaçırdığı randevusunu hatırladı. Elindeki oyuna gömüldüğü için çok umursamadı. Ağrıları biraz artınca tableti bir kenara attı ve saate baktı. Neredeyse ikinci olmuştu. Arkadaşına ayıp etmişti. "Randevuyu camiye verdiği göre sürekli cemaate devam eden birisi olmalı, şimdi çıkarsam onu ikinci namazında yakalayabilirim." diye düşündü ve annesine camiye gideceğini söyleyerek evden ayrıldı. Annesi, Ziya'nın "Okula gidiyorum." dercesine aelade camiye gidiyorum demesinden etkilenmiş, gözleri dolmuştu. Onu beş vakit namazın hepsinde böyle camiye giderken hayal etti. Göğsüne dolan mutluluğu uzun bir nefesle oğlunun peşinden bıraktı ve "İnşallah!" diyerek kapıyı kapattı.

Ziya camiye vardığında arkadaşını şadırvanda abdest alırken buldu. O da abdestini aldı ve ezanı beklerken sohbet ettiler. Delikanlı Ziya'ya randevusuna neden gelmediğini hiç sormadı. Ama "Geldiğin için çok sevindim." dedi. Beraber ikinci namazını kıldılar. Ziya kendini affettirmek istiyordu. Arkadaşını eve götürecek, annesinin bugün yaptığı nefis kekten ikram edecekti. Delikanlı teklifi kabul etti ve Ziya'nın evine gittiler.

Ziya'nın annesi çıkmıştı, evde kimse yoktu. Kek ve limonatalarını alıp Ziya'nın odasına geçtiler. Burası Ziya'nın özel alanıydı. Kendisinden izinsiz kimse giremezdi. Arkadaşını buraya davet ederek ona ne kadar değerli olduğunu hissettirmek istiyordu. "Seninle bir çılgınlık yapalım. '18 yaşından küçükler giremez.' yazan siteler var. Onlara bakalım, ne dersin?" dedi. Delikanlının yüzü düştü ve "Bence onlar, 18 yaşından büyük olsan bile girmemen gereken siteler. Bir

şey ya doğrudur, ya da yanlıştır. Mesela bizim dinimizde içki haramdır. 18 yaşına geldiğinde içki satın alabilirsin ama bu helal olduğu anlamına gelmez." dedi.

Ziya utanmıştı. Konuyu değiştirmek için hayallerinden bahis açtı. Bir otomobil mühendisi olmak, yeni motorlara, yeni araba tasarımlarına imza atmak istiyordu. Arabalar onun tutkusuydu. Delikanlı, Ziya'nın heyecanlı konuşmasından hoşlanmıştı. Pür dikkat onu dinliyordu. Ziya "Bak," dedi, "müthiş bir araba oyunu var. Onu internetten indirelim, o arabaları görünce hayallerimi daha iyi anlayacaksın." Delikanlı "Olur." dedi gülerek. Tablette oyunu indirme aşamasına geldiklerinde delikanlı "Dur!" dedi, bunu indiremezsin! Ziya "Neden?" diye sordu, "Bedava işte." Delikanlı "Hayır, bedava değil. Tanıtım sürümünü olsaydı bedava olurdu. Bu tam sürüm. Bunu indirmek bize ait olmayan bir şeyi almak olur. Sen ileride tasarlayacağın motorların başka firmalar tarafından izinsiz kullanılmasına rıza gösterir misin?" Ziya güldü ve "Mahkemelerde süründürürüm vallahi!" dedi. Sonra gülüşü söndü, omuzları düştü.

Akşam ezanı okunuyordu. Delikanlı "Camiye gidelim." dedi. Ziya, "Evde kılalım bu sefer." dedi. Delikanlı bu durumdan çok hoşlanmasa da "Tamam, olur." dedi. Arkadaşı imam, Ziya cemaat oldu ve akşam namazını eda ettiler.

Akşam namazından sonra delikanlı gitmek istedi. Ziya onu kolundan tutarak "Dur!" dedi, "Ben seni çok sevdim. Arkadaşlığımız devam etsin istiyorum. Daha çok görüşmeliyiz. Ama ben senin adını dahi bilmiyorum."

Delikanlı Ziya'ya cömert bir gülümsemeyle baktı ve "Ben de senin adını bilmiyorum." dedi.

- "Ben Ziya"
- "Ziya 'ışık' demektir. Işıkla etrafındaki varlıkları görürsün. Onları tanırısın, keşfedersin. Ama aydınlanamazsın."
- "Peki, nasıl aydınlanırım."
- "Aydınlanmak için nura ihtiyacın var. Peygamber efendimiz benim için "gözümün nuru" der.
- "Sen peygamber efendimizi tanıyor musun?"
- "Sen tanıyor musun?"

Ziya pek bir şey diyemedi. Gerçekten peygamber efendimizi ne kadar tanıdığını bilmiyordu. Ama şu anda yeni arkadaşını daha fazla tanımak istiyordu.

- "Peki, Allah bir şey der mi senin için?"
- "Elbette, 'Hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar.' der."
- "Öyleyse senin adın..."
- "Benim adım Namaz."

YAZAR ÖĞRETMENİNİN YAZAR ÖĞRENCİLERİ

Hüseyin Bilgili / Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

Bugüne kadar www.kuranecanesi.com sitesinde pek çok yazım yayımlandı ama bu seferki hepsinden farklı oldu. Kalem bu kez genç "Çınarlılar" aldı. Köşemi bu defa öğrencilerimin yazıları zenginleştirdi. Yüzlerce anlamlı ve güzel yazıdan yer darlığı sebebiyle ancak bazılarını buraya alabildim.

Verdiğim performans ödevi içlerindeki cevherin ortaya çıkmasına vesile oldu. Güneş gibi sıcak, ay gibi parlak, su gibi berrak yüreklerinden kağıda dökülen satırları okuyunca rolleri değişti. Ben onların değil onlar benim öğretmenim oldu.

Riyakarlığın, iki yüzlülüğün, bencilliğin, dedikodu hastalığının alabildiğine yaygın olduğu günümüz dünyasının bu gençlerle değişeceğini hissettirdiler bana. Allah'ın doğrudan doğruya kendi yüce kudretiyle yetiştireceği yeni nesil ile inkarın, ihanetin, yalanın, iftiranın v. b kul haklarının en aza ineceği bir dünyanın yakın bir zamanda kurulacağını müjdelediler.

"Dert bizimdir; deva Kur'anın diyerek yola çıkan www.kuranecanesi.com gönüllüleri olarak ızdırab duyduğumuz manevi hastalıklarla mücadele kararlılığımızda Çınar Koleji ailesinin varlık sebebi sevgili öğrencilerimin yazıları ayrı bir boyut kattı tedavi sürecimize.

İslamiyet gibi hakkıyla yaşandığında insanlığa iki cihan saadetini verebilecek çok yüce bir değere sahip olan Ümmet-i Muhammed'in sefilliğine, insanların üç kuruşluk dünya menfaati uğruna acımasızca birbirini yemesine, Kur'an-ı Kerim'in kudsî hakikatlerini defalarca okuyup ta içindeki yüce değerleri hayata yansıtmayıp satırlara hapseden, Muhammedi ahlakı temsil ve tebliğ edemeyen nasipsizlere

bakıp ta Allah'tan ümit kesmemem gerektiğini öğrettiler bana. Evet dostlar işte şimdi söz onlarda;

1- "Ölüm aslında bir bitiş olarak değil başlangıç olarak tanımlanmalı. Fakat insanlar bütün vakitlerini dünyaya harcar. Aynı bir kelebeğin koza içini kozanın dışından daha çok umursaması gibi. Eğer o kelebek biraz dışarıyı düşünebilseydi kanatlarını hazırlar ve vakti gelince hiç düşünmeden uçardı. Sürekli geçici dünya ile uğraşan insanlar kozalarının içini süsleyip kanatlarını unutmuş kelebek gibi uçması gerekince uçamayacak ve aşağı düşecekler." (Zeynep Sude Altay 7/A)

2- "Kur'an-ı Kerim dertlerimize devadır, hastalıklarımıza şifadır. İnsanlar çözümlerini onda bulurlar. Kur'an-ı Kerim ve namaz ayrıca ahirette cennetin anahtarıdır. İslamiyet kardeşliktir, sevgidir, dostluktur, sönmeyen cennet ışığıdır." (Tuba Sude Şahin 5/A)

3- "Hayatımızda hiçbir şeyin garantisi yok ne yarın yaşayacağımızın ne yarın hasta olmayacağımızın. Sen bu dünyada parana güveniyorsun ama ahirette ne yapacaksın. O parayla cenneti de satın alabileceğini mi düşünüyorsun? Unutma yakın senelerde dünyanın en zenginlerinden biri öldü. Zengindi ama ibadetleri fakirdi. Parasını yanına da gömseniz fayda etmez. Ne kadar zengin olursa olsun Allah onun zenginliğine bakmaz, kalbinin zenginliğine bakar. Babanızın 1 saniye sonra işlerinin batmayacağını bilemezsiniz. Veya belki 1 saat sonra deprem olacak ve bütün malınız mülkünüz depremle birlikte yerle bir olacak o yüzden sen sen ol parana güvenme." (Ceyda Akbal 7/C)

4- "İnsanlar vakitlerini yalnızca dünya için harcarlar. Dünya için mutlu olur, dünya için üzülmürler, dünya için ağlarlar kısacası insanların merkezinde hep "Dünya" vardır. İnsan günün birinde göçüp gideceği bir yere nasıl bu kadar bağlı olabilir. Nasıl hayatını oraya adayabilir. Yarını belli olmayan bir dünyada nasıl mal mülk peşinde koşabilir. Sonuçta ölümlü dünya burada yaptıkların burada kalacak öbür tarafa hiçbir şey gitmeyecek. Oysa öldükten sonra başlayacak hayat. Yani ahiret onu hesaba bile katmazlar. Halbuki ahiret dünya hayatından daha uzun ve daha gerçekçidir." (Sümeysra Şeker 7/A)

5- "Bu dünyadaki her şey fani. Şu anda yaşadığın her şey geçici. Bu geçici olaylar için bu kadar savaş neden? Kendini ölümlü dünyaya değilde, ölümsüz ahirete hazırlasan dinimizin gereklerini yerine getirsen dünya hayatında da ahiret hayatında da mutlu olmayı bilirsin. Şimdi bir düşün yarın ölüyorsun Ahiret hayatı için ne yaptın? Ne kadar uydun dinimizin kurallarına ya da hayatını ne

kadar boş geçirdin. Şimdi bir daha düşün şu an yaşıyorsun ama yarın öleceğini biliyorsun ne yapardın? Seni yaratan, her türlü nimeti sağlayan Allah'ına koşmaz mıydın? Şu an yaşıyorsun ama yarın olur mu emin değilsin. Hayat bu kadar basitken ölüm bu kadar yakinken sen hala burada mısın? Haydi koş namaza mü'min kardeşim. Unutma yarın olur sen olmazsın." (Başak Arısüt 8/C)

6- "Namaz kılmak insanı cehennemden kurtaracak bir davranış ve Allah-u Teala'nın onca verdiği nimete şükürdür. Namaz kılmak çok büyük berekettir. Çiçekleri, böcekleri, doğayı, yediğimiz yiyecekleri, annemizi, babamızı ve aklımıza gelebilecek her şeyi yaratan Allah'ımıza teşekkür etmek gerekmez mi? Bu dünyadan sonraki yaşamımızın en iyi şekilde olmasını istiyorsak yani cenneti kazanmak istiyorsak namazlarımızı kılmalıyız ve güzel ahlaklı olmalıyız." (Hilal Akkaya 7/B)

7- "Dost insanı yalnız bırakmaz, dost iyi günde de yanındadır kötü günde de. Dost kolay kazanılmaz hele kötü gün dostu çok zor bulunur. Bir tek dost kazan ama O dostun iyi günde de kötü günde de yanında olsun. İşte O en büyük dost Allah'tır. Eğer O'na ibadette bulunursan senin iyi ve kötü gün dostun "O" olur. Allah sana yar ve yardımcı olur. Yaren olur, yol arkadaşın olur seni hiç yalnız bırakmaz. Ne demiş Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri; ne güzel demiş "Dost istersen Allah yeter." (Muhammed Kesgin 8/C)

8- "Rabbimiz bizden sadece düzenli namaz kılmayı, iyi ameller uygulamayı, Kur'an okumayı istemiş. Bizi yaratmış, dünyayı, çiçekleri, böcekleri ama biz Rabbimize ibadet yerine tüm vaktimizi dünya işlerine ayırıyoruz.

Bizler böyle yaparak her şeyi bizim için yaratan Rabbimize nankörlük etmiyor muyuz? Hesap günü geldiğinde Rabbimize ne diyeceğiz. Rabbimiz bize "neden namaz kılmadın" dediğinde biz "işim vardı kılamadım mı diyeceğiz" yoksa "dizi izliyordum üşendim" mi diyeceğiz. Bilmiyoruz ki bunca boş işimizin arasında Allah'ın emrettiği ibadetleri, amelleri yaparsak hem bu dünyada hem de ebedi ömrümüzde en mutlu biz oluruz." (Dilara Şahkulubey 7/A)

9- "Ölümün yaşı olmaz. Daha genç içki içebilirim, kumar oynayabilirim diyemezsin. Her an ölebilirsin. Dünyada mı çok yaşayacaksın yoksa ahiretteki ölümsüz dünyada mı? O yüzden sırf 50 yıllık hayat için kendi-

ni feda etme ahiret için meyvelerini burada toplar.”(Sena Arslantaş 5/C)

10-“İslam! İslam o kadar güçlüdür ki kimsenin gücü yetmez söndürmeye. Zenginlik, para, hiç bir şey bu iman gücünü yok edemez. Peygamber Efendimiz (S. A. V) İslam’ı getirdiği zaman O na ne kadar kötülükyaptılar. O’na eziyet ettiler ama sahabeleriyle bütün zorluklara dayandılar.”(Esmâ Aydın 6/C)

11-“Eğer insan cenneti kazanmak istiyorsa şüphesiz ki bunun bir emek gerektirdiğini bilmelidir. O halde yıllara sığdırdığımız fani bir hayata mı çalışacağız yoksa sonu olmayan gerçek ebediyete mi? Sen istersen dünyanın en büyük hazinesinin, en büyük orduların ve en büyük binaların sahibi ol öldükten sonrasına seninle yalnız bir beyaz kumaş parçası gelecektir.”(Yusuf Toy 7/A)

12-“İnsanlar genelde “tamam yarın namaza başlıyorum” derler Yarının olacağına hep kesin gözüyle bakarlar. Ama bilemezler Allah isterse onlara yarını yaşatmaz. Biz bu dünyada misafiriz, bizim asıl yaşam yerimiz burası değil. İşte bunun farkına varanlar daha güzel yaşıyorlar, daha güzel yere gideceklerini bildikleri için.”(Aleyna Çetin 8/A)

13-“Allah bizi bu dünyaya O’na ibadet edelim diye gönderdi. Biz Müslümanlar Allah’a karşı vazifemizi yaparak veya yapmayarak diriliş gününe sevap ve günah bavulu hazırlıyoruz. Ölüm bir anda gelir kapını çalar. Sen o anda hiçbir şey yapamazsın. Tabi vazifeni gereğiyle yapmışsan ayrıdır. Hiç korkmadan teslim edersin ruhunu. Azrail’in bir görünümünü vardır; zaten. Azrail dünyada yaptığın işlere bakar sana gelmeden önce; eğer gereğiyle yapmışsan görevini o zaman güzel görüntüsünü gösterir. Ama eğer görevini yapmamışsan o zaman kötü görüntüsünü gösterir. Biz de Müslümanlar olarak inşallah iyi görüntüsünü göreacağız O’nun.”(Sude Büşra Ceylan 7/C)

14-“Düzenli olarak ibadet edip ve Kur’an-ı Kerim okursak ahirette ki hayatımıza artı puanlar eklenir. Her zaman tablet, bilgisayar, telefon gibi elektronik aletlerle 3-4 saat oynuyoruz. Ama bize vücudu veren Rabbimize ibadet yapmıyoruz.”(Yusuf Berat Zamur 6/A)

15-“Bir gün bildiğimiz gibi 24 saatten oluşur. Üzerimize farz olan 5 vakit namaz ise en fazla 50 dakikadır. Bu 24 saatte okula gider, uyur, işe gideriz. İnsana asıl gücünü veren yemek değil namazdır. Özellikle yatsı ve sabah namazlarını kılmak bazı insanlara çok zor gelir. Ancak bu namazları kılmak günde zar zor yaptığımız herhangi bir işin çeyreğinden bile daha kolaydır. Ve bu ibadetler insanı yormaz, tersine güç ve moral verir. Şeytan Allah’ın insanlara verdiği en büyük nimet olan aklımızı

şaşırtmaya ve namazı zor ve yorucu olarak göstermeye çalışır. Sonuç olarak aklımızı kullanmalı zamanımızın küçük bir kısmını namaza vermeli şeytanın yalanlarına kanmamalıyız.”(Samet Meriç Eren 6/B)

16-Bizim yaratılış gayemiz Allah’a ibadet etmektir. Dünyaya ise sadece imtihan için geldik. Unutmamalıyız ki sadece dünya için yaratılmadık. Kısacık dünya hayatı için ebedi ahiretini mahvetme. Yani Allah’ın

emrini başka zaman yaparım deme zamanında yap. Düşün ki köyde yaşayan bir köylü ekim zamanında iyi olan tohumları en verimli toprağa eker hasat zamanına kadar çok iyive düzenli sularsa hasat zamanı iyi mallar elde eder. Dünya da bunun gibidir. Aynı bir tarladır. Zamanını ve malını mülkünü iyi şeylere harcarsan eğer ahirette de mutlu olursun ve ebedi mutluluğa erersin. (Furkan Hakan Hizal 7/A)

Eğer O’na ibadette bulunursan senin iyi ve kötü gün dostun “O” olur.

Gönüllerde Gül Zamanı

Hasan Bilgili
Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Öğretmeni

İstanbul'da yaşayanlar için nisan ayı demek laleler ile hemhal olmak demektir. Bu mevsimde lalelerin açması ile birlikte cadde ve sokaklarda tam bir lale şöleni başlar. İstanbulluların gönlüne ve ruhuna Rabbimizin ihsan etmiş olduğu güzellikleri doyumsuzca seyrettiren bu eşsiz tefekkür festivali, "tefekkürü keyiflendirme" fırsatı sunar düşünen ve

Akil edebilenlere. Allah'ın mükemmel sanatını gözümüzle birlikte aklımıza, ruhumuza ve kalbimize nakşetmeye teşvik eder laleler bizleri böylece.

İşte böylesine maddi ve manevi bir bahar atmosferi yaşarken bizler, "İstanbul'da Lale Zamanı" diye reklam panoları ile duyurulurken bu güzellikler İstanbul halkına, Kutlu Doğum heyecanı ekleniverdi bu güzelliklerin üzerine.

"İstanbul'da Lale Zamanı" derken kutlu doğum ile başladı "Gönüllerde Gül Zamanı".

Bin bir türlü dünyevi buhran, sıkıntı ve afet ile çöleşen gönüllerde "Alemin En Güzel Gülünün enfes rayihası so-luklanmaya başladı yeniden.

Kutlu Doğum Haftası vesilesi ile düzenlenecek etkinliklerde "Güllerin Efendisi" konuşulacak, O'nun (a. s. m) insanlığa getirdiği sonsuz nur anlatılacak, insanlık kupkuru çölleri cennetlere çeviren Gülün bayıltan renklerine ve rayihasına doycak, O'nun (a. s. m) şefkat ve merhamet esintili rüzgarının ruhları okşayan serinliğini hissedecek, günahlarla kirlenmiş olan kalp atmosferine gül temizliği hakim olacak bir kere daha.

Bu etkinlikler ile aslında her gün, her saat, her dakika ve her an hatırlanması gereken "İnsanlığın Solmayan Gülünün" kamuoyumuza tekrar hatırlatılmasında ve gündem oluşturmada emeği geçen herkesi, özellikle Diyanet İşleri Başkanımız ve teşkilatı başta olmak üzere tüm sivil toplum kuruluşlarımızı tebrik ederken "Gönüllerdeki Gül Zamanının"

Son nefesimize kadar sürmesini Yüce Mevlamızdan dili-yor ve O'nun sonsuz rahmet hazinesinden diliyorum. İnsanlığın hiç solmayacak ve soldurulmayacak olan Gülüne güllerce salat- u selam ederek bu niyazımızın kabulünü ümit ediyorum.

AİLELERİN ÇOCUKLARLA ÖZGÜRLÜK İMTİHANI

Tamer CEYLAN / Rehber Öğretmen

Ailemizin yapısı, çocuklarımızı yetiştirme tarzlarımız onların toplum içindeki davranışlarını, tepkilerini ve kişiliklerini etkilemektedir. Çocuğumuzdan beklediğimiz aslında ona verdiğimizle sınırlıdır bir yerde. Özellikle çocuklarımıza sunduğumuz özgürlükler ya da getirdiğimiz sınırlamalar onların gerek aile içinde, gerekse toplum içinde ilişkilerini ve davranışlarını etkileyecektir.

dinleyen, kurallara uyan, verilen görevleri yerine getiren, bir çocuk yetiştirmektir. Ancak aşırı sınırlamaların olduğu ve bu sınırların baskı yolu ile çocuğa öğretilmeye çalışıldığı ailelerde çocuklar yanlış yapmaktan korkan, kendisine güveni olmayan ya içine kapanık ya da saldırgan bir kişiliğe bürünmektedir.

Aile yapılanmalarına bakıldığında farklı tablolar ortaya çıkmaktadır. Bu farklı aile çeşitleri anne-babaların çocuklarına yönelik disiplin tutumları bakımından birbirlerinden ayrılır.

- Baskıya dayanan otoriter tutum.
- Aşırı serbestliğe dayanan çocuk-merkezli tutum.
- Tutarsız tutum.
- Aşırı koruyucu ve kollayıcı tutum.
- Sevgiye dayalı, güven verici, hoşgörülü tutum.

Aşırı baskıya dayalı bir ortamda, ebeveynlerin baskıcı olduğu durumlarda çocukların her hareketine getirilen sınırlamalardan söz edilir. Disiplin dendiği zaman, çoğu anne baba bunu dayak ve ceza ile terbiye etme, çocuklara belirgin sınırlar çizme olarak algılıyor. Cezanın ve dayanın bol kullanıldığı bu tutumda amaç; sınırlarını bilen, söz

Bunun tam tersi bir anlayış ise aşırı serbestliğe ve özgürlüğe dayanan, sınırlamaların olmadığı veya çoğunlukla ebeveynlerin sınırları çocuğa bıraktığı ailelerde görülür. Aile üyeleri kayıtsız şartsız çocuğun isteklerini yerine getirirler. Sonuçta aşırı sevgi ve ilgi, çocuğu kural tanımaz, doyumsuz bir kişi yapar. Bu ailelerde çocuklar özellikle ergenlik döneminde kontrolsüzlüğün arttığı bir kişilikle çıkarlar aileler karşısına.

Ergenlik döneminde çoğu çocuk doğası gereği aileden uzaklaşır ve kendini sosyal ortamda kanıtlama çabasına girer. Yanlışlar ve denemeler bu dönemde görülür. "Bana bir şey olmaz" duygusu içinde olan ergen kendini kanıtlama pahasına pek çok sorumsuzluğu ardı ardına sergileyebilir. İşte bu durumlarda özgürlüğüne düşkün olan ve küçük yaşlardan beri Özgürlüğünü elinde tutan

ergenin sınır tanınması beklenemez. Örneğin bir çocuğa küçük yaşta dışarıda istediği zaman oynama, istediği zaman ders yapma özgürlüğü veren aileler bunu çocuğun kendi sınırlarını kendi karakterine yönelik çizeceği düşüncesi ile yaparlar. Ancak bu özgürlüğün sahibi çocuk 16 yaşına geldiğinde anne-baba oğullarını veya kızlarını gece yarılarda dışarıda ararken bir de çocuklarından azar işitirler” sen ne karşıyorsun” diye. Çünkü ona hiç karışılmamıştır ki.

Anne ve babalar bazen ise tutarsız tutumlar sergileyebilmektedir. Genellikle bu geniş ailelerde veya anne-babanın her ikisinin de çalıştığı ailelerde gözlenir bir durumdur. Anne, baba ve aile büyükleri arasında ortak bir eğitim şekli olmayan, herkesin çocuğa farklı yaklaştığı ailelerde çocuklar neyin doğru neyin yanlış olduğunu öğrenemezler. Çocuklara herkes tarafından farklı özgürlükler tanınır, farklı sınırlamalar getirilir. Anne çocuğuna mutfak malzemelerini karıştırmama yönünde bir sınır

olduğunu görmekteyiz. Çocuk adına bütün sorumluluğu anne baba üstlenir. Çocuk için neyin doğru neyin yanlış olduğuna anne baba karar verir. Saç şeklinden giydiği elbiseye kadar, anne ve babanın tercihi söz konusudur. Sınırlama olarak görülme de bu yaklaşım özgürlüklerin çocuğun elinden alındığı bir durum halini alır. Çocuğa bu duruma alışır ve sorumluluk almayı reddeden birey olarak hayat boyu anne-babanın fikirleri arkasına saklanma ihtiyacı duyar.

Altın kafesten çıkma vakti geldiğinde artık kuşumuz yalnız uçamıyor durumdadır ve çırpınır durur. Aşırı koruyup kollanan çocuklarda okul sorunlarına sıkça rastlanır, çünkü onlar annelerinin eteklerini bıraktıklarında kendilerini duygusal anlamda bir ateşin içinde hissederler. Sosyal ilişkilerde yetersizlikler gözlenir, paylaşmayı ve işbirliğini bilmezler. Hayat içinde problem çözme zorlukları olur, özgür düşünce ortamına alışkın olmadıklarından özgür

koymuşken, dedesi veya babanesi geldiğinde bu sınır çocuk için bir özgürlük haline gelebilir. Bazen ise anne ya da baba kendi içinde çelişir. Örneğin baba işten yorgun geldiğinde çocuğun şarkı söylemesi ve oynaması onun rahatsız eder ve bu özgürlük çocuğun elinden alınır, çoğu zaman da bu özgürlüğün çocuğun elinden gidişine bir de ceza eklenir. Diğer zamanlarda ise baba çocuğun hiç beklemediği bir anda veya bir ortamda çocuğa şarkı söyleme özgürlüğü sunabilir. Bu tür yaklaşımlarda çocuğun kafası karışır, o da kendi sınırları belirlemek yoluna gider ya da bazı sınırlamaların istendiği zaman kalkabileceğini düşünerek özgürlükler için savaşılmaya başlar.

Günümüzde özellikle büyük şehirlerde yaşanan ürkütücü toplumsal sorunların sonucu ortaya çıkan bir aile şekli veya ebeveyn tutumunun da aşırı kollayıcı, koruyucu tarz

birakılarak fikirlerini ortaya koymaları istendiğinde yetersiz kalırlar.

Çocuk sevgi, şefkat, yardımlaşma, işbirliği, sorumluluk ve güven duygularını ancak aile içinde yaşayarak öğrenebilir. Özellikle ilk 6 yaş çocuğun yaşadığı ortamın etkileri ömrü boyunca onun karakterini şekillendirir. Zira çocuğun her yönden gelişimi ilk 6 yılında gerçekleşir. Bu evrede çocuk çevresini ve kendini tanır. Bu tanıma sürecinde çocuğa çeşitli noktalarda özgürlükler verilmeli, sınırlar ise gerektiğinde çizilmelidir. Çocuklar paylaşmayı öğrenirken paylaşmamayı da yaşarlar; kızmak, bağırarak ve çocuğumuzun arkadaş ilişkilerine sınırlar koymak yerine ona doğru davranışları örnek olarak gösterip, kendi yöntemlerini bulması için özgür bırakmak daha doğru olacaktır.

ONLAR ve BİZ

Fatma Esra YILDIZ / Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

Sokaklarında omuzlarındaki yoğurtları sarsmadan satmak için gezen, pencere ardında onların geçişini bekleyen nazeninlerin olduğu bir beldenin misafiriyiz. Omuzlarındaki kalın askının iki ucuna akşamdan mayalanmış tepsileri ile haftalık gizli sözleştiği bekleyenlerinin kapısına doğru adımları yolunu. Tepsiler Arnavut kaldırımlı sokaklarda öksüz çarık ayakların adımları ile sahiplerine ulaşırdı. Yoğurtların sarsılmadan gitmesi bir görev, onlarca kapının namusuna ve sattığının itibarına hanel gelmesin diye gözlerine sahip olurken bir yandan da kendini adımlarının sükuneti ile ticari itibarını da taşırdı onlar. Çünkü onlar HELAL ve HARAM denildiğinde yutkunmakta zorlanan bir beldenin Müslümanıydı.

Rahle önünde ders alırken hocasının önünde kelimelerini seçe seçe konuştuğu bir beldenin misafiriyiz. Öğretenin kıymeti öğrettiğinden değil ilminden gelir derlerdi onlara. Edebi kirpiklerine dokunurken kaşları ile hocasının gözlerine bakmadan derslerini bitirenlerin, korkudan değil taşıdığı ilim ahlakından olduğunu bildiğimiz bir beldeydi aslında. Sıraların arkasında kendisine geleceği anı beklerken, bilgilerini süzerek bekleyenlerin, aldığı eğitimin zekatı olarak da anlatması gerektiğini bilerek yaşayanlardı onlar. İlim Çin'de de olsa alınız sözünün mazharı, ilkimin seçilmiş muhataplarıydı Hak nazarında da onlar.

Kapleri şekillendiren Rabbin önünde, secdesinden kalkmamak adına duasını uzatan, vuslatın tadı ile firaka düşmemek için ağlayanların olduğu beldenin misafiriyiz. Yaratıcısının dokunduğu kalbinin önünde ağlamaklı

bekleyen nefislerin, zülfündeki dalgayı sevdiceğiyle hemhale saklayan bir beldede bekçiyiz. Ağlayan ve ağlamaktan yürekleri sıkışan canlara, terbiyecisinin önünde eğilen efendisine râm olmuş bedenler gibi, kibri vakar olarak bilenlerin emanetçisiyiz. Çünkü onlar illa edeb illa edeb diyen rehberin yolcularıdır.

Dağların ve taşların taşıyamadığı yükün, Hira'da başlayan yürüyüşün adımlarının takipçisi olan bir milletin misafiriyiz. Her şey kadar herkes kadar, örtüsüne bürünüp de kalkacak olanın tebliğdeki adımcısı kadar adımlarımız olmalı. Nur dağından koşan resulün yola getirisi gibi, Bedevi Arabi çöllerden alıp eğittiği gibi, gölgede kalanların olduğu anlarda güneşini koruyanların vazgeçmeden tebliğ yaptığı gibi azim ile yapanların misafirleriyiz. Yolu gidilecek yer değil, maksadın aracı görenlerin, halini bilenlerin, haline şükredenlerin, isyanı asiye isminde bırakan, firavunun karşısında devleşen bir ruhun emanetçisiyiz.

Şimdi durup bakmalı sokağa açılan pencerelerimizden. Hangi yükü omuzladık Rabbimizden geldi diye. Aklın karar vermesi için yardımcı kıldığı, sevgiyi vereni sevmeyi öğrettiği için mi sevdik. Sevmeyi bildik yalanları üst üste söylemekten vazgeçipte. Taifte taşlanan peygamberin Medine'de ağırlanması gibi kime derdine derman olmak için açtık kucağımızı. Öğrettik mi kendimize ve ailemize helali ve haramı belirleyen ilk emrinin OKU'nulası kıymette olduğunu.

Yada yıkıp geçtik mi tüm değerleri değersiz bilerek.

Acımasızca. Fütursuzca, Cahilce.

KİLİTLİ KAPI ARDINDA AKIL ÇIĞLIĞI

Hayatın çingirakları çingirdamakta aklımda
Aklımsa her boşluğa takılmakta
Gereksizlik içinde 'lazım' modası
Akıl sahibi akıllara kan kusturmakta

Bilinç dediğimiz 'b' ile 'ç' arası
'ç' harfinden başlayıp çocuk faslında durmakta
Uyanış beklemekte zihinler
Zihinlerse bundan habersiz incik boncukta

Eski gözlemlere göre gözler;
Kalp ile yol arası bir cemel-i yol
Şimdi iki katran arası
Git ve gel adeta mahpus kapısı

Mekteplilik ile merkeplik ince bir çizgi
Akıllarsa bu çizgiyi çoktan geçti
Namus, din, edep bunlar eskinin modası
Zamansa gezmek, eğlence, alkış zamanı
Tılsıma veyahut duaya ne hacet
Bilgiler ayak altı olsa başı tavana değmez

Zihinler uyanış bekler haykırışlarla
Haykırışlarsa ses tellerinde kapana kısılmakta
Bir kurtarılış bekler bu nesil artık zamanı geldi
Akıllarsa bulutlarda
Dualı ellerden çıkmış akıl tek çare bu akılsız başa
Beklemek yetmez bu büyük kayba
Çalışmak lazım hem de ne çalışmak
Gözleri açmak, asma kilitle duaları serbest bırakmak

Firuze Ebrar Mullaoglu 11 G

Beyaz Haberlerim Var Kardeşlerim

Ayşe Beyza Çiçek / 11 G

"Bu insanlar dev midir/Yatak görmemiş gövde midir"

İşte böyle başlıyor âlemin en zarif adamı Cahit Zarifoğlu'nun "Yedi Güzel Adam" isimli efsane şiiri. Yedi güzel adam; şairler şehri, edebiyatın başkenti Maraş'ın İslam'la, aşkla, şiirle yoğrulmuş toprağında karşılaşıyor birbiriyle. Aynı memleketin yedi yolcusu aynı zamanda yedi ayrı iklim. Ve aynı zamanda her biri ayrı dünya, her biri ayrı hikâye, her biri ayrı sevda yüklü yağmur bulutu adeta.

Şiirde yedi adamdan biri bir gün 'kan' görür ve gereğini beller. Biri 'aşk', biri 'yar', biri 'bela', biri 'dağ' ve diğeri de 'sofra' görür ve gereğini beller. Yedinci adam ise sırayla kanı, aşkı, yarı, belayı, dağı ve sofrayı görenleri görür. Durup durup onları seyreder. Hikaye bu.

Peki, kim bu yedi güzel adam? Allah bilir. Bizler bilemiyoruz; Zarifoğlu tam bir liste sunmamış bizlere. Sadece gönlümüzden geçen, aklımıza uyan bazı isimler var; Cahit Zarifoğlu, Nuri Pakdil, Sezai Karakoç, Mehmet Akif İnan, Erdem Beyazıt, Rasim Özdenören ve ikizi Alâeddin Özdenören. Hepsi de Maraş Lisesi'nden –kendî tabirleriyle Kara Lise– arkadaş, hepsi de nevi şahsına münhasır, hepsi de Türk Edebiyatının mühim isimlerinde, hepsi de "tek kişilik ada". Ve malumunuz –ikisi hariç– hepsi de (Mehmet Akif İnan Urfalı, Sezai Karakoç Diyarbakırlı) Sütçü İmamın diyarı Maraş'tan.

Mevla Sezai Karakoç, Rasim Özdenören ve Nuri Pakdil dışındakileri yanına aldı bu zamana kadar, mekânları cennet olsun. Sezai Karakoç İstanbul'dan, Rasim Özdenören ve Nuri Pakdil ise Ankara'dan ulusa seslenmeye devam ediyorlar. Yılmadan, aşkla ve imanla.

İçlerinden ağabeyleri olarak görebileceğimiz isim Nuri Pakdil; çünkü topluluğun üstad Necip Fazıl Kısakürek'le ve şair Sezai

Karakoç'la da tanışmasına vesile olan kişi. Belki de asıl ağabey, hoca, yol gösterici olarak Necip Fazıl'ı ele almalıyız. Başta Sezai Karakoç ve Nuri Pakdil olmak üzere hepsinin üstadı. Yolun başında hepsi Büyük Doğu fikriyatından etkilenecek Necip Fazıl'a hümet göstermiş, peşinden ayrılmamışlar. Sonradan her biri üstada hakkını teslim ederek dört bir yana dağılmışlar, o ayrı. Bir de yedi güzel adam deyince Kur'an'dan öğrendiğimiz, yıllar yüzyıllar önce yine Maraş'ta geçtiği söylenen Ashab-ı Kehf diğer bir deyişle Yedi Uyuyanlar, Mağara Sakinleri hadisesi geliyor aklıma. Baskıdan, zorbalıktan dinleri uğruna kaçan yedi genç arkadaş bir mağaraya sığınır ve Allah'ın mucizesiyle asırlar boyunca orada uyurlar. Bu bir yolun, yolculuğun, hakikatin hikâyesidir bana göre. Maraş'taki yedi genç, Kara Lise'nin yedi delikanlısı birbirlerine oldukça düşkünler, aynı mağara sakinleri gibi. Türk Edebiyatındaki yedi güzel adam ve Kur'an'daki yedi uyuyanları bu hal itibarıyla birbirlerine çok benzetiyorum. Teşbihte hata olmaz, hatasız teşbih olmaz demişler. Biz yedi rakamını oldukça sınırlandırıyoruz aslında. Maraş'ta, Türkiye'de yedi değil belki yedi bin güzel adam geldi, geçti, gidiyor. Bilmediğimiz nice güzel edebiyatçılar var bu topraklarda. Onları sadece edebiyatçı diyerek sınırlandırmak da yanlış hatta. Onlar mütefekkir, aydın, ressam, evliya, peygamber, sultan, lider... Onlar gizli yediler. Aslına bakarsanız yedi güzel adam bir soyutlama; fakat bizler Zarifoğlu ve yazının başında saydığımız arkadaşlarına çok yakıştırıyoruz bu sıfatı. Unutmadan söylemek gerek bu adamlar Allah'ı, annelerini, vatanımızı ve Türkçe'yi seviyorlar. Edebiyata karşı büyük bir heyecan duyuyorlar. Rab bizlere yedi güzel adamla hemhal olmayı, en az onlar kadar güzel olmayı ve dillerine olan bu sevdayı anlamayı nasip etsin. Hülasa yedi güzel adamı yani bizi, 'bu ülke'yi sevenlere selam eder yollarına güller dökerim.

YEDİ GÜZEL
ADAM

Beyaz Gül

Müberra ÖZKAN 8G-Başakşehir (İstanbul Dördüncüsü)

Sabahın ilk ışıklarında, bir sahil kasabasında gemiler kıyıya yanaşıyordu. Martılar doğayı uyanmaya davet edercesine ritmik bir melodiyle ötüşüyorlardı. Güneş, utangaç bir çocuk edasıyla yavaş yavaş çıkarıyordu başını bulutlar ardından. Yaşlı bir adam, "Belki bugün şansım bana güler." düşüncesiyle teknesini yola çıkmaya hazırlıyor; küçük torunu gözlerinin içi gülererek büyük bir hevesle babasının son hediyesi olan oltasının ucuna yem takıyordu. Beyaz panjurlu, büyük bir konağın penceresinden genç bir kız, kıyıya yaklaşan gemileri izleyerek birinin içinden babasının çıkması için dua ediyordu.

Ve bir yerlerde kasabanın bütün güzelliklerini kocaman bir aynayla evin içine hapsedebilecek kadar geniş pencere, harikulade manzaralı, ihtişamlı bir konakta, bir ressam yeni bir sabaha uyandı.

Evet, Henry Bacon için yeni, yepyeni bir gündü. Bir fotoğraf karesini andıran eserine borçluymuştu bunu. Daha doğrusu ona ilham veren modeline. O her aklına geldiğinde olduğu gibi Henry daha sonra neler olduğunu düşündü. Onun nereye, niçin gittiğini merak etti. Hatta en başta, bir bahar sabahı, neden o iskeleye geldiğini, orada kederli ancak onu bir ölüden ayıran, ancak dikkatle bakan kalpelere görünen, her şeye rağmen –başından her ne geçtiyse– bir parça umutla aydınlanan bir çift gözün, yeni gelen gemilerden inen yolcuları süzerken kimi hayal ettiğini, kimi beklediğini merak etti.

Acaba onu bir daha görebilecek miydi? Görürsem, diye düşündü Henry Bacon, ona teşekkür edeceğim.

"Bu iş bittiğinde bana da güzel bir şeyler çizer misin?" diye sordu Finn Gibson, biraz alaycı bir tavırla. Henry önce dalga geçtiğini düşündü ama Finn bir cevap beklercesine ona gözünü diktiğinden, kafasını evet anlamında sallama

kendini mecbur hissetti. Sanatla ilgilenmediğini sanıyordum, dedi Henry. Hâlâ öyle, diye umursamaz bir tavırla kestirip attı Finn. Bu sefer gözlerini dikme sırası Henry'deydi. "Finn, şunu yapmayı kes!" dediyse de kendisini ve resimlerini olabilecek her şekilde alay konusu eden ve küçümseyen bu genç adama neden bir resim yapması gerektiğini anlamaya çalışan Henry'e cevap vermek zorunda olduğunu biliyordu. Ama bildiği bir çok diğer şey gibi, bunu da umursamamaya ve bilmezden gelmeye karar verdi.

"İşte, kuşların." diyerek Henry'e bir kafes uzattı. Henry içindeki serçelere göz kırptı. Ücreti ödedi ve oradan uzaklaştı.

Biraz ilerde Edwin, tam da konuştuğu gibi onu bekliyordu. Henry elindeki kafesi ona verdi ve defterini çıkardı. Günaydın usta, diye selmaladı Henry'yi Edwin. Henry onu duymuştu; ama oralı olmadı. "Bir gün," diye geçirdi içinden, "sana karşı daha kibar davranacağım vefalı dostum, bir gün." "Pakala, bekle. . . Bir, iki, aç!" diye bağırduğunda, Edwin kafesin kapağını açmış ve kuşları serbest bırakmıştı. Kuşlar, belki de uzun bir aradan sonra tekrar özgürce kanat çırpabilecek olmanın heyecanı ve korkusuyla kendilerini hızla dışarı attılar.

Bu arada Henry kalemini hızla kâğıdın üzerinde gezdiriyor, kuşların tek bir kanat hareketini kaçırmadan çiziyordu. Zaman sanki durmuş, Henry zaman içinde bir zaman diliminde yapıyordu bu işi. Kuşların uzaklaşmasını dikkatle takip ediyor ve ayrıntılarıyla kâğıda yansıtıyordu. Bu müthiş bir gözlem yeteneği ve el kontrolü gerektiriyordu ki sonuçlara bakan herhangi biri Henry'nin bunlara fazlasıyla sahip olduğunu söyleyebilirdi.

"Bunu niçin yapıyoruz?" diye sordu Edwin ustasının işini bitirdiğinden emin olunca. "Araştırma." diye kısa bir cevap verdi Henry. "Bak ne diyeceğim, bu günlük bu kadar. Sonra görüşelim, olur mu?" Pekâlâ, "Kendine iyi davran!" diye

seslendi Edwin ancak Henry'nin duyup duymadığından emin değildi. Arkadaşının geçirdiği bu değişikliği kafası bir türlü almıyordu. Ama onun adına seviniyordu.

Her ne kadar nereye gittiğini bilmeden yürüdüyse de, ayakları Henry Bacon'ı nereye götüreceğini biliyordu. Her şeyin değiştiği, anlam kazandığı; o gizemli resmi çizdiği iskeleye gelmişti. "Finn için bir resim yapmalıyım." diye düşündü. Lavanta kokulu hafif bir esinti yüzünü okşarken Henry gözlerini kapatmış, maziye canlandırıyordu.

Her sabah olduğu gibi, sonbahardan beklenmeyecek bir şekilde güneşli ve bahar kokulu bir günde Henry tuvalini ve boyalarını almış, deniz kenarına bir banka oturmuş, etrafı izliyordu. Martılar aralarında bir yarış tutturmuş gibi hızla birbirleri etrafında dönüyorlardı. Bir kısmı ağızlarındaki balıkları birbirleriyle paylaşıyor, bu ziyafetten payının alamayanlar kahvaltı için gagasını suya uzatarak balık bulmak umuduyla denizin üstünde turluyorlardı.

Henry'nin bulunduğu yerden çok da uzakta olmayan birkaç gemi, büyük bir gürültüyle kıyıya yaklaşıyordu. Gemilerden inen insanlar ellerinde bavulları olduğu halde bir an önce iskelede onları bekleyen ailelerini ve arkadaşlarını görmek için koşuşturuyorlardı. İşte, uzaklardan gelmiş, sevenlerini bekleyen o insan kalabalığının arasında iki göz, Henry'nin gözlerini yakaladı.

Bu gözler, üzerinde ince bir mont, elinde küçük, şık bir çantayla gemiden inenleri izleyerek aradığı yolcuyla bulmaya çalışan bir bayana aitti. Henry ne olduğunu çözmese de, o bir anlık karşılaşmada bir şeyler görmüştü, o gözlerde gizli olan bir şey. O gün Henry'nin tek yaptığı o gözlerin sahibini takip etmek oldu. Kadın bütün gün, yolcular uzaklaşıp, kalabalık dağıldıktan sonra da iskelenin sonunda öylece beklemiş, gelen giden gemilere bakmayı sürdürmüştü. Hava yavaş yavaş kararmaya başlamıştı. Kadın son bir umutla etrafına bakınmış, kimseyi göremeyince büyük bir hayalkırıklığıyla sahil boyunca yürümüş ve oradan uzaklaşmıştı.

Henry nedense bu kadını bir türlü aklından çıkaramadı. Belki de gözlerinde gördüğü o şey. . Şey işte! Ne olduğunu bilmediği bir şey yüzündendi. Her neyse, Henry artık her sabah, iskeleyi gören banklardan birinde oturuyor ve o kadın gelecek mi diye bekliyordu ve hiç yanılmıyordu, çünkü kadın her gün geliyordu. Her sabah, günün ilk ışıklarıyla geliyor, iskelede bekledikten sonra "gelmeyenin" hayal kırıklığıyla dönüyordu. Henry, kadının kimi beklediğini sormak istedi bir gün, ya da en azından "Günaydın!" demek istedi. Onu neyin durdurduğunu bilmiyordu ama yapamadı işte, konuşamadı. Belki de kadını gözlerindeki

o derin anlam sebebiyle koyduğu yer, onu sembolleştirmesine, hayatında yapamadığı, olamadığı, erişemediği her şey haline getirmesine neden olmuştu. Kim bilir, belki de kuruntuydu bunların hepsi.

Yine böyle bir sabah, Henry onun resmini yapmaya karar verdi. Tuvalini ve boyalarını aldı, malzemelerini hazırladı ve başladı. Kadın her sabah dalgın gözlerle öylece uzaklara bakarak gelmeyi bekliyor, Henry'de onu tuvaline aksettiriyordu.

Henry, onu görmeye o kadar alışmıştı ki kadın biraz gecikse bile içini bir korku kaplıyor, acaba artık gelmeyecek mi diye düşünmekten kendini alamıyordu. Bu yüzden iskeleye bir iskemle koydu. Böylece o yorulmayacak ve her gün gelmekten bıkmayacaktı. Bu arada tablosu da son halini almıştı.

Bir sabah, Henry iskemlenin üzerine bir tane beyaz gül bırakıldığını gördü. Tek bir beyaz gül. Banka oturup iskeleyi izlemeye başladı. Kadın her zamankinden geç gelmişti bu sefer. Iskeleye doğru yavaş yavaş yürürken birden kafasını kaldırdı. Gözleri güle takıldı. Birden gözlerinin içi güldü. Evet, Henry o gözlerde ilk defa bu kadar güçlü ve baskın bir sevinç görmüştü. Ancak kadın koşarak gidip güle eline aldığı anda birden ağlamaya başladı. Sanki içine attığı, her akşam sahilden ayrılışında dünyaya haykırmayıp gözlerinde sakladığı -Henry'nin gördüğü bu olmalıydı- bütün o hüznü, kederi artık kalbinin taşıyamayacağı bir hal almış, beyaz gül de kalbinin kapılarını açıp bütün acılarını serbest bırakan bir anahtar görevi görmüştü.

Henry bunu görmeye dayanamadı. Gidip sorunun ne olduğunu, niçin ve kimin için günlerce, haftalarca burada beklediğini, o gülün ne anlama geldiğini sormak istedi. Bunu yapacaktı da. Ancak tam iskeleye doğru hamle yaparken son anda, onu ilk gördüğünde kendisini durduran his yine ortaya çıktı.

Kadın denize baktı, baktı... Uzun uzun, derinlerde onu büyüleyen bir şey varmış gibi baktı ve gül yavaşça elinden kayarak yere düştü. Arkasını döndü, artık ağlamıyordu. Yüzünde tatlı ve kederli bir tebessümle sahil boyunca yürüdü ve gözden kayboldu. Bir daha hiçbir sabah orada görünmedi.

Tablosuna bir tane beyaz gül eklemeyi düşünse de sonunda demet demet pembe ve kırmızı gül çizdi Henry. Nedenini bilmiyordu fakat beyaz güle sevmemişti. Belki de ilham kaynağını kendisinden uzaklaştırdığı içindi bu. Belki de bencillikti, sonuçta uzun bir bekleyişten sonra, o kadını azat eden şey, beyaz güldü.

Yine de, tablosunu odasına asmış ve yanına beyaz bir gül kondurmuştu.

Bir İstanbul Rüyası

Amine IRMAK 8F-Başakşehir (İstanbul Mansiyonu)

"Levent neden benim yazımı seçmedin anlayamadım doğrusu." dedi sitem dolu tiz bir kadın sesi. Güneş batıyordu. Havada hafif bir esinti vardı. Kuşların cıvıltısı, yürüyen iki insanın çimenleri hisırdatma sesi, ağaçtan düşen yaprakların manzarası vardı. Fakat en çok rahatsız eden şey Kader'in topuklu ayakkabısının çıkardığı gürültüydü. "Kader nesini anlayamıyorsun? Leyla'nın yazısını seçmem gerektiğini hepimiz biliyorduk. Sizin müdürünüzüm ben, kararlarım saygı duymalısın. Kardeşimsin diye düşüncelerimin değişeceğini mi sandın?" dedi Levent. "Aşk olsun. Ben hiç öyle bir şey ister miyim? Konya'nın en tanınmış gazete şirketinin böyle haksızlıklar yapabileceği söz konusu bile olamaz."

Kader, başarılı bir gazete yazıydı, omzuna kadar uzanan badem rengi saçları ve simsiyah iri gözleri vardı. Dudağına sürdüğü kırmızı ruj eksik olmazdı. Kararlıydı ve her zaman başarmak isterdi. Hiçbir zaman pes etmezdi. Levent ise çok uzun ve iriydi. Esmerdi. Konya'nın başarılı gazetesi Hayat'ın müdürüydü.

Beraber şirkete girdiler ve gördükleri iki adamı başarıyla selamladılar. "Baksana bize selam verdi Levent Bey. Keyfi yerinde herhalde." dedi Tayfun şaşkınlıkla. "Boş ver onu da sen yazını bitirdin mi onu söyle." dedi kızıl saçlı yeşil gözlü genç adam. "Bitirdim ama sonunu bağlayamadım bir türlü. Sana göstereyim de akıl ver bana he Ferdi?" dedi Tayfun.

Ferdi ve Tayfun üniversiteden beri sıkı arkadaşlardı. Birbirlerinden sakladıkları hiçbir şey yoktu. Şirkette herkes onlara imrenir, öyle bir dostluk isterlerdi. Toplantıya yetişmek için hızlı adımlarla merdivenleri tırmandılar. Ferdi elindeki kahve bardağını çöpe attı ve toplantı salonuna girdi. Her zamanki yerlerine oturduktan sonra Levent Bey bütün endamıyla içeri girdi. Elinde bir yığın kâğıt ve Hayat'ın yeni sayısı vardı.

- Evet, sevgili dostlar. Gelen satış tablolarına göre yine birinciyiz, hepinizi kutlarım ve başarınızın devamını dilerim. Özellikle Leyla Hanım sayesinde çok güzel bir hikâye eklemiş olduk gazeteye.

Leyla Hanım tebessüm ederken Kader gözlerini devirdi. Ve kısa bir alkıştan sonra Levent Bey devam etti.

-Tabii ki artık çalışmalarımızı daha da hızlandıracacağız. Bildiğiniz üzere iki hafta sonra İstanbul'un kurtuluşunun yıl dönümü. İki arkadaşı İstanbul'a göndereceğim ve onlardan yazı isteyeceğim. Bu işin çok titiz çalışılmasını istiyorum. Çünkü bu konu herkesin ilgisini çekiyor, bu fırsatı iyi değerlendirmeliyiz. Tayfun Yılmaz ve Ferdi Atabey, İkinizi seçtim umarım beklentimden çok daha iyisiyle karşımıza çıkarsınız. Yarın yola çıkabilirsiniz. Bir itirazınız var mı?

Şaşkınlığa uğramış iki arkadaş müdürlerinin yüzüne bir süre bön bön baktıktan sonra başlarını hayır anlamında salladılar. Aslında mutlu olmuşlardı çünkü bu iş onların kariyerinde dönüm noktası olabilirdi. Ya iyiya kötü. Şimdiye kadar bu kadar ciddi bir iş almamışlardı.

*** *** ***

Ferdi ve Tayfun İstanbul'a ilk kez gidiyorlardı ve bu onları heyecanlandırmıştı. Uçaktan indiklerinde her şey bambaşka idi.

Kuşların ötüşü, deniz dalgalarının sesleri, kalabalığın telaşı, sanki farklı bir dünyaydı burası, bambaşka bir yer. Ne kadar kalabalık olursa olsun huzur veren bir havası vardı, ne kadar gürültü olursa olsun içlerde çok içlerde bir sessizliği vardı İstanbul'un. Kendine çeken bir sessizlik...

Ferdi uçakta aklına gelen yazıları not defterine dökmüştü hemen. İstanbul'a geldiği andan beri aklına türlü türlü fikirler geliyordu. İlham kaynağı olmuştu bu şehir. "Ee ne

yapıyoruz şimdi, otele değil mi?" diye sordu Tayfun. "Evet, önce şuradan bir taksi ayarlayalım." dedi Ferdi ve iki arkadaş otele gelince yorgun argın yataklarına yatıp yaklaşık iki saat dinlendiler. Daha sonra şekerlemelerini bozan ses Ferdi'nin telefonu olmuştu. Gürültü başlar başlamaz Tayfun söylenmeye başladı: "ben dedim başka odalarda kalalım diye. Bir haftamız var zaten onu da uykusuzlukla geçireceğim senin sayende harika!"

- Tamam, Tayfun sakin ol. Arayan Levent Bey'di, ben olmasam o rahat bırakmayacak zaten. Hem amacımızı unutmayalım, tatil yapmak için gelmediğimizi biliyorsun."
- Her neyse. Hadi gidelim de soluyalım şu İstanbul'un havasını.

Galata Kulesi... İlk durağımız burası oldu. İnsan bir ihtimal hikâyesini bilmese bile bir yaşanmışlık olduğunu hissediyor. İster istemez çok eskilere götürüyor sizi. Hiç tecrübe etmediğiniz bir tat sanki. Hiç duymadığınız bir koku. Bütün ihtişamıyla Ayasofya karşınızda, insanların ilgisini hiçbir zaman kaybetmeyen Sultanahmet, Mısır çarşısı ve Yeni Cami ikilisi uzaktan da bir harika görünüyorlar Galata Kulesi'nden.

Kız Kulesi... Sandalla içine girerken sizi adeta başka bir dünyaya götürüyor. Türkiye'nin doğallığıyla büyülüyorlar sizi. Buranın denizinin mavisinin bile bir başka olduğunu görüyorsunuz. İyi ki diyorsunuz iyi ki fethetmiş Fatihimiz burayı. İslam'ın topraklarını gördükçe daha çok gururlanıyorsunuz. Vatanınızdan ve dininizden vazgeçemeyeceğinizi daha iyi anlıyorsunuz gerçek topraklarda. Şairler, yazarlar boşuna yazmamış o kadar eseri İstanbul için. Bunlar bile az diyorsunuz, hiçbir şeyle ifade edilemez buradaki güzellik canlı canlı görmedikçe.

*** ** *

- Ağabey gerçekten anlayamadım neden o şaşkın ikiliyi İstanbul'a gönderdiğini. Bıraksaydın ben giderdim ne güzel şeyler yazardım. Zaten şu Leyla mevzuundan sonra senden her şeyi bekliyorum.

- Hala mı bu konu Kader? Yeter artık. Hem sen onların yazamadığını nereden biliyorsun? Ben bir yandan da kendilerini geliştirmeleri için gönderdim onları. Deneyimlerle gelişsin. Unutma bunu.

- Merak etme unutmam.

Kader yine ağabeyinin bir haksızlık yaptığını düşünüyordu içinden. Kendisine çok güveniyordu. Ağabeyini saf bulduğu için hep ondan yararlanıp kendisini kariyer hayatında geliştirmeye çalışıyordu. Fakat bunun hiçte kolay olmadığını biliyordu. Evraklar, yazılar derken kendine hiç vakit ayıramadığını düşünüyordu. Bu yüzden de bu kadar çalışmaya daha iyi bir tepki bekliyordu. Onun makalesinin değil de Leyla'nınkinin seçilmesi onu büyük şoka uğratmıştı. En sonda Ferdi ile Tayfun'un İstanbul'a gitmeleri bardağı taşıran son damla olmuştu onun için. Fakat belli etmemeye çalışıyordu. Elbet şans onun da yüzüne gülecekti.

Simit parçalarıyla martılara yem verirken, Emirgan'ın la-

lelerini seyrederken, Süleymaniye'nin eşsiz mimarisyle Sinan'ı bir kez daha anarken, Boğaz Köprüsü'nün şöhretine canlı tanık olurken ne kadar şanslı olduğunuzu düşünüyorsunuz. Hem bunları görmeye fırsatınız olduğu için hem de ülkemizin tarihinin değerini daha iyi anlayabildiğiniz için. Deniz kenarında yaptığınız bir yürüyüşle sanki bütün dertlerinizi orada hapsediyordunuz ve tertemiz bir ruh haliyle koyuluyorsunuz evinizin yoluna. Tabii "iyiki"lerden sonra "keşke"lerin de oluyor. Keşke daha uzun kalsam, keşke değeri daha iyi bilinse bu mucize yerin gibi cümleler geçirdiğiniz oluyor içinizden. Fakat bu keşkelerin en acısı insanların verdiği eksik değer. Burada yaşayıp daha hiç tarihi güzellikleri gezmeyenlerin olduğunu öğrendik. İnsanın içinde ister istemez bir burukluk oluyor sizin verdiğiniz önemi başkalarının vermediğini öğrenince.

"Hazır mısın? Gitme vakti geldi artık." dedi Tayfun hüzünlü. Evet, evini, ailesini çok özlemişti fakat burada onu bağlayan bir şey vardı sanki. Ayrılmak istemiyordu İstanbul'dan. Tıpkı Ferdi gibi. Kendilerinin çok şanslı olduğunu düşünüyorlardı. Öyleydiler de. Şimdi uçağa binip gittiklerinde sanki çok güzel bir rüyadan uyanacaklardı. Şimdiye kadarki en güzel rüyalarından...

"Evet, beyler çıkarmış olduğunuz işi çok beğendim gerçekten. Özellikle Ferdi'nin kapanış yazısı çok etkili olmuş. Bir değişiklik yapmaya lüzum görmüyorum. Teşekkür ederim. Umarım daha da güzel işlerle karşınıza çıkarsınız bundan sonra. Hayat gazetesi olarak büyük bir ilerleme kaydedeceğimiz gibi görünüyor bu İstanbul sayfası sayesinde. Tekrar teşekkür ederim." dedi Levent bey. Hoşnutluk ifadesi vardı yüzünde. Uzun zamandır bu kadar iyi iş çıkarmamıştı kimse. Sonunda morali yerine gelmişti ve yanlış kişiler seçmediğini düşünmüştü.

"Ne demek efendim görevimiz. Siz bize iş verdiniz biz de layıkıyla yapmaya çalıştık. Bize bu fırsatı tanıdığınız için asıl biz teşekkür ederiz." dedi Ferdi. Tayfun da ona katıldığını belli edecek şekilde başını salladı.

İki arkadaş şakalaşarak öğle yemeği için yola koyuldular. Bir yandan da İstanbul'un büyüğünden kurtulamamışlardı hala. İçlerinde bir burukluk vardı fakat mutluydular. Tarihlerini daha yakından görebildikleri için. Rüzgâr belki İstanbul'unki gibi değildi fakat bir kere olsun görebilmişlerdi. Bu yeterdi. Zaten yetmese bile en yakın zamanda tekrar gideceklerdi.

Duygular Şehrinde bir gece

Yavuz Selim ŞENSES 8G-Başakşehir (İstanbul Mansiyonu)

Semalardan başlıyoruz yolculuğa, zemine doğru istikametimiz; birkaç satırımza konu olan bu şehre doğru. . . Hava ayaz değil, yumuşak bir soğuk var yalnızca. Vakit geceye yaklaşıyor. Ama ne gece! Sağ yanımızda tepsi gibi ışık saçan bir ay var ki; yıldızlarla bezeli gök, aydınlık bir koyu mavi renge bürünmüş, göğün bu rengi de aşağıda uzanıp giden iki yaka ve boğaz üzerine bezenmiş. Biz buna "gecenin rengi" diyeceğiz. Ne muhteşem bir manzara! Boğaz. . . Başta sanki bir bütün olan bu şehri iki parçaya ayıran yakamozlarla bezeli bir çarşaf gibi adeta. Ve boğazın sakinleri: Kız Kulesi ve Galata Kulesi. Ve iki yaka. . . Yedi tepe ve arasında kalanlar. . . Her tepenin üstünde kandillerle süslenmiş minareler yükseliyor, sanki tepelerin görkemine görkem katan taçlarıymışçasına. Daha alçaklardan, evlerden, ufak noktalar hâlinde ışık demetleri çarpıyor gözümüze. Evler saçılmamış oraya buraya. İç içeler, yakınlar. İnsanlar da evler gibi kaynaşmış, yan yanalar. Işıkların seyrekleştiği yerlerdeyse genelde geniş düzlükler, tarlalar uzanıyor, fakat bir de orman var ki bu manzaraya ayrı bir gizem katıyor.

İşte "Duygular Şehri", İstanbul!

Uzaktan seyirci kalmaktansa usulca ayak basıyoruz Duygular Şehri'nin sokaklarından birine. Her iki tarafında

ağşap direkler üzerine kandiller asılmış. Siz niçin ışığa, renge bu kadar değindiğimizi merak etmiş olabilirsiniz. Sokakların hepsi böyledir burada. Buranın halkı renge büyük önem verir. Işık, onlar için insanın düşünceleriyle baş başa kalmasına ortam hazırlayan bir araçtır adeta. Belki de ışık kalplerinden çehrelerine yansıdığı için hepsinin yüzleri böyle nurludur.

Neden "Duygular Şehri" denmiş buraya söyleyelim: Duygu; yalnızca insanın kalbinde, ruhunda oluşan hisler değil onlar için. Burada her şey bir duyguya sahip. Mesela şu sokakta karşılıklı sıralanmış ağşap, tek katlı, camlarından loş ışıklar yayılan, pencerelerinin önünde çiçek saksılarıyla renkli panjurlu evler gibi. Canlı gibiler adeta. Kimi yılların verdiği yorgunlukla yaşlanmış, kimi neşeli, kimi sıcak, kimi içine kapanık. . . Kim bilir, belki içlerinde yaşayanların hâli evleri de etkilemiştir. Hattâ kaldırımların bile bir dili vardır bu sokaklarda. Ne seneler görmüş, ne ayaklar taşımıştı, onlar da; hüznüydüler galiba. Bu mütevazı sokakta göze çarpan şeylerden biri de her evin minik, ekili bir bahçesinin olması ve yine bu bahçelerin de bir ağşap direğe bağlı kandil ile aydınlanması. Loş, alev rengi şuleler; yemyeşil çimenler üzerinde süzülünce tatlı bir renk cümbüşü meydana getiriyor. Bu sokaklar

kar altında bir başka güzel olur diye düşünmeden de geçemiyoruz.

Dışarıdan bakıldığında hâl böyle fakat biz bütün ayrıntılarıyla anlatacağız bu güzel şehri. İnsanlar... Her daim güleç yüzlüdürler. Fazla konuşmazlar; hâttâ yalnızlığı, hayal kurmayı severler. Zaten birbirlerini anlamak için kelimelere fazla ihtiyaç duymazlar onlar. Hepsi birbirini tanırlar. Komşuluk tam anlamıyla burada yaşanır. Yardımlaşmadan şakalaşmaya bütün güzellikler vardır bu insanlarda. Aza kanaat ederler, sofralarından da bereket eksik olmaz. Çoğu tarımla uğraşır. Kimisi de karşıyakadan gelen malları satarak geçimini sağlar. En önemlisi, mutludurlar.

Biz bu düşüncelerle oyalanırken sokağın bütün sessizliğini ufak bir tıkırtı bozuyor ve ardından hanelerden birinin açılan kapısından yayılan ışık kaplıyor etrafı. Sonra ışık sönüyor. Kapı da kapanıyor. Orta boylu, bol libası, ba-

hızlandırıp camiye yöneldi. Avluda genci yaşlısı ahşap sıralara oturmuş muhabbet ediyorlardı. Bayram'ın kapıdan girdiğini görünce ayağa kalkıp onu karşıladılar. Ayaküstü biraz konuştuktan sonra bazıları da onunla beraber camiye girdi. Bayram sohbet hazırlanan imamı ve arkasındaki müezzini gördü. İkisine de hitaben:

"Hocam, Hafız Mustafa! Ezanı ben okusam olur mu?"

"Olur, niye olmasın?"

Bir ayrıntıyı da şimdi dile getirelim; Bayram'ın sesi de fena sayılmaz hani. Arada bir ezanı o okurdu. Ezandan bahsetmişken değinmeden geçmeyelim. Duygular Şehri'nin yedi tepe üstündeki yedi tacının minarelerinden yayılan ezan insanı mest ederdi. Yedi güzel sesin aynı anda ezan okuduğunu düşünün hele bir!

Bayram, vakit girince yatsı ezanını okumuş, namazlarını eda etmişlerdi. Namazdan sonra Bayram, imamın yanına

şında fesî, ayağında çarıklarıyla düz bıyıklı, top sakallı, mülayim yüzlü bir adam ağır adımlarla yürümeye başlıyor sokakta. Ya da hikâyemize konu olmaya geliyor diyelim. Ne yapalım, düşünüyoruz biz de peşine.

İsmi Bayram. Evli değildir, tek başına yaşar ama mahalleli yalnız bırakmaz onu. Sevecen, hâttâ komik bir adamdır. Meyve sebze yetiştirir, mahsulünü satarak geçimini sağlar.

Bayram, evinin olduğu sokaktan daha karanlık bir sokağa girmişti. Bu yol, meydana açılıyordu. İki elini de ceplerine sokup bir mani mırıldanmaya başladı:

"Kunduramın burnu yarık, canım çeker karnıyarık..."

O esnada yanındaki çalının içinden iki kedi korkunç miyavlamalarla önünden uçarcasına geçince bizim Bayram'ın ağzından belli belirsiz bir "Tövbe bismillah!" çıktı. Hakikaten yüzü bembeyaz olmuş, gözleri kocaman açılmıştı. Birkaç saniye öyle durduktan sonra yoluna devam etti.

Meydana gelmişti. Burası çok geniş bir alandı. Aynı zamanda pazar yeri. Şimdi oldukça ten haydı ama şehirlinin kaynaşma yeri burası. Yazın burada eğlenceler düzenlenir, Karagöz ve meddah oynardı. Bayram başını kaldırdı ve muhteşem bir renk cümbüşü içindeki Süleymaniye'yi bir müddet seyretti. Sonra hiç düşünmeden adımlarını

vardı:

"Hocam, müsaade edin de ben bir daha minareye çıkayım."

"Hayırdır evladım?"

"Hocam, Bayram'a ezan okumak az geldi herhâlde." dedi İsmail araya girerek.

"Yok, Hocam, minareye çıkınca manzara beni büyüler. İzin verin az daha seyredeyim."

"E bana hava hoş."

Böyle biriydi Bayram. Bu şehrin bütün sakinleri gibi onun da duygularına yön veren bir şeyler vardı. Şimdi aynı şerefeden doyuya İstanbul'u, bu sessiz ve تنها şehri izliyordu. Biz belki hikâyemizin başında size İstanbul'u çok büyük bir yer olarak anlattık amma uzaktan öyle görünür bu şehir. Öyle ki, Bayram evinden çıksa az zaman sonra İstanbul'un öbür ucuna varır. Bu şehir, insanları birbirinden uzaklaştıracak kadar büyük değil henüz. Bu boğaz, iki yakayı birbirinden ayırır, insanları değil. Sonra düşünmeye başladı Bayram. İçinden düşündüğünü sanıyordu ama dudaklarından bir mırıltı olarak duyuluyordu sesi. Biz duyduk.

"Ah Fatih Han! Sultanım! Şimdi şu karanlık tepeleri ellerinde meşalelerle aydınlatan ordunun bir neferi olmayı ne çok isterdim. Peygamber Efendimizin hadisine nail olmayı... Selâm olsun sana yâ Rasulullah! Selâm olsun senin izinden gidenlere." diyordu. Sonra, karşısında uzanan tepelere bir kez daha baktı. Adeta konuşuyorlardı karşılıklı.

Tekrar avluya inmişti. Gruplar hâlinde toplanmış, ihtiyaçlarıyla genciyle havadan sudan konuşuyorlardı. Bayram da aralarına karıştı. Remzi, yüzünde kocaman bir gülümsemeye:

"Oralarda havalar nasıl Bayram?"

"Sorma Remzi, harikaydı harikal!"

Ardından, bir müddet oradakilerle konuştu. Sonra hep-tendir onu izleyen Ramazan'a kaç göz hareketi yapıp ikisi beraber oradan uzaklaştılar. Aynı sokakta oturuyorlardı. Bayram'ınkinin karşısındaki ev Ramazan'ındı. Birlikte Ramazanların evine geçtiler. Odanın ortasındaki sobadan yayılan ısı, Bayram'ı anında mayıştırdı. Onları Ramazan'ın hanımı ve kızı karşılamıştı.

"Hoş geldin Bayram Amca!" dedi küçük kız.

"Hoş bulduk Nüveybâcım! Nasılsın bakalım?"

Hanımına sofrayı hazırlamasını söyleyen Ramazan güleç bir edayla yüzünü ona döndü. Bayram'a göre az daha uzun boylu ve geniş yüzlüydü o.

"Yemekleriyiyelim sonra orman bizi bekler."

"Ne ormanı baba?" dedi şaşkın bir yüz ifadesiyle Nüveybâ.

"Güzel kızım, biz bugün Bayram Amcanla karanlık orman-

da gecelemeğe gidiyoruz. İkimiz, başladığımız hikâyeyi orada sürdüreceğiz."

"Sanki bir hikâye için bütün gece ormanda geçirilir mi? "Macera" deyip duruyorsun sen de Ramazan." dedi hanımı.

"Sen bizim maceracı ruhumuzu bilmezsin hanım." dedi sırtarak Ramazan.

Neden böyle tuhaf maceralara atılmak istediklerini onlar da bil-

miyorlardı. Bir takım duygular yön veriyordu hayatlarına. Yemeklerini yemiş ve nihayetinde yola çıkmışlar, ormana varmışlardı bile. Sırtlarını karşılıklı iki ağaca dayamışlar bahsi geçen hikâyelerine devam ediyorlardı:

"... Cennet gibidir adeta. Toprağının her karışında ayrı bir manevî değer ayakta durur. Saraylar, kuleler... Güneş altında muazzam bir kızılılıkla parlayan boğaz ve üzerinde iki yakayı kollarını uzatmış birleştiren Boğaz Köprüsü... Boğazın üstünden ardında beyaz köpükler bırakan demir gemilerde seyahat eder insanlar. Doğanın bütün renkleri kaynaşmıştır. Müzeler, çeşmeler, bahçeler, adım başı camiler, mescitler, insanlara sunulmuş daha nice imkânlar saymakla bitmez. Derdi olan dermanı bulur bu şehirde. Yerin dibinden de, gökten de insan gider. Şehri baştan sona saran siyah boyalı yollar, aklınızın alamayacağı büyüklükte camdan kuleler vardır. Öyle ki yerden bakıldı mı sonu görülmez bu kulelerin. Bayağı da kalabalıktır burası. Hele çok geniş meydanlar vardır ki iğne atsanız yere düşmeyecek bir kalabalık, sanırsınız mahşer meydanı kurulmuş. Bütün güzellikler burada toplanmıştır sanki. Biz bu rüya gibi şehre bir isim de koyduk: 'Camdan Kuleler Şehri, İstanbul!'"

Ay ışığı, Ramazan'ın ve Bayram'ın yüzlerini aydınlatıyordu. Sonra bir çekirge öttü. Sonra bir daha öttü..."

DODO'NUN HAYALI

Akif ERSÖZ 7-A

O gün yağmur yağıyordu. Hava zifiri karanlıktı. Sokakların başında köpek havlamaları duyuluyordu. Sokak köpekleri sabahı zor etmişti.

Sokak halkının genel düşüncesi sokak köpeklerinin buradan uzaklaştırılmasıydı. İçlerinden biri belediyeyi arayarak köpekleri buradan alıp barınağa götürmelerini istedi.

Ertesi sabah bir kamyon geldi ve içinden aynı kıyafetli üç adam çıktı. Adamlar yavaş yavaş köpeklerin yanına yaklaştı bazılarının boynuna zincir takarak bazılarını ise kamyonu koyduğu et ile götürmeyi başardı.

İçlerinden daha iki aylık bir köpek de onlar gibi et kokusunu alınca kamyonu gitti ve enselendi. Barınağa gidince öğlen olmuştu. Yetkili ama o üç adamdan daha üstün biri tüm köpeklere isim koyuyordu. Yavru köpeğin ismi ise "DODO" olmuştu. Dodo ismini çok sevmişti. Barınağı da öyle, ta ki o yetkili adam gidene kadar.

Köpekleri toplayan adamların ve onların çok tehlikeli arkadaşları, köpekler havlayınca sopa veya kırbaç ile vurmaya başladılar. Dodo hiçkırığa hiçkırığa ağlıyordu fakat adamlar buna sevinip Dodo'ya işkence etmeye daha da meyilli oluyorlardı. Dodo, o küçücük bedenini kanlar içinde ve acı içinde ilk defa böyle görmüştü. Hiç ses çıkartmadan bir köşeye uzandı ve kan revan içinde acı bir uykuya daldı. Uykusunda inlediğini tüm barınak hayvanları duyabiliyordu.

Sabah, yemek olarak kuru ekmeğe verdiler. Yetişkin köpekler yedi, ama Dodo'yu düşünen yok!

Dodo o gün çok sıkılmıştı. Kafesin içine giren bir kelebeği dakikalarca kovaladı. En sonunda Dodo da sinirlenmişti var gücüyle art arda beş altı kez havladı. Hemen yanına görevliler geldi. Dodo'ya bağırdılar ve sonra kırbaçla her yerine vurdular. Dodo, kaçmaya çalıştı ama boynuna tasma takmışlardı. Dodo, yine ağlayarak köşeye çekildi, uyudu.

Gün geçtikçe Dodo büyüyordu. Bir yaşına basmak üzereydi. Artık bu dünyanın pisliğini biliyordu, bu yüzden o da artık bu dünyaya karşı çok pis olacaktı.

Aradan aylar geçti ve Dodo hala barınaktaydı kafesi temizlemek için adamlar geldiğinde içeri giren adamlardan birinin bacağını var gücüyle ısırıyordu. Sonunda dışarıya çıkmaya başardım deyince kafesin arkadan sopayı yemişti. Uyandığında kafası çok ağrıyordu, ne yapacak edecek buradan çıkacaktı.

Bir hafta sonra Dodo ve diğer köpekler kuru ekmeğini yiyordu. Dodo yanında ekmeğini yiyen genç köpeğe baktı. Sonra köpek Dodo'nun ekmeğini ağzından aldı ve köşeye çekildi. Bu köpeğin adı "Black" koyulmuştu. Dodo sinirlendi ama uğraşmadı. Yattı ve aklından kaçış planları geçirdi. Bir plan yapmıştı ve bu planı ertesi gece uygulayacaktı.

Dodo yemek yiyemediği için enerjisiz kalmıştı bu nedenle hemen uyudu. Yarın gece için çok sabırsızlanıyordu.

Dodo uyandığında ekmeğe gelmişti, hemen bir tane kaptı ve onu bitirdikten sonra Black'in ağzındaki ekmeği kapmıştı. Ödeşmişlerdi. Dodo gece gelene kadar ne yapacağını

aklından ge-
çirdi. Çok
tedirgindi
aklında
hep şu
soru yer
almıştı:

“Acaba yakalanırsam
ne olur?”

Gece olmuştu ve tüm
köpekler uyumuştı.
Ki-minin ağzından salya
akıyor, kimi hırliyordu.
Dodo planı uygulamak
için yerde sürüne sürü-
ne kapıya yaklaştı. Adam-
lar köpeklere bakmak için
geldiğinde Dodo arkasında
adamları ve barınağı bıraka-
rak ormanın derinliklerine
doğru gitti.

Bu yaşta bu kadar at-
raksiyon bir köpeğe çok
fazlaydı. Dodo ormandan
patika bir yola girdi ve tem-
polu adımlarla yürümeye baş-
ladı. Dodo günlerce yollarda kaldı.

Açlığını gidermek için ormandaki kuşları
avlayan Dodo, kendini avcılık konusunda kısa bir zaman
içinde hiç olmadık kadar geliştirmişti. Dodo yolu takip
ederek bir otobana çıkmıştı. Karnını o eğlenerek avladığı
ve bir güzel yediği bıldırcınlarla doyurmuştu ve enerjisini
toplamıştı.

Aradan bir hafta geçmişti ve Dodo bir sokağa çıkmıştı.
Bir haftadan beri aç ve susuzdu. Sokaklarda sürünüyor-
du. Sonra yoldan geçen bir çocuk Dodo'ya baktı ve ona
şöyle dedi:

-Sen ne kadar tatlısın böyle, baba onu sahiplenebilir mi-
yiz, lütfen?

-Olmaz kızım, o bir sokak köpeği onu eve getiremeyiz ama
ona yemek verebilirsin acıkmış gibi görünüyor.

-Peki, baba ona şu marketten mama alalım mı?

-Neden olmasın?

-Hadi gidelim o zaman. Sen bizi burada bekle sana ye-
mek getireceğim tamam mı tatlı şey, dedi Dodo'ya bebek
muamelesi yaparak.

Dodo, küçük kızı sevmişti. Yaklaşık beş, on dakika sonra
adam ve küçük kız elinde poşetle birlikte yine geldiler.
Kız, mamayı Dodo'nun önüne döktü ve onu okşayarak

yemesini seyretti. Küçük kız, Dodo'nun başını okşarken
boynundaki tasmayı fark etti. Ve tasmanın sonuna baktı,
kız küçüktü ama okuma yazma bilmeyecek kadar değildi.
Tasmanın ucunda “DODO” yazıyordu. Kız babasına baktı
ve ona şöyle dedi:

-Bak baba burada “DODO” yazıyor.

-Demek ki sahipliymiş. Sen sormuştun ya “köpek bizim ola-
bilir mi?” diye sanırım sahibini bulana kadar bizde kalabilir.

-Yaşasın!!!!!! Çok teşekkür ederim baba.

-Tamam tamam. Ama kendini ona fazla bağlama. Sadece
sahibini bulana kadar bizde kalacak.

Kızın adı Elif'ti. Dodo bunu zamanla öğrendi. Dodo o
evde, eskiden yaşadığı her şeyi unutmuştu. Dodo'ya çok
iyi bakılıyordu, özellikle Elif çok seviyordu Dodo'yu. Hep
oyunlar oynuyorlardı. Ama Dodo ve Elif en çok “getirme”
adı koyduğu oyunu seviyorlardı. Getirme deyince Dodo
hemen bahçeye çıkıyordu ve Elif ona bahçede bulunduğu
çubukları teker teker fırlatıp Dodo'nun kendisine getir-
mesini bekliyordu. Dodo getirme oyununa bir haftada
falan alışmıştı.

Bu geçen zaman zarfında Elif'in babası Dodo'nun resmini
her yere asıp sahibini bulmaya çalışıyordu fakat bir aydır
arayan soran yoktu. Elif'in babası Dodo'nun dışarı atıldığı
veya evden kaçtığını düşünmüştü.

Bir gece Dodo minderine yatmıştı, aile uyumuştı. Kapı
gıcırdadı ve içeriye siyah bir adam girdi. Dodo onun hırsız
olduğunu bilmiyordu ama Dodo eve biri girince hep hav-
lardı ve yine bildiğini okudu. Var gücüyle beş kere havladı.
Tüm aile uyanmıştı, hırsız streslenmişti ve ne yapacağını
şaşırmıştı. Hemen girdiği yerden koşarak kaçtı ama hırsız-
ın kaçışını Elif'in babası pencereden görmüştü. Hemen
Dodo'nun yanına gitti ve onun artık bu evde yaşaması
gerektiğine karar verdi. Elif bu haberi duyunca o kadar
mutlu oldu ki Dodo'ya sınıksı sarıldı. Dodo neye uğradığına
şaşırmıştı ama iyi bir şey yaptığının farkındaydı.

Ertesi gün Aile Dodo ile birlikte bir petshopa gittiler. Dodo'da
onlarla birlikte içeriye girmişti ve Dodo'ya uygun tasma,
köpek yatağı ve mama tabağı aldılar. Dodo, oradaki kafesin
içindeki köpekleri görünce barınaktaki günleri aklına gel-
mişti. Tekrar üzülmüştü. Aslında o kadar fazla hatırlamıyordu
sadece işkence gördüğü zamanları hatırlıyordu.

Hafta sonu gelmişti ve ormana pikniğe giden aile yanına
Dodo'yu da almışlardı. Dodo ormana gelince eski günleri
hatırladı. Tekrar kuş avlamak geldi içinden ve öyle de yap-
tı. Tüm ailenin gözü önünde bir bıldırcın yakaladı Dodo.
Sonra Elif ile birlikte getirme oyunu oynadılar. Dodo ha-
yatı boyunca insanlardan tek bir şey öğrenmişti “Geçmiş
elinizden kaydı ama gelecek hala elinizde”...

TEHLİKELİ BÖLGE

YIL 2019

Sevdenur DEMİR / 7-C

Sonunda üniversiteyi bitirmiş ve hayallerindeki gibi bir mezuniyet yaşamıştı. Şimdi tek istediği yurduña çıkıp uygun bir laboratuvar ortamında stajyer olarak çalışmaktı. Çevresindeki herkes okuduğu ve yapmak istediği mesleğe olumsuz baksa da o kendi çizdiği yolda yürümeyi seven bir kızdı. Hava kararmıştı ama o hala dışarıda tek başına yürüyordu. Annesi onunla pek fazla ilgilenmediği için eve erken de gitse geç de gitse fark etmezdi. Parmakları yavaş yavaş uyuşuyordu. Aslına bakarsanız tahmininden daha çabuk üşümeye başlamıştı. Uzun ve yorucu bir yürüyüşün ardından evine varabiliyordu. İçeri girmek istemediği halde soğuktan titreyen cılız bacakları onu evin lacivert oymalı krem rengi kapısına itiyordu. Sonunda vücuduna yenilip zile bastı. Tam acaba çok sürecek mi derken kapının öbür tarafından gelen ayak seslerini duydu. Biraz sonra annesi söylenerek kapıyı açtı. Carrie zile bastığı için kendine lanetler savuruyordu. Ama annesinin Carrie'nin arkasından biraz söylenip sonra susacağını biliyordu. Carrie içeriye girdi ve orada öylece beklemeye başladı.

-Orada bu şekilde ne kadar daha beklemeyi düşünüyorsun?

-Artık bu da mı yasak?

-Sana yasak olduğunu söyledim mi?

-Uff seninle daha fazla muhattap olamayacağım.

-Ben de meraklı değilim zaten.

Annemle ev halimiz bu konuşmadan ibaret.

3 AY SONRA

-Lana, Bay Walter'ın özel kurye ile gönderdiği ilaçları nereye koydun?

-2. koridordaki dolaplardan birinin içindeydi Carrie.

-Neden o kadar uzağa koymaya gerek duydun ki Lana?

-Kolaysa sen taşıyaydın cadaloz hanım. O kutu benim beş katım kadardı!

-Ups tamam hemen sinirlenmene gerek yoktu Lana.

Lanayla birbirimize lakaptakmayı çok severiz. O bana cadaloz der ben de ona küçük cadı derim. Buraya geldiğimden beri en çok ısındığım kişi o oldu. Onunla kardeş gibiyiz. Ha bu arada ben şu anda Amerika'nın Texas şehrindeki eğitim amaçlı açılan Houston Hastanesinin laboratuvarında stajyer olarak çalışıyorum. Burası muhteşem bir yer. Lana'yla birlikte çok eğleniyoruz. Aslına bakarsanız pek fazla boş zamanımız yok. Ama işleri erken bitirebilirsek Bay Walter çok iyi çalıştığımızı söyleyip bize ekstradan dinlenme günü veriyor.

3 GÜN SONRA

-Tamam Lana sakin ol

-Nasıl sakin olabilirim Carrie, biz kaç haftadan beri bu izin gününü bekliyoruz.

-Tamam doğrusu ben de biraz sinirlendim ama böyle yapmaman gerekiyor. Yoksa Bay Walter'ın bizi rencide edip sonra da postalamasını mı istiyorsun?

-Tabii ki de hayır ama başkalarının sinirini bizden çıkarıyor. Benim en sinirlendiğim davranış budur Carrie bunu sen de biliyorsun.

-Evet biliyorum Lana ama yapabileceğimiz bir şey yok. Merak etme Bay Walter biraz sakinleşince yanına gidip konuşuruz.

-Tamam Carrie. Bir şey soracağım ben neden hep huysuz olan oluyorum?

-Orasını bilmem Lana ama biraz daha oyalanırsak Bay Walter senin neden huysuz olduğunu sana uygunsuz bir dille anlatacak.

-Tamam tamam, kalktım.

-Haa bu arada Lana özel kuryeyi ihtiyaç odasına götürebilir misin?

-Tamam cadaloz hanım bütün işi bana yaptır sen.

-Ufff Lana her şeyi büyütme!

Tamam kabul ediyorum Lana biraz tembel ve huysuz. Ama istediği zaman benden bile zeki ve çalışkan olabiliyor. Zaten genetiği de bu şekilde kazandı. Neyse sonuç olarak Lana tatlı ama bir o kadar da huysuz.

LANA'NIN AĞZINDAN

Carrie benim kardeşim gibidir. Zeki, çalışkan, tatlı, güzel ve çok saf. En çok da saf olmasını seviyorum. O kadar duru ki ona bakmaya kıyamıyorum. Bazen aramızda ufak atışmalar oluyor ve ben onu kırmadan aramızı düzeltmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Onun büyükyeşil gözleri ve uzun sarı saçlarıyla tam bir melek gibi. Neyse şu an elimde tuttuğum özel kuryeyi laboratuvarın sonundaki ihtiyaç odasına götürmem gerekiyor. Ahh yolum ne kadar uzun bir bilseniz...

Ahh sonunda ihtiyaç odası tam karşımda. Dur bir dakika tam yanındaki kapı da neyin nesi böyle! Etrafındaki bunca ışık çok gereksiz. Aman Tanrım burası Carrie ve benim her buraya geldiğimizden beri girmek istediğimiz oda. RAD-YOAKTİF (yani radyasyon içeren) oda. Carrie bu durumda ne yapardı acaba? İçeri girmek ister miydi yoksa görmezden gelip yoluna devam mı ederdi? Uff ben daha fazla dayanamayacağım. Aman Tanrım burası tahmin ettiğimden de öte bir yer. Çok büyük, renkli ve lüks bir oda. Neyse başımı derde sokmadan buradan çıkmam gerekiyor. Ahhhh! kolum kolum...

Devasa büyüklükteki kapıya çarpan tek aptal benim herhalde. Uff ilaçlar da gitti yaa! Neyse ki sadece iki tane düştü. Sanırım kutunun içinde toplam 50 tane ilaç vardı. İki taneden bir şey olmaz yaa...

CARRIE'NİN AĞZINDAN

Nerede kaldı bu Lana?! Bir şeyler döküp kırmadıysa şanslı günümdeyim. Hehh işte geliyor.

-Heyy Lana nerede kaldın sen çalışma saati bitti hatta 10 dakika geçmiş bile.

-Tamam geldim işte. Kutu çok ağırdı da.

-Tamam hadi daha fazla oyalanmayalım da çıkalım, yoksa üstümüze kilitleyecekler.

-Tamam bekle de önlüğümü çıkartıp geleyim.

-Çabuk ol!

2 GÜN SONRA

..... hahahahahahaahh çok güldürdün Lana.

-Öyleyimdir prenses.

-Bekle bu koku da ne böyle?

-Yine bir şey yakmışlardır endişelenme Carrie.

-Hayır bu koku yanık kokusu değil Lana.

-Hadi o zaman oyalanmada içeri girelim...

-Olamaz Lana bu insanlara ne olmuş böyle!

-Hiçbir fikrim yok Carrie!

-A-a-ama bu doğa üstü bir şey...

CARRIE'NİN AĞZINDAN

Gördüklerime inanmıyorum! Bu insanların hepsi yarı baygın ve hepsinin şah damarının üstünde hareket eden küçük bitkiler var. Bu hayatımda gördüğüm en ilginç ve iğrenç şey...

-Lana hemen ihtiyaç odasına koş!

-Tamam hadii...

-Dur bir dakika!

-Ne oldu?

-O kötü koku radyasyonlu odadan geliyor.

-Peki ne olmuş burada?

Hemen eğilip yerdeki sıvıya parmağımı batırdım. Lana da bu sırada oksijen tüpü arıyordu çünkü burası oldukça havasız. İnsanların bayılmasının sebebi de bu.

-Lana!

-Efendim Carrie?

-Bu sıvı senin dün ihtiyaç odasına götürdüğün ilaçla aynı. Sen ilaçları ihtiyaç odasına koyduğuna emin misin?

-Evet Carrie. İstersen bakalım.

-Tamam hadi koş!

-45, 46, 47, 48. Ahh Lana burda 48 tane şişe var. 50 tane olması gerekirdi.

-Ah tabiiya cuma günü kutuyu ihtiyaç odasına bırakmaya giderken radyasyon odasının kapısı açıktı ben de merak edip girdim. Sonra çıkarken kolumu kapıya çarptım ve kutunun en arkasındaki iki ilaç yere düştü. Ben de nede olsa bitkisel bir ilaç diye yeri temizlemedim. Zaten ondan sonra senin yanına geldim.

-Lana bu ilaç zehirli bitkileri kökünden yok etmek için kullanılan bir ilaç ve bu ilaçlar radyasyon olan yerlere sokulmamalı.

-Ah Carrie b-b-ben gerçekten özür dilerim. Ben böyle olsun istemedim. Nasıl bir ilaç olduğunu bilmiyordum.

-Tamam şimdi bunları konuşmanın sırası değil. Sen oksijen tüpü bulabildin mi?

-Evet son dört tane kalmış.

-Tamam ikişer ikişer 20 dakika arayla kullanmamız gerekiyor. Ama maksimum 10 dakikada işimizi bitirmemiz gerekiyor. Çünkü son on dakikada nefesin daralabiliyor ve bu da bizim için iyi olmayabilir...

CARRIE'NİN AĞZINDAN

Lana'ya her ne kadar da kızmış olsam da onun bu olanları kasten yapmadığını biliyorum.

-Hey Lana!

-Lana sana diyorum!

-Lana...

-Olamaz Lana! Lana! uyan.

Oksijen tüpünün süresi bitmiş olmalı. Benim de hemen değiştirmem gerekiyor...

İşte buldum iki tane oksijen tüpü ve 5 tane iğne. Bu iğneler insanı hayata geri getirmek için kullanılıyor. Bi nevi oksijen iğnesi. Bunları Lana'nın koluna batırmam gerekiyor.

-İşte! Bu sonuncu iğneydi.

-İşe yaramıyor! Lanet olsun işe yaramıyor, yaramıyor!

-Benim hemen gidip giriş kapısını açmam gerekiyor! İçeriye oksijen girmesi gerekiyor! Tanrım sen bize yardım et! İşte en büyük kapı bu...

-Aman tanrım! Bunlar nerden çıktı? Az önce baygınlardı. Tanrım üzerime geliyorlar...

-İMDAAATTTT!!!

CARRIE'YE NE OLACAK?**LANA YAŞAYACAK MI?****BU SORUN NASIL DÜZELECEK?****BİR DAHAKI BÖLÜME KADAR BEKLEYİN...**

GİZEMLİ DOKUNUŞ

Feyza BAYAT / 7-A

Allah insanı bütün canlılardan, hatta bazı meleklerden bile üstün yapmış ve sure-i isra'da 'İnsanı ikramlarla donattık.' demiş.

■ İnsan, önce bu fitratını korumak için çalışmalı yaratılışına uygun hareket etmelidir. Bunun yegâne yolu da insana gönderilmiş kutlu peygamberlere tabi olmaktır. Sevginin en büyük alameti sevenin sevdiğine itaat etmesidir. Sevgi ve itaat arasında çok güçlü bir bağlantı vardır. Hatta şöyle diyebiliriz: Seven itaat eder, itaat eden sever. Allah'a olan sevgimizin ispatı Rasulüne olan sevgimizdeki samimiyete bağlıdır. İnsan sağlığını muhafaza edebilmesi için peygambere samimi bir sevgiyle bağlanmalı ve bunu yaşayışla göstermelidir. Bu konuda peygamberimizin arkadaşları çok güzel örnektir.

Hz. Resul sevgi ve samimiyeti kendi bünyesinde barındırmış, bize de örnek olarak bunu yaşamayı bırakmıştır. Hani:

Taif dönüşünde ayaklarına atılan taşlardan, parçalanmış kanlar akarken, yanına yaklaşıpta ne istersin dediğinde, canın yanarken bile ondan bir şey istemiştin ya... Amcan, sana yapılan eziyetlerden yüreği dayanmaz hale gelince vazgeç yavrurum dediğinde 'Amca, sağ elime güneşi, sol elime ayı verseler vazgeçmem'demiştin ya...

Komşunun bahçesinden gelen minik bir çocuğun ağlamasını duyupta, dayanamayıp yanına gitmiş, ellerinde çok sevdiği kuşun cansız bedenini tutarken onunla üzülmüştün ya...

Hani bir savaş sonrası, esirlerin özgürleştirilmesi için alınan bedellerin arasından Hz. Hatice'ye ait kolye çıkınca, gözlerin nemlenmişti ya...

Bilal-i Habeşî'nin kızgın çöllerde, kocaman taş göğsünde bekletiyorken, Hz. Ebu Bekir'in onun serbest kalması için ödediği ücreti Cebrail (A.S) sana haber verince, O'nu ayakta karşılamış, dünyasını veren ahretini alan adam yine Ebu Bekir'le sarılmıştı ya...

İşte O; hayattan damlayan sevgi tadı, samimiyet yudumu ve lezzet örneği idi. Belki zor olacaktır, belki alışıklarımızın dışında olacaktır, belki hayatımızdaki düzenimizi zorlayacaktır. İnsan bir kere o sevgiyi, o hazzı aldığı anda ise O'nun ruhuna işlediği sevgi ve samimiyeti asla vazgeçmeden yaşayacak ve yaşatacaktır.

Sevgili Hünkârım;

Asude Reyvan ÖZDEMİR 7/A

Vefatınızın üzerinden 600 yılı aşkın bir zaman geçmesine rağmen bizim için yapmış olduklarınız hala değerini ve önemini ilk günkü gibi muhafaza ediyor.

İki cihan güneşi Sevgili Peygamber Efendimiz'in: "İstanbul'u fetheden komutan ne güzel komutandır. Onun askerleri ne güzel askerdir." Övgüsüne mazhar olduğunuz o günden beri bu ümmet o güzel komutanı hep merak etmişti. Peygamber Efendimiz'in övgüsünü almış ve bize bu güzel İstanbul'u miras olarak bıraktığınız için çok teşekkür ederim. Eğer bizler sokaklarda rahatça yürüebiliyorsak, dinimizi özgürce yaşayabiliyorsak hatta sahilde dolaşırken martılara simit atabiliyorsak bunlar sizin sayenizedir. Ben daha küçükken gelmiştim İstanbul'a. Gelir gelmez çok sevmiştim bu şehri. Hani derler ya: "İstanbul'un taşı, toprağı altındır." diye. Siz daha önceden farketmişsiniz o altını. Böyle düşündüğümüzde İstanbul bir servettir bize.

Fetihten sonra hocanıza: "Her şeyi bırakıp derviş olmak istiyorum." dediğinizde hocanızın bunun doğru bir şey olmadığını, devlete ve millete hizmet etmenizin daha önemli olduğunu söyleyerek belki de bizim size ne kadar çok ihtiyacımızın olduğunu vurgulamak istemişti. Sizin hayatınızı okudukça şiirde, sanatta kendinizi bu kadar geliştirmeniz, yedi tane yabancı dil biliyor olmanız, okumaya ve araştırmaya olan düşkünlüğünüz, karalı ve cesur olmanız size olan hayranlığımı kat be kat artırıyor.

Değerli Padişahım;

Bize bu güzel şehri kazandırdığınız, günlerce sıkıntılara göğüs gerip her türlü fedakârlığı gösterdiğiniz için size minnettarız. Bizlerin de her zaman sizin gibi zekâmızı en üst seviyede kullanacağımıza ve en önemlisi de dünyanın en güzel şehri olan İstanbul'un sonsuza dek Türk şehri olmasına öncülük edeceğimizden emin olabilirsiniz.

Saygı ve Hürmetlerimle...

BEN ASLA BÜYÜMEYECEĞİM

Küçük adımlarla ormana doğru, yüreği çarparak ilerliyordu. Sanki içinde cıvıldaşan kuşlardan bir koro oluşmuş, ona besteler şakıyordu. Heyecanına heyecan katan bu koroyla evden çıkışının sebebi; geçen gün ormanda rastladığı tavşanı görmek isteyişiydi.

Köyün dar sokaklarında tutturduğu bir ısıklıkla ilerlerken etrafını kaçamak bakışlarla süzüyordu. Küçük Ali bu sokaklardan yüzlerce kez geçmesine rağmen her defasında çocuk dünyasında yeni şeyler keşfediyor ve bundan gurur duyuyordu. Ufaklığın içindeki gururu, asiliği bile tertemizdi. Sarıya çalan dalgali saçları alınına düşerek inatçılığını anlatan kaşlarını kapatıyor, boncuk mavisi gözlerine gölge ediyordu. Dikomuzları ve başı gururunu, minicik dudakları yanaklarına doğru yayılmış gevezeliğini haykırıyordu. Bir ara gözü ayakkabılarına takılınca yırtılmış olduklarını fark ederek utandı, etrafa korkak bakışlar atıp kimsenin olmadığını anlayınca rahatladı. Eve gidip babasına söylemeye karar vermesiyle vazgeçmesi bir oldu. Şimdi olmazdı.

Derin düşüncelere dalmış giderken "Ali" sesiyle irkildi. Daldığı derin hayallerden çabucak sıyrılıp sesin geldiği yöne doğru çevirdi başını. Gözleri irice açıldı. Karşısında yiğit abisi Mehmet duruyordu. Demek askerden gelmişti. Bir zıplayışla boynuna atıldı. Gözleri dolmuştu; ama erkeklik gururuna yedirip de akmalarına müsaade edemediğinden, abisinin boynuna başını gömerek alev gibi yanan gözlerini oracıkta söndürdü.

Abisinin geniş omuzlarından sıyrıldığında birbirlerini soru yağmuruna tuttular. Küçük Ali soruları havada kapıyor, cevaplar cevaplamaz kendi sorularına geçmenin sabırsızlığı içinde aklındakileri boşaltıyor, abisinin lafını kesmesi ise yüzünün sinirden ve heyecandan kızarmasına sebep oluyordu. Ağabeyi Mehmet yolun ortasında dummalarından ötürü gelip geçenin kendilerine baktığını hissedince aceleyle kardeşinin kolunu tutup yürümeye başladı. Ali hiç itiraz etmedi, tavşanı çoktan unutmuştu. Yolda bir yandan gülüyor bir yandan da o yokken neler olduğunu anlatıyordu. Sıra annesinin kaç günden beri yolunu gözetip ne hazırlıklar yaptığına gelince susması gerektiğini hatırladı. Çünkü annesi evdeki herkesi sıkı sıkı

tembihlemişti. Oğulcuğu Mehmet gelince şaşırıp sevinmeliydi. Bu sırada Ali de, Mehmet de susup dinlenmeye vakit buldular.

Eve adımlarını atmalarıyla beraber annenin sevinç dolu haykırışı duyuldu. Ağlayarak Mehmet'ini kucaklıyor, bir türlü kollarından bırakmıyordu. Sonunda gözyaşları dindi ve sofraya oturuldu. Herkes yemeğini büyük bir iştahla yiyordu. Bir tek anne sorularıyla kendisini de Mehmet'i de yemeklerden alıkoyuyordu. Sitemler, sorular, gözyaşları... Her şey hasret kokuyordu. Annesi yan gözle oğluna bakıp "Askerliğin de bittiğine göre düğün hazırlıklarına başlayalım diyorum." dedi. Mehmet yanaklarının alev alev yanmaya başladığını hissediyordu, aklına sevdiği kız Zey-

nep gelmişti. Küçük Ali abisine bir baktı ve olanları kıvrak zekasıyla anında kavradı. Şimdiden herkesin içini bir düğün sevinci sarmıştı.

.....
Ertesi gün Ali telaşla dışarı fırladı. Bugün tavşancığı mutlaka görmeli, ondan kaçacağını bilse de uzaktan tüm mutluluğunu onunla paylaşmalıydı. Fakat o da ne! Kasabaya sirk geldiğine dair ilan çarptı gözüne. Ne zamandır bekliyordu bu anı. Cebini yokladı. Gösteriye yetecek kadar parası vardı. Yönünü kasabaya çevirip ilerlemeye başladı. Neyse

ki kasaba köye yakındı. Yarım saatte sirkin önünde buldu kendisini. Heyecanla bilet kuyruğuna girip beklemeye başladı. Tam bu esnada irice bir adam yaşlı amcayı itip sıraya geçti. Ali yapılan haksızlığa karşı içinde bir öfkenin şahlandığını hissetti. Karşı koyma isteğiyle yanıp tutuşuyordu. Tüm cesaretini toplayıp omuzlarını dikleştirerek adama cevap verecek oldu. Muhatabı bir hisimla ona döndü ve öfkeli bir bakış attı. Neye uğradığını şaşırarak Ali yeniden bir öfkenin büyüdüğünü hissetti adalet dolu yüreğinde. Yardım isteyen gözlerle etrafına bakındı. Tüm bu insanlar olaya şahit olmalarına rağmen görmezden geliyorlardı. Yaşlı amca ise sıranın en arkasında çaresizce bekliyordu. Çocuğun bu manzara karşısında içi burkuldu, yeniden bağırarak istedi. Ancak gücünün yetmeyeceğini anlayınca büyük bir hayal kırıklığıyla başı öne eğik oradan uzaklaştı. Şimdi o küçük dünyasında, yapılan haksızlık karşısındaki acizliğini sorguluyordu. Düşünürken bazen kaşları çatılıyor, şaşırıyor; bazen gözleri doluyordu. Oysaki onun dünyasında böyle şeylere yer yoktu. Büyükler böyle mi oluyordu? Büyümek böyle bir şey miydi? Bir süre bir taşın üstüne oturup düşündü.

Aklına yeniden tavşancık geldi. Ona gidip her şeyi anlatmalıydı. Anlatılacaklar iyice birikiyordu. Ellerini aceleyle temizleyip var gücüyle koşmaya başladı. Sanki kötü bir şeyi engellemek ister gibi bir hali vardı.

Ağaçların arasında köye nadiren gelen arabaların aşındırdığı yolda bir süre ilerledi. Etrafına şöyle bir göz attı. Ormanın girişindeki ağaçlar dallarını güneşe doğru uzatmış, ondan gelecek ışığa muhtaç olduklarını kabullenmişlerdi. Ağaçların gövdelerine çakıyla okuyamadığı yazılar kazınmıştı. Yüreğindeki yaralar kadar derindi çizikler. Usulca okşadı bir çınarı. Birkaç tatlı söz mırıldandı. Patikada yürümeye başlamıştı. Irmağa yaklaştığını kulağına gelen su şırıltısından anladı. Dostu burada bir yerde yaşıyor olmalıydı. Tavşancığı korkutmak istemeyerek ilerledi. İşte tam orada usulca otlarını yiyordu. Savunmasız haliyle, Küçük Ali'nin bugün incinen yüreğini yansıtıyordu sanki. Bembeyaz tüyleri kulaklarına doğru şeyrekleşiyor, araya serpilmiş siyahlıklar hoş bir görüntü oluşturuyordu. Minik ayakları ve ağız inip kalkıyor, hızlı hızlı karnını doyuruyordu. Bir an

durdu. Kulaklarını dikmiş, soluğunu tutmuş, içgüdüleriyle birinin yaklaşmakta olduğunu anlamıştı.

Ali sessizce kuru ve sararmış otların üzerine oturdu ve anlatmaya başladı. Tavşan dinler gözüküyordu; Ali de coştukça coşuyor, sirkin önünde adamın yaptıklarını anlatırken yüzü bir kez daha kıpkırmızı oluyordu. Bir ara aklına okuldaki öğretmenini geldi. "Biliyor musun? Okuldaki öğretmenimi çok seviyorum. Ama dün, annesi hasta olan Zelişe bağırdı. Hem de haksız yere. Ayşe, Zelişe bana vurdu." deyince olanlar oldu. Oysa o hiçbir şey yapmamıştı. Zelişe çok üzülüm tavşancık" dedi. Çocuk konuşmaya dalmışken bir el ateş sesi duyuldu. Korkarak başını tavşana doğru çevirmesiyle küçük bir çığlık atması bir oldu. Dert ortağı, tavşancığı, yaralı bir şekilde yerde yatıyordu. Arada bir göğsü inip kalkıyor, güçlkle nefes alıyordu. Yavaş yavaş iniltiler de kesildi. Çocuk yardım etmek istiyor; fakat sanki ayakları ona itaat etmiyordu. Olduğu yerde kalakalmıştı. İllerden avcı göründü. Yerde yatan tavşana doğru yaklaştı. Küçüğün gözlerindeki korku yerini öfkeye bıraktı. Avcıya bağırarak istedi. Ancak kelimeler boğazına düğümlendi.

Küçük ellerini yumruk yapıp var gücüyle avcıya salladı. Alaylı alaylı bakarak uzaklaştı avcı. Çocuk avcının arkasından inatla salladı yumruğunu. Giderek güçsüzleşen ellerini indirdi. Elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. Tavşana karşı beslediği merhamet duygusu içinin acımasına sebep oldu. Bugün ikinci kez dünyasındaki kötülüğü ve iyiliği sorguladı. Çevresindeki her şey ve herkes bu kadar kötü olabilir miydi? Asla olamazdı. Annesi, babası ve abisi geldi aklına. Sonra komşuları Zeliha abla, Fadime teyze ve daha niceleri... Peki ya kötü olanlar? Kafası gerçekten karışmıştı. Anladığı tek gerçek büyüklerin içinde az da olsa kötülük bulunduğuydı. Annesi bile bir keresinde bir kediyeye vurmuştu, abisi ona bağırıştı, babası komşuyla kavga etmişti. Büyüklerin hiçbiri masum değildi.

Büyük bir öfkeyle eve doğru koştu. Babasının bahçedeki ağacı kestiğini görünce içindeki öfkeyi daha fazla zapt edemeyerek, akan gözyaşlarına aldırılmadan babasının elindeki baltayı almaya çalışıyor kesik kesik bağırıyordu: "Ben asla büyümeyeceğim!"

Maide Pınar ŞAHİN 7-A

Ağırca doğruldu. Buz tutmuş ayaklarını biraz da ısıtmak çabasıyla ovmaya girişti. Soğuk artik onunla bütünleşmiş gibiydi. Titremesini bastırmak için dişlerini sıktı.

Hani soğuğun içinize işlediği zamanlar vardır ya. Bir elinizde balık ekmek, diğer elinizi uzun ceketinizin cebine sokarak Eminönü'nde yürürsünüz. Tam o anda bedeniniz boydan boya titrer, ceketinizin ucu kabarır, rüzgar içinde soğukla beraber sizi ele geçirmiştir. Yanınızdaki bir şala örtünmek ya da elinizi sıkı sıkı kenetleyerek koltuk altınıza sokmaktan başka bir şey yapamazsınız. Hem bir de yağmur varsa elinizdeki şemsiyenin bükülmemesi için ne çaba sarf edersiniz. Ama bu öyle bir soğuk değildi. Bu soğuk birisinin içine girdiği zaman onu kaskatı keser. Bu soğuğa alışmışsanız artık sizin için iyidir. Çünkü titremezsiniz. Tek hissettiğiniz uyuşukluk ve geçmesi için içinden yalvaran kalbinizdir. Bu soğukla ölüm damarlarınızda dolaşır, her an sizin zayıf bir yönünüzü yakalayabilmek amacıyla, kalbiniz ise çabalar durur size sıcak kan gönderebilmek için.

İşte böyle bir sabahtı. Ama günler niçin önemli olsun ki? Yaşlı ve artık öleceğini bilen, kendi kendine konuşan biri için? Gözlerinde biriken yaşları entarisinin koluna sildi. Az önce uyandığı rüyanın tesiri altından kalkamadığından birkaç dakikasını duvara bakarak geçirdi. Gök mavisi gözlerini masanın ucundaki vazodaki çiçeklere çevirdi. En az birkaç ay önce oraya konulmuş olmalıydı ki, şimdi tıpkı ona bakan gibi buruş buruştu. Bir iç geçirdi yaşlı kadın. Yataktan doğrulup pencerenin yanına gitti. Uzun bir süre buğulu pencerenin arkasındaki boğaz manzarasını

seyretti. Sonra kapıyı açıp gazeteleri almak üzere eğilmişti ki bir zarf gördü. "su faturasıdır" diye önemsenmeyecek bir zarf değildi ama. **Pembe renkli, pullu, güzel bir zarf!**

"Ah" dedi. "kesin yanlış getirdiler." Ama okumadan da edemedi. Adres doğruydu, fakat gönderen adresi tanııyordu. "Kim acaba?" diye düşündükten sonra gazetelerle birlikte zarfı kucakladığı gibi kapıyı kapattı. Zarfı açmak için az önce bulunduğu odanın ortasındaki sandalyeye oturdu. Zarfın içindeki mektup kağıdı da en az mektup zarfı kadar güzeldi. Renkli şekerlemelerle fiyonklar kağıdın üzerinde boy gösteriyordu. Kağıdın üstünde koca, koca yazılmış harfleri okudu.

"Umudunu kaybetme!"

Bu da neyin nesiydi? Biri onunla dalga mı geçiyordu? Tanımadığı adresten gelen garip bir yazı. "olacak iş değil" diye söylendi. Yine de zarf ile kağıdı bir kenara koyup düşünmeye başladı. Bu sırada yaşlı kadının yeğeni, annesiyle oturup keyifle çayını yudumluyordu. Aralarında şöyle bir konuşma geçti.

"Anne ben o kadının evine katiyen gitmem!"

Annesi:

"Nedenmiş? O senin teyzen, hem de yaşlandı. Ölüm kapıda. Bir hatır sorsan çok mu?"

Yaşlı kadının yeğeni:

"Ne miras bırakacak, ne de makbul geçen armağan. Anne, görmüyor musun? Oturduğu koskoca konağı (!) bile ba-

ğışlayacakmış.” İşte burada işler değişiyordu. Annesiyle bu konuda hemfikirlerdi. Annesi inatçı kızını ikna edemeyeceğini biliyordu. “tamam, gitme öyleyse” dedi keyifsizce.

Onlar evlerinde tembel tembel otururken yaşlı kadın da derin bir sükûn içinde düşünüyordu. “Umudunu kaybetme!”

Neyi anımsatmıştı ona? Geçmişinden kesitler yavaş yavaş gelmeye başladı. Evlerinde yakacak odun yokken nasıl çalışıp kazanmıştı üniversiteyi? Ailesinden geri kalanlar, annesinin ona bakan anlamlı derin gözleri...

Kapalı sandıktaki tozlanmış günlüğünü çıkardı. Tek tek okudu defterini. ailesinin geriye kalanlarını aradı. Eve gelmeleri için yalvardı. Gülümsedi. Kırışık cildinde belli olmasa bile o çok mutluydu. Hayal meyal gözlerini kapadı. Ya da öyle sanıyordu. Yaşlı bedeniyle vedalaşıp cennete doğru uçtu.

Yaşlı kadının yeğeni derin bir çığlık kopardı. eve kapı açık olduğundan girmiş, yerdeki teyzesine bakıyordu. Gözünden yaşlar süzüldü. Oysa teyzesine ne çok kin besliyordu. Şimdi neden ağlıyordu? Gözü istemeden masaya kaydı. Açık günlük ve kırışık çiçekler masanın buruşuk solgun örtüsü üzerinde ne de hüznü bir tablo oluşturuyordu. Teyzesini elini tuttu. Ona güzel sözler mırıldandı. Annesini ve diğer tanıdığı tüm akrabalarını. Boğazı düğümlemesine rağmen her şeyi tek tek anlattı. Hep birlikte ilk ve son kez teyzelerinin mezarına çiçek bıraktılar.

“Belki bir gün beni hatırlarlar. Kısacık değerli günlerinde beni bir dakika da olsun ziyarete gelirler, buradan geçerken ayaküstü uğrayıp gitseler de razıyım” diyen yaşlı, sıradan bir teyzenin hikayesini okudunuz. Teşekkürler.

MEVSİMLERLE BİRLİKTE

Zeynep Naz Açıkgöz 7-A

Sonbahar deyince akla gelen sarı yapraklar, soğuk rüzgarla uçuşan yapraklar, yaprakları döken çıplak ağaçlar, bu yaprakları temizleyen belediye görevlileri... Oradan oraya uçuşan yağmur damlaları,yazdan kalma giysileriyle oyun oynayan çocuklar...

Haftalar sonra kış... Kış demek kar demek. Çoluk çocuk herkes bekler karı. Kimileri havayı temizlemesi, kimileri kardan adam yapıp kar topu oynamak için, bazıları ise heryeri örten beyaz örtüyü görmek için bekleyiş içinde. Evlerde sıcaklık çorbalar pişiyor. Soğuktan kaçışan kaçınana... Kuşlar sıcak yerler için göç ediyor, insanlar soğuğa değmemek için atkı, şapka, eldivenler içinde. Çoğu insanın göremediği evsizler, kimsesiz çocuklar savaşıyor soğukla. Sıcak bir şey yeterli onlar için. Farkında olanlar dua ediyor onlara. Geceleri sokak

lambasının aydınlattığı yola yağın karı izlemek gibisi yok... Bekleyişin sonunda hava temizlendi, kardan adamlar yapıldı, kar yerin beyaz örtüsü oldu.

İlkbahar geldi. Ağaçlar yapraktan, çiçekten elbiselerini giyiyor. Çimler gerçek renklerine bürünüyor. Papatyalar süslüyor heryeri. Masmavi gökyüzünün hediyesi bahar yağmuru yağıyor. Bunlarla birlikte gelen sevinç kaplıyor her köşeyi. Üşüyen evsizler sıcaklığı hissediyor so-

nunda. Güneş güzel yüzünü gösteriyor, büyümlü ışınlarını saçıyor. Çocuklar ısrarlarıyla yazlık giysilerini çıkarttırıyor annelerine. Dondurmalar getiriyor marketler...

Bu yazdıklarım dışında göremediğim bir sürü şey değişiyor mevsimlerle birlikte. Mevsim demek; değişim demek.

İNTERNET KULLANIMI - SOSYAL MEDYA

Nida M. TOTU 6-A

Günlük hayatımızın bir parçası haline gelmiş olan internet ve sosyal medyanın ilk olarak ne olduğunu bilmemiz gerektiğini düşündüğüm için, internet ve sosyal medyanın kısaca tanımını yapmak istedim.

İnternet, dünya genelindeki bilgisayar ağlarını ve kurumsal bilgisayar sistemlerini birbirine bağlayan elektronik iletişim ağıdır. TDK, İnternet sözcüğüne karşılık olarak genel ağı önermiştir. İnternet yerine zaman zaman sadece net sözcüğü de kullanılır.

Sosyal medya, internet üzerinde tanıtım veya sohbet amacıyla yapılan tüm diyalogları ve paylaşımları kapsamaktadır. İnternet ve sosyal medyanın genel tanımını da yaptıktan sonra gelelim internetin ve sosyal medyanın hayatımızdaki yerine, bildiğimiz üzere internet ve sosyal medya hayatımızın bir parçası oldu. İnternete ve sosyal medyaya o kadar çok bağlandık ki, sağlık problemleri ve çocukları okullarında, ödevlerinde, yetişkinlerinde işlerinde aksamlar ve bir düzensizlik olmaya başladı. İcinizden şunu geçiriyor olabilirsiniz, bu internet ve sosyal medyanın hiç mi yararı yok. Tabii ki de var. Zararı kadar yararı da var. Örneğin, elimizin altındaki telefonlardan, tüm dünyada olan biten herşeyi öğrenebiliyoruz. Arkadaşlarımızla, ailemizle ve akrabalarımızla görüntülü ve sesli görüşebiliyoruz. Fakat

bizler bunları biraz fazla abartıyoruz. Elimizdeki telefonlar, tabletler ve bilgisayarlarla tüm işlerimizi halletmeye çalışıyor ve yararlı olan şeyi zarara dönüştürüyoruz. Bu zarar giderek artıyor ve çocuklar ve gençler arasında telefon, tablet, bilgisayar, fotoğraf makinesi vb. teknolojik aletler yarışı ortaya çıkıyor. Tüm çocuklar ailelerine son marka telefon vb. teknolojik aletler aldırarak istiyor. Birbirlerine hava atıyorlar. Artık hayat hava atmak için devam ediyor. Sosyal medya yanlış kullanılıyor ve doğru olmayan yönlerde doğru yöneliyor. Tabii bunların hepsi benim şahsi fikrim fakat bu yazdıklarım arasında gerçek olan bir şey var ki o da, ülkemiz giderek sosyal medya bağımlısı olması. Bilindiği üzere Dünya'da en fazla Twitter kullanan ülkenin Türkiye olduğu belirlendi. Artık herkes kendine sosyal ağ hesapları açmaya başladı. Örneğin, şu an sosyal ağlara, sosyal medyaya girseniz, yeni doğmuş bebeğe bile hemen hesap açıyorlar. Yaşlılar kendilerine sosyal medyadan, ağlardan hesap açmaya başladı. Ailelerde anneler babalar çocukları telefonlarla uğraştıkları için rahat yemek yemiyorlar. Çocuklar sussun diye ellerine tablet, telefon vb. teknolojik aletleri veriyorlar. Yine dediğim gibi bunlar benim şahsi düşüncelerim ve gözlemlerim. İnternet ve sosyal medyayı bilinçli kullanmanız dileğiyle...

İçer Sorulmam Sorulmam

Zeynep Şeyma SAĞLAM / 9/A

Bir şiir beğenildiği için mi güzeldir
Yoksa güzel olduğu için mi beğenilir?
Şarkılar kulağa hoş geldiği için mi dinlenir
Dinledikçe mi kulağa hoş gelir?

İnsanlar birbirini değer verdiği için mi sever
Sevdikleri için mi değer verirler?
Karanlık aydınlıktan sonra mı ortaya çıkar
Belkide aydınlık karanlığın olmayışıdır.

Huzur sessizlikle mi bulunur
Sessiz olduğu için mi huzur bulur insan?
Birilerinin gülüşü onun mutluluğunun mu yansıması
Yoksa içlerindeki çığlıkları susturma çabası mı?

Neden her şeyi tek yönlü görüyoruz?
Belkide sadece göremediklerimize muhtacız...

Küçük Çınarlar Büyüdü...

Başakşehir İlköğretim Okulu anasınıfı, 2013-2014 Eğitim Öğretim döneminde 3-4-5-6 yaş gruplarından oluşan sınıflarla sezona merhaba dediler. Hareketli ve eğlenceli oryantasyon haftasının ardından büyük oyun merkezlerine yapılan geziler, anasınıfında yapılan renk partileri ile bir çok şeyi eğlenerek öğrendiler.

Bunun yanında müfredat konularını, yalnızca sınıfta değil yapılan eğitici gezilerle öğrendiler;

- ✓ Bilime karşı ilgi uyandırmak amacıyla Rahmi Koç Gezisi,
- ✓ Deniz altında ki yaşama dair pencereler açmak için Akvaryum gezisi,
- ✓ El becerilerini geliştirmek adına Oyuncak atölyesi,
- ✓ İtfaiye'nin amacı ve görevini öğrenmek için itfaiye gezisi,
- ✓ Sosyal ortamlarda nasıl davranılması gerektiğini öğrenmek için tiyatro ve sinema gezileri yaptılar.

Tüm bunlarla birlikte yıl içerisinde tüm belirli gün ve haftalarda konulara uygun olarak etkinlikler ve partilerle, özel günlere karşı hassasiyet geliştirildi. (Yerli malı haftası kutlamaları, Cumhuriyet Bayramı, 23 Nisan, Öğretmenler günü, Anneler günü, dini bayramlar v.b.)

Sezonun finaline yaklaşan günlerde de minik öğrencilerimiz var olan yeteneklerini kazandıkları ile birleştirerek bir yıl sonu programı gerçekleştirdiler. Sahneye ilk kez çıkmalarına rağmen öğrencilerimiz, programda mükemmel bir performans göstererek yeteneklerini sergilediler.

Yılın finaline bir adım kala bir üst sınıfa hazır olduklarını bu sahne şovuyla bizlere gösteren tüm öğrencilerimizi tebrik ediyor, yolun başındaki adımlarını güçlendirerek başarı dolu günlerde onları görmeyi temenni ediyoruz.

Çınar'da Yeni Bir Soluk "1. Sınıflar"

Başakşehir İlköğretim Okulu 1. Sınıflar Zümresi dolu dolu geçirdiği 1. dönemi okuma bayramıyla noktayıp 2. döneme merhaba dedi.

Dönem içerisinde, kültürel öğelerimizden lale ile öğrencilerimizi tanıştırmak, sorumluluk bilincini artırmak amacıyla yapılan "1. Sınıflar Lale Şenliği" ile öğrencilerimizin diktikleri ve büyüttükleri laleler sergilendi. Lale motifli koridorumuzda yankılanan ney eşliğinde, lale şeklindeki kurabiyeler ikram edilirken, ebruzen eşliğinde lale motifli ebrular yapıldı, laleli çini motifleri boyandı. Ayrıca, Belediye ile görüşülerek "atık kâğıt, pil, mavi kapak toplama" sosyal sorumluluk projeleri

tespit edildi. STK'lar ile birlikte her sınıfın yetimi belirlendikten sonra her hafta öğrencilerimiz harçlık günlerinde yetim kardeşlerini unutmayıp, harçlıklarını paylaştılar.

1. Sınıf öğrencileri, okudukları kitapların listesini tuttıkları defterleri ile kendi gelişimlerini takip edebilirken, 100 Kitap hedefine ulaşan öğrencilerimiz Müdür Yardımcımız Murat Kördemir Bey'i ziyaret ettiler. Öğretmenlerimiz, 2. dönemde öğrencilerimizde günlük tutma alışkanlığını hedeflediler. Bunun sonucunda her öğrencimizin sayfasının olacağı "1. Sınıflar Günlüğü" oluşturuldu. Öğrencilerimiz Kutlu Doğum Haftası'nı da dolu dolu yaşadılar. Öğrencilere bir haftalık verilen "Peygamber Efendimiz'in (sav) Doğum Günü Formları" ile her akşam "Peygamberim (sav) Hakkında Bunu Öğrendim" bölümü ile yeni bilgiler öğrenip "Peygamberim (sav) için Bunu Yaptım" bölümü ile Efendimiz'in (sav) farklı sünnetlerini yerine getirdiler. Öğrencilerimizin getirdikleri güller ile koridorlarımızda "Gül Yolu" oluşturulurken, çekilen her 10 salavata bir zincir yapılarak sınıfların salavat zinciri oluşturulup koridora asıldı. Velilerinin getirdiği doğum günü pastalarını, gül kurabiyelerini ve diğer ikramları salavatlar eşliğinde dağıttılar. Çınar'ın minikleri, Kutlu Doğum izlenimlerini günlüklerinde genişçe yer vererek, unutulmaz bir etkinliği daha hatıralarına yerleştirmiş oldular.

Adım Adım Geldik Bu Günlere

Başakşehir İlköğretim Okulu 1. Sınıflar Zümresi tarafından 15 Mayıs Perşembe günü gerçekleştirilecek olan **"Yıl Sonu Gecesi"** Soma'daki elim kazadan dolayı ertelenerek 20 Mayıs Salı akşamı gerçekleştirildi.

Minik yürekler heyecanla çarparken, velilerimiz de katılımları ile Çınar Kongre Merkezi'ni doldurdu. Öğrencilerimizin, **"Adım Adım Çınar'a Geldik"** isimli albüm performanslarının ve Görsel Sanat dersindeki çalışmalarının sergilendiği fuaye alanından geçen velilerimiz, fotoğraf çekimlerini heyecanla izlediler.

Yıl boyunca yapılanların paylaşıldığı slayt ile salonda duygulu anlar yaşandı. Öğrencilerimiz **"Koro"** ve **"İngilizce gösteri"** ile salonu coştururken **"Söz Çocuklarda"** ile anlamlı mesajlar verdiler. Öğrencilerimiz, Barış Manço Ağabeylerini ve Nasreddin Hoca dedelerini yâd ederken, Anadil Rondu ile

Türkçemize sahip çıkacaklarını ispat ettiler. "Abur Cubur" ve "Nerede" ronları ile annelerinin öğütlerinin farkında olduklarını, şiirlerinin ardından açtıkları afişle de annelerine olan sevgilerini gösterdiler.

Kafkas gösterisi ile zarafetlerini sunan miniklerimiz, korsan gösterisi ile coşkuyu artırdılar. **Minik Mevleviler** pervaneler misali dönerken, salonda manevi bir hava oluşturdular. Küçük Fatihlerimiz İstanbul'un Fethi'ni de unutmadılar. Ulubatlı Hasan surlara bayrağı dikerken salon içinden gelen mehteran ile izleyenlere tarihi gururu bir kez daha yaşattılar.

Jimnastik gösterisinin ardından **"Çınar Marşı"** ile öğrenci ve öğretmenlerimiz sahnede toplandıktan sonra Başakşehir İlkokul Müdürümüz Mehmet Karagöz'ün yaptığı kapanış konuşmasının ardından görevli öğretmenlerimize çiçek takdimiyle program sona erdi.

1 Yılımız Böyle Geçti

2. Sınıftaki öğrencilerimiz ikinci dönem de farklı sosyal etkinlikler yaparak sosyalleşme yönünde önemli adımlar attılar.

Öğrencilerimizin yaptığı etkinliklerden bazıları;

17 Nisan Perşembe günü Sular Vadisi'nde **"Hoş geldin Bahar"** etkinliği gerçekleştirildi. Öğrencilerimiz evlerinden getirdikleri kahvaltılarını arkadaşlarıyla paylaşmanın tadına vardılar. Öğleye kadar okulumuzun yanında bulunan Sular Vadisi'nde doyasıya eğlendiler. Öğretmenleri eşliğinde penaltı atışları, koşu yarışmaları yaptılar.

Peygamber Efendimizin mübarek doğumu münasebetiyle **Kutlu Doğum Haftası**'nda öğrencilerimiz çeşitli etkinlikler düzenlediler:

✓ Minik yüreklerinden Peygamberimize (Sav) duydukları sevgiyi anlatan bir mektup yazdılar. Daha sonra bu mektupları başka minik yüreklere ulaştın diye uçan balonlara bağlayıp gökyüzüne bıraktılar.

✓ **"SENİ SEVİYORUZ YA RESULULLAH"** yazılı rozetler yapıldı ve öğrencilere dağıtıldı.

✓ **"Kokun Güldü, Sevgin Kalbimizde"** diyerek öğrencilerimiz tüm sınıfları dolaşarak birer gül, hadis, gül lokumu ve gül suyu ikram ettiler.

✓ Sınıf panoları ve okul koridorları güller ve çeşitli hadis kartlarıyla süslendi.

Öğrencilerimiz, yoğun ders ortamı içerisinde biraz rahatlamak amacıyla Bağlar Site Sinemaları'nda **"Zamanda Yolculuk"** filmi severek ve eğlenerek izlediler.

Manisa Soma'da yaşanan faciaya duyarsız kalmayan öğrencilerimiz okulumuzun bahçesinde -163 öğrenci ile **"SOMA"** yazarak oradaki şehitlerimiz için minik ellerini açarak dua ettiler.

Üçüncü Sınıflarımızın Sosyal Karnesi

Başakşehir İlköğretim 3. sınıftaki öğrencilerimiz 2. dönemdeki ilk sosyal etkinliklerinde "İstiklal Marşı'nı" en iyi okuyan olmak için yarıştılar. Okulumuz Türkçe öğretmenlerimizden oluşan jürimiz birbirinden iyi performans gösteren öğrencilerimiz arasından birinciyi seçmekte çok zorlandılar. Coşkuyla okunan milli marşımız eşliğinde öğrencilere ödülleri verildi.

Başka bir etkinlikte öğretmenlerimizin öğrencilerle birlikte Florya Röne Park'ta yapmış oldukları kahvaltı etkinliğinde unutulmaz bir gün yaşadılar. Öğrencilerimiz kahvaltı sonrası sahilde oynadıkları oyunlarla, uçurtma uçurtmalarıyla gönüllerince eğlendiler. Gerçekleştirilen Miniaturk gezisinde öğrencilerimiz ilgiyle ve heyecanla oradaki eserleri incelediler. Gezi sonrasında Miniaturk'ün yanındaki parkta iştahla öğle yemeklerini yedikten sonra parkta ve açık havada eğlenmenin tadını çıkardılar.

Uyuyan Canlıları Uyandırdılar

Her şeyde, ama her şeyde aklımızı ve hayalimizi hayrette bırakacak öyle hikmetler ve yaratılış mucizeleri gizlidir ki, çoğunu görmeden, bilmeden geçer gideriz.

Başakşehir Çınar Koleji 4. Sınıf öğrencileri "Canlılar Dünyasını Gezelim, Tanıyalım" ünitesini işlerken; uygun koşullar oluşana kadar uyku halinde olan, canlılık özelliğini göstermeyen canlılara uyuyan canlılar dendiğini öğrendiler. Meraklarını gidermek amacıyla bir kuluçka makinesi yapmaya karar verdiler. Makine elbirliği ile yapılıp ısı ve nem ayarını da hazırladıktan sonra yumurtaları makineye yerleştirip beklediler. 21. günün sonunda gözlerine inanamadılar. Sevinçlerini "Tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan çıkar" diye şakalaşarak paylaştılar. Merak, çaba ve sabırla bekleyişin meyvesini aldılar.

İLKÖĞRETİMDE RİTİM SHOW

Müzik derslerinde; öğrencilerin, özgüvenlerini artırma, vücut dilini doğru kullanabilme, topluluk önünde şarkı

söyleyebilme becerileri geliştirilmeye çalışılırken ayrıca öğrenciler farklı enstrümanlarla tanıştırdı ve beceri ve ilgi alanlarına göre enstrüman eğitimleri verildi.

65 öğrencimiz görev aldığı 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda oluşturulan koroda öğrenciler, kendi enstrümanlarını çalarak, sadece koro değil aynı zamanda bir orkestra da oluşturmuş oldular. Koroya 3.sınıf öğrencilerimiz ritim gösterisi ile eşlik ederken, 4.sınıf öğrencilerimiz melodika, gitar kulübü öğrencilerimiz ise gitarları ile eşlik ettiler. Öğrencilerin şarkıları söylerken gösterdiği performans, enstrüman çalma becerileri, yapılan Ritim Show seyircilerden büyük beğeni aldı.

Din Samimiyettir

Değerler Eğitimi Birimi, açılışını Kuran-ı Kerim ve salavatlara yaptığımız din ve samimiyet temalı "Kutlu Doğum" programı düzenledi.

İnsanlığın O kutlu peygamberin izinde samimiyetle ilerlemesinden dem vurulan etkinlikte, ashabın peygamberimize duyduğu sevgi, bağlılık ve samimiyetini esas alarak tiyatro gösterisi sunuldu. Programı âşık gönüllerden süzülen naat-ı şerifler takip etti. Okul korumuz ise gönüllerimizin pasını silmek adına "En Sevgiliye" ilahilerini seslendirdiler.

Her Sınıfın Bir Yetimi

Ayrıca, yıl boyunca okulumuzda "Suriyeli Kardeşlerimizle Dayanışma", "Her Sınıfın Bir Yetim Kardeşi Olsun" yardım organizasyonları ve "Siz Görürseniz Onlar da Görecek" adıyla da katarakt ameliyatı kampanyası düzenlendi. "Okul" emrini sadece "diploma almak" diye anlamayan

bilinçli kadromuzla, değerlerine bağlı erdemli nesiller yetiştirmeyi ana hedef olarak belirleyen Değerler Eğitimi Birimi bu bağlamda yıl boyunca yaptığı birçok proje ve çalışmalarını bu doğrultuda gerçekleştirdi.

Botanik Bahçesinden Bilim Merkezi Gezisi

Fen ve Teknoloji dersi kapsamında öğrencilerimize Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi'ne gezi düzenlendi. Gezi süresince öğrencilerimiz dünyanın birçok yerinden getirilen ağaçları yakından inceleme fırsatı yakalarken bitkilerle ilgili yetkililerden detaylı bilgi alma fırsatı buldular. Öğrencilerimiz, edindikleri bilgilerle keşif yaparak geziyi daha eğlenceli hale getirdiler. Ayrıca, 7. Sınıf öğrencilerimize yönelik düzenlenen İTÜ Bilim Merkezi gezisi ile öğrencilerimiz basit makineleri, ışık, yoğunluk konularında gördükleri modelleri kolay anlama imkânı yakaladılar.

Şenliğin Bilimcisi

Fen Bilimleri Koordinatörlüğü tarafından yapılan Bilim Şenliği'nde performans ödevleri, deneyler, projeler, sergiler öğrencilerin beğenisine sunuldu. Görsel deneylerle renklenmiş şenlikte öğrencilerimiz proje ve performans

ödevleri tanıtımından, kan grubu testine, videolardan, akıl oyunlarına kadar birçok alanı bir arada görme fırsatı yakaladılar. Öğrencilerimiz için hazırlanan bilim şenliğine ilgi oldukça yoğundu.

Slayt - Film Yarışması

18 Mart Çanakkale Zaferi Kutlamaları çerçevesinde Başakşehir Bilgisayar ve Sosyal Bilgiler Zümreleri tarafından ortaokul öğrencilerimize yönelik Slayt-Film yarışması düzenlendi. Aynı zamanda mesaj yüklü olan filmler arasında birinci olan öğrencimizin çalışması Sosyal Bilgiler Zümremizin organize ettiği konferans salonumuzdaki programda katılımcılara izletildi. Yarışma sonucunda; Sude Yüksek birinci olurken, Fatih Özkan – Muhammed Tarık Aşçı ikinci, Mahmut Koltaş üçüncü oldu.

ROBOTBİLİM BULUŞMALARI

Başakşehir Lisesi Mekatronik dersi öğrencilerimiz İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi'nin davetlisi olarak Robotbilim Buluşmaları etkinliğine katıldı. Bilişim Teknolojileri ve Elektronik öğretmenimiz Serdar AVCI rehberliğinde robotbilime ilgi duyan öğrencilerimizle gerçekleşen eğitim ziyaretimizde, Kemerburgaz Üniversitesi Elektronik Laboratuvarı'nda Yrd. Doç. Dr. Mehmet Dinçer Erbaş ve Yrd. Doç. Dr. Kerem Altun öğrencilerimize temel robotbilim, Robotbilimde son gelişmeler ve robot atölye çalışması başlıkları altında bilgilendirmelerde bulundular. Öğrencilerimiz eğitimden sonra öğretmenlerimizin verdiği bir problem hakkında kod yazıp robota istenen görevi yaptırıldılar.

Bir Kelime Bir İşlem

Uzun yıllar TRT ekranlarında keyifle izlediğimiz "Bir Kelime Bir İşlem" yarışmasının heyecanını öğrencilerimiz okulumuzda birebir yaşadılar. Her sınıftan oluşturulan takımlar zamana karşı ciddi bir yarış sergilediler. Yarışmada öğrencilerimizin dört işlem becerisi ve hızı ölçülürken, Türkçemizin de kelime zenginliği keşfedilmeye çalışıldı.

Pi Günü Etkinlikleri

Her yıl Mart ayının 14. günü (olarak kutlanan "Pi Günü" etkinlikleri okulumuzda coşku ile kutlandı. "Pi Günü" etkinliğinde öğrencilerimiz farklı farklı hünerlerini sergilediler. Kimisi Pi'den pastalar, kimisi Pi'den resimler yaparak

etkinliğe farklı bir renk kattılar. Pano yarışmamızda birinci olmaya hak kazanan 5.6.7.8. sınıf öğrencilerimiz ödüllendirilirken Pi Günü etkinliği bir hafta boyunca farklı etkinlikler ile heyecanla tamamlandı.

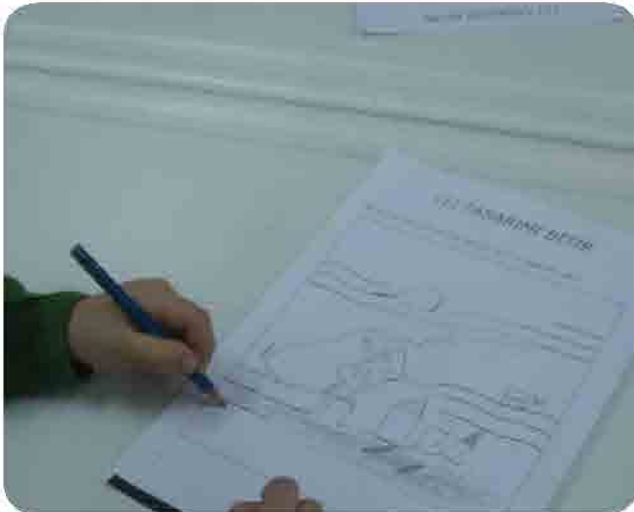

Sosyal Mucitler Çözüm Aradılar

6. ve 7. sınıf öğrencilerimiz ise, psikolojik danışmanları ile Sosyal Mucitler Atölyesi'nde Başakşehir ilçesi içerisinde tespit ettikleri çevresel sorunların çözüme kavuşması için Fatmanur Yenigün ile Başakşehir İlçe Emniyet Müdürlüğü'nü, Filiz Özkan ile Bağcılar Engelliler Sarayını ziyaret ettiler.

Okulumuzda 14.05.2014 tarihinde ise Engelliler Haftasına

yönelik olarak, öğrencilerimize farkındalık kazandırmak gayretiyle Bağcılar Engelliler Basketbol takımı davet edildi. Onların hayata bakışlarını, tutunuşlarını, azimlerini izlemelerini sağlamak amacıyla gerçekleştirilen etkinlik, kapalı spor salonumuzda Çınar Basketbol takımımızla birlikte yapıldı. Çınar Basketbol takımının da tekerlekli sandalyeler ile yaptığı maç, hem izleyenler hem oynayanlar için empati vesilesi oldu.

Tarihten Kopmadan Bugünü Yaşamak

İkinci dönem okulumuzda “Çanakkale Şehitlerine” adlı resim sergisiyle Çanakkale Savaşları’ndan görüntüler sunuldu. Üç günlük sergiyle beraber okulumuzda aynı hafta 20 Mart tarihinde salon programıyla Çanakkale Şehitleri’ni anma programı gerçekleştirildi.

Bunun yanında TEOG sonrası 8. sınıf öğrencilerimizin sınav stresinden kurtulmaları amacıyla 30 Nisan - 3 Mayıs tarihleri arasında 45 kişilik bir kfileyle 3 günlük “Ege Gezisi” düzenlendi. Ayrıca yine Mayıs ayının ilk haftası 5. sınıf öğrencilerimize yönelik “Çanakkale Gezisi”yle genç beyinlerin atalarına, kendilerine bu vatanı hediye edenlere ziyareti gerçekleşti. 1 - 4 Mayıs Tarihleri arasında Osmanlı Mirası kardeşlerimiz soydaşlarımız olan “Bosna Hersek Gezisi” düzenleyen Sosyal Bilgiler zünresi yaptığı bu yurt dışı gezisiyle ata yadigarı coğrafyalara olan hasreti bir nebze olsun dindirmiş oldu. 9 - 11 Mayıs tarihlerinde yine 45 kişilik bir kfileyle “Safranbolu-Amasra Gezisi” düzenleyen Sosyal Bilgiler Zünresi İstanbul’un Fethi programıyla senelik faaliyetlerinin finalini yaptı.

Yazılarıyla Tebessüm Etiler

Öğrencilerimizin yazılarından derlenerek hazırlanan "Tebessüm" dergimizin 7. sayısını bu yıl farklı bir heyecanla çıkardık. Daha önceki sayılarda Başakşehir Çınar Ortaokulu öğrencilerinin eserleriyle hayat bulan dergimize bu sayımızda Büyükçekmece, Çekmeköy ve Malatya Çınar Ortaokul öğrencilerimiz de katkı sağladılar. 200'ün üzerinde minik yazarımızın kaleminden dökülen eserleri ke-yifle okumanızı dileriz.

Böyle Anlatılır Ataların Sözleri

Deyim ve atasözlerimiz anlam deryalarıdır. Dili zenginleştirir, renklendirir, konuşmalara derinlik katar, anlamayı kolaylaştırır. Bazen dıretir ipe un sereriz. Kimseyi dinlemez bumumuzun dikine gideriz. Bazen de çok mutlu olur; eteklerimize zil takarız. Tasarruf için damlayan sulardan göl yaparız... Türkçe Bölümü 5.sınıfların deyim ve ata-

sözlerini daha iyi anlaması, onları günlük hayatta rahatça kullanabilmesi için bir resim sergisi düzenledi. Sergide, değişik konulardan seçtikleri deyim ve atasözlerini resimleyerek arkadaşlarına sunan öğrencilerimiz, bu sayede pek çok deyim ve atasözünü hafızalarına kazınmış oldu.

İngilizce Hayatın İçinde

Çınar Koleji 5. Sınıf öğrencileri, haftada 21 saatlik İngilizce dersi ile bir senelik hazırlık programının yarısından fazlasına denk gelen bir eğitim alıyor:

- ✓ 6 saat Main Course (Ana Ders)
- ✓ 5 saat Reading & Writing (Okuma & Yazma)
- ✓ 5 saat Speaking (Konuşma; ana dili İngilizce olan öğretmenlerle)

- ✓ 2 saat Beden Eğitimi (Ana dili İngilizce olan öğretmenlerle)
- ✓ 3 saat hafta sonu Yaşam becerileri Atölyelerinde Ana dili İngilizce olan öğretmenlerle;
 - ✓ Kitchen Club (Mutfak Atölyesi)
 - ✓ Gym Club (Spor dersi)
 - ✓ Design Club (Teknoloji ve Tasarım Atölyesi)
 - ✓ Storyland
 - ✓ Karaoke Club şeklinde yapılmaktadır.

Ayrıca akıllı tahtalarda, kitapların interaktif yazılımları kullanılmaktadır. Reading (okuma) derslerinde Story Telling (Drama) metodu uygulanmakta, dil eğitimi içeriğe uygun bir gerçeklik kazanmaktadır. Beden Eğitimi dersinin coşkusunu yaşayan öğrencilerimiz, dilin kullanımını bir ders değil, hayatın bir parçası olarak görmektedir. Hafta sonu yapılan uygulamaya yönelik çalışmalar ise dil öğrenimini dinamik bir boyuta taşımaktadır.

Kısacası Çınar'da 5. Sınıf olmak Very Good!

HEDEF HAYALGÜCÜ “EN YARATICI METOT ÖDÜLÜ”

Başakşehir İlköğretim Okulu İngilizce Zümresinden Ahmet Güney rehberliğinde ortaokul öğrencilerimiz 19 Nisan 2014 Cumartesi günü Beyoğlu Alman Lisesi'nde "Destination Imagination" turnuvasına katıldı. Türkiye'den birçok seçkin okulun katıldığı turnuvada Genç Çınarlar "Most Creative Method (En Yaratıcı Metot)" ödülüne layık görülerek gurur kaynağımız oldu.

İngiltere'de Yaz Okulu

İngilizce bölümünün her sene geleneksel olarak düzenlediği Yurt dışı yaz okulu bu sene de İngiltere'de gerçekleşecek.

Yaz Geldi! Dersler tamamlandı dedik! Ve sıra tüm sene öğrendiklerini test etme ve uygulamaya geldi. Bilgilerini ve yeteneklerini Trinity College London ile kontrol eden öğrencilerimiz 2012- 2013 Eğitim öğretim dönemi İngiltere Canterbury'de unutulmayacak bir yaz okulu programı ile tamamladı. Öğrencilerimiz bir taraftan İngilizce eğitimlerine devam ederken diğer taraftan sosyal ve kültürel geziler yaparak pratik yapma imkânı buldular. Destination Imagination : "Most Creative Method Award"

Trinity College London Sertifika Töreni

Başakşehir İlköğretim Okulu İngilizce Zümresi olarak öğrencilerimizle gurur duyduk! Her sene okulumuzda İngiltere'den gelen uzmanlar tarafından Uluslararası Trinity College London sınavı uygulanmaktadır. Sınava katılan öğrencilerimiz sertifikalarını Çınar Kongre Merkezinde düzenlenen törenle aldılar. Çınar Koleji, Trinity College London yetkili sınav merkezidir. İngiltere QCA (UK Qualifications & Curriculum Authority) tarafından onaylanan sınav sonuç belgesi, dünya ülkelerindeki birçok okul ve uluslararası şirket tarafından geçerli kabul edilmektedir.

Hayatın İzleri

Öğretmenlerinin danışmanlığında öğrencilerimiz, tabiatı ilham alarak gerçekleştirdikleri 7.sınıflar ortak projelerinde hayatın izleri, sevinci, hüznü, rengini el emeği göz nuru çalışmalarıyla harmanladılar ve görsel bir sunumla sergilediler.

5500'de 5. Olmak

Özel bir yayınevının Türkiye genelinde yaptığı ve yaklaşık 5500 öğrencinin katıldığı LYS-5 Yabancı Dil sınavında Başakşehir Kampüsü 10-D Yabancı Dil Sınıfı öğrencimiz İrem YÜM Türkiye 5.si oldu.

ŞİMDİDEN TOEFL'A HAZIRLANMAK

Okulumuzda Cumartesi günleri TOEFL sınavlarına ön hazırlık etütleri yapılmaktadır. 70 e yakın öğrencimiz bu çalışmalara katılmaktadır. Öğrencilerimizin geldiği seviyeyi ölçmek için SLEP sınavlarını yapmaktayız.

8 Mart 2014 tarihinde, Çınar Koleji Başakşehir Lise kampüsünde gerçekleştirilen SLEP sınavında öğrencilerimizin İngilizce dinleme, anlama, kelime ve gramer bilgileri ölçülmüştür. Öğrencilerimizden **Hatice Belkis Bulut** ve **İrem Yüm** sınavdan 67 üzerinden 66 puan almıştır. 19 Nisan 2014 tarihinde İstanbul Beyoğlu-Al-

man Lisesinde Destination Imagination turnuvasına aşağıdaki öğrencilerimiz katılmışlar ve "**Best Performance**" "**En İyi Performans**" ödülünü almıştır.

Bilgenur Tırmoğlu

Mahir Koçak

Fatih Dinç

İpek Şakir

Onurcan Camcı

Sena Kaba

Serra Genç

KMUN (KABATAŞ MODEL UNITED NATIONS)

Kabataş Erkek Lisesi'nde 2-3-4-5 Mayıs'ta düzenlenen olan Uluslararası MUN(Model United Nations) etkinliğine okulumuzu temsilen Başakşehir Kampüsümüz lise bölümün-

den aşağıda ismi yazılı olan öğrencilerimiz ve öğretmenimiz Yunus Erdoğan katılmıştır.

1. Mahir Koçak - Lesothonun Ekonomi ve Sosyal Delegesi
2. Onurcan Camcı - Guatemala Ekonomi ve Sosyal Delegesi
3. Fatih Dinç - Benin Sosyal ve Ekonomi Delegesi
4. İpek Şakir - Bulgaristan Yiyecek - Tarım Delegesi
5. Bilge Nur Tırmoğlu - Bulgaristan Silahsızlanma Delegesi
6. Furkan Kızıllık - Bulgaristan İnsan Hakları Delegesi
7. Sena Kaba - Bulgaristan Büyükelçisi

Öğrencimiz Fatih Dinç 40 okul 400 Öğrenci arasında okulumuzu başarıyla temsil ederek The Best Delegate ödüllerinden "Honorable Mentioned Delegate" ödülünü almıştır.

Yaralı Yüreklere Sarabilmek

Değerler Eğitimi Birimi yaptığı yardım organizasyonları ile duyarlılığını, ümmet bilincinin korunmasını sağlamaya çalışırken sadece İstanbul değil, yardım elini tüm dünyaya uzattı. Yoksul aile ziyaretleri, "her sınıfın bir yetimi var" projesi, Afrika'daki din kardeşlerimizle kurbanlarımızın paylaşılması, Suriyeli öğrenciler yararına düzenlenen kermes etkinlikleri, "Gazze için ilaç ol" kampanyası ve tüm yurdu gözyaşına boğan Soma faciasında hayatını kaybeden madenci aileleri için yapılan kermes bu yıl öne çıkan etkinliklerdendi.

Üniversite Yolunda...

YGS-LYS hazırlık süreci yoğun bir tempo ile sürdürüldü. **Bilgilendirme sunumları, Sınavlar (YGS-LYS-BTS), kamplar (Ara tatil, YGS, LYS), sonuçları doğru okuma seminerleri, meslek atölye çalışmaları, geziler, piknik, bireysel takip sistemi, yoğun ders programı, soru çözümü ve etütler** çalışmaları gerçekleştirildi.

O'nu Daha İyi Tanıyabilmek İçin

Hz. Peygamberin (s.a.v.) izinde olma konusundaki iddiasını İstanbul birinciliği ile isbat eden Çınarlı gençler, Değerler Eğitimi'nin tertip ettiği Siyer-i Nebi yarışmalarında da bilgilerini ortaya koydular.

Kendimizi Keşfetmek...

Hayata doğru açılardan bakmak, kendimizi en iyi şekilde anlatabilmek, bireysel farklılıklarımızı olumlu bir seviyeye çekmek adına öğrencilerimize yönelik grup çalışmaları yapıldı. Yıl boyunca **atılganlık eğitimi Bireysel Gelişim platformu, drama çalışmaları, dersini yap keyfine bak** çalışmalarlarıyla öğrencinin akademik, sosyal ve kişilik gelişimi için ciddi organizasyonlar yapıldı. Hedef "**kendimizi keşfetmek**" oldu.

Bin Canım Olsa...

Çınar öğrencileri Kutlu Doğum programıyla da Peygamber (s.a.v.)'in izinde olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi. 9. Sınıf erkek öğrenciler oynadıkları tiyatro ile "bin canım olsun feda yeter ki Resulullah'ın ayağına diken batmasın" mesajını arkadaşları ile paylaştılar.

Motivasyon Zamanı

Başakşehir Çınar Koleji Lise rehberlik bölümü "**Motivasyon Mucizesi**" sloganıyla öğrencilerimizin akademik ve sosyal alanlarda motivasyonlarını arttırmak ve kariyer planlaması yaparak meslek seçiminde bir atılım oluşturulması amacıyla birinci dönem **Muhammet ÖZTABAK**'ı (Başarı-Yorum), ikinci dönem **Ali Erkan KAVAKLI**'yı (Başarı ve Motivasyon) misafir etti. Öğrencilerimizin bireysel gelişimlerinde farkındalık oluşturmak adına anlamlı sunumlar sonrasında konuşmacılar kitaplarını imzaladılar.

Türkiye'nin En Seçkin Üniversite ve Akademisyenleri Çınar Koleji Kariyer Günlerinde Buluştu!

Türkiye'nin en seçkin 35 üniversitesi, yurtdışı eğitim danışmanları, sanat merkezleri, tanınmış akademisyen ve meslek uzmanları, Çınar Koleji 3. Geleneksel Kariyer Günleri'nde bir araya geldi. Etkinlikte emekli başsavcı Reşat Petek "Gelecek Planlamanın Önemi" konulu bir konferans verdi.

Çınar Koleji, 3. Geleneksel Kariyer Günleri etkinliğiyle 35 üniversite, sanat merkezleri, yurtdışı eğitim danışmanlıkları, 40'in üzerinde meslek uzmanı, 50'nin üzerinde akademisyen, öğrenci ve velileriyle buluştu.

Boğaziçi, Marmara, İTÜ, İstanbul, Yıldız Teknik, Mimar Sinan, Bilgi, Bahçeşehir, Medeniyet gibi ülkemizin önemli üniversitelerinin katıldığı etkinlik süresince iki farklı oturum gerçekleştirildi ve her bir oturumda 25 civarında akademisyen uzmanlık alanlarıyla ilgili katılımcılara sunumlar yaptı.

Türkiye'nin saygın üniversitelerinden etkinliğe katılan akademisyenler, uçak mühendisliği, eczacılık, diş hekimliği, elektronik haberleşme mühendisliği, moda tasarımı, sosyoloji, tıp, tercümanlık, mimarlık, yetenek bölümleri, beslenme ve diyetetik vb. birçok alanda sunumlar yaparken aynı zamanda öğrencilerin sorularını da cevaplandılar.

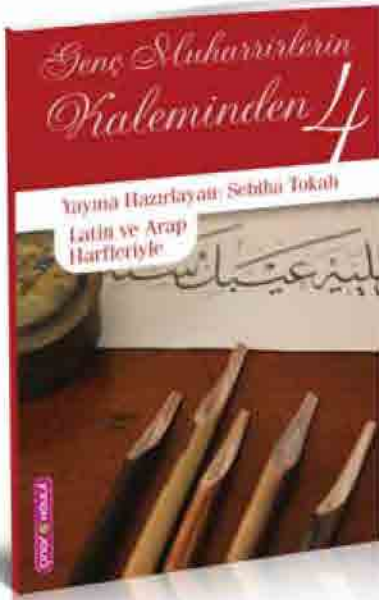

8. ÇINARALTI ŞİİR GECESİNDE İNSANLIK İNSANLIĞA ÇAĞRILDI

7 Güzel Adamın insanlığı, insanlığa çağıran sesi Cahit Zarifoğlu anısına tertip edilen 8. Çınaraltı Şiir Gecesi, Çınar Kongre Merkezinde gerçekleştirildi. Sunuculuğunu 11. sınıf öğrencilerinden Sena Kaba'nın yaptığı geceye Başakşehirli öğrencilerin yoğun ilgi gösterdi. Cahit Zarifoğlu özelinde insanlık temasının ağır bastığı gecede Çınar Koleji lise bölümü öğrencileri hem şiir hem müzik alanında gösterdikleri performansla göz kamaştırdı. Bora Duran'dan İnsan adlı parçayla açılan gece Atalay Demirci'nin Biz İnsanoğluyuz adlı şiiriyle devam etti. Özellikle Müslüman coğrafyalarda devam zulme ve ona ses çıkarmayan insanlara ders niteliğinde seçilmiş şiirlerle tüm dünyaya mesaj verildi. Cahit Zarifoğlundan Başım Eğik, Gö-

züm Kapalı... İşaret Çocukları, Şahan Çoker'den Kör Bir Kadındır Şimdi Gece, Hüsrev Hatemi'den Aşık Garip Coğrafyası, Hüseyin Atlansoy'dan İyi Günler İleride Anneanne, Metin Önal MENGÜŞOĞLU'ndan Gla Kül ve Kefen, Güven Adıgüzel'den Sınavda Çıkmayacak Sorular, Ahmet Mercan'dan Çağların Duruşması, Hamdi Özyurt'tan İnsan Gözlerindedir şiirlerinin okunduğu gecede Kızılak Şerbeti adlı klip ve İki Adamın Hikayesi ayrıca bir dikkat çekti. Erhan Sekman yönetimindeki müzik ekibi İnsan parçasının dışında Kurşun Gazeli, Olmaya Devlet Cihanda ve Bu Son Olsun adlı parçalarla katılımcılara doyumsuz bir gece yaşattılar.

“Genç Muharrirlerin Kaleminden 4”

Edebiyat öğretmenimiz Sebiha Tokalı'nın başkanlığında her sene yapılan “Osmanlı Dönemi Türkçesine Ait Kelimelerle Hikâye Yazma” çalışması kapsamında bu yıl, Anadolu Lisesi 10.sınıf talebelerinin yazdığı hikâyeler “Genç Muharrirlerin Kaleminden 4” ismiyle kitap haline getirildi.

Bu değerli çalışmanın amacı ve muhtevası kitapta şöyle açıklanıyor:

“... Elinizdeki çalışma, mezkûr mevzuda hemdert oluşturmak maksadıyla vücuda getirilmiş mütevazı bir çalışmadır. Henüz dert oluşturma derdi içindeyiz, zira çare için elzem olan bu. Bu çalışma okulumuzun onuncu sınıf talebeleriyle yapıldı. Osmanlı Dönemi Türkçesine ait, günlük hayatta kullanabileceğimiz, takriben 400 kelimeyi evvela talebelerle talim ettik. Akabinde onlardan bu kelimeleri kullanmak suretiyle bir hikâye kaleme almalarını talep ettik. Elinizdeki kitap, bu hikâyelerden müteşekkil.”

Genç Muharrirlerin Kaleminden 4 önceki sayılarından farklı olarak Latin ve Arap harfleriyle iki yönlü basıldı. Bu yönüyle “Osmanlıca(!)” öğrenmek isteyenler için bir talim metni özelliği kazanmış oldu.

BM Model Ülke Konferansında Çınar Farkı

Bu yıl 3.sü düzenlenen Beykent Kolejleri Türkiye Birleşmiş Milletler Model Ülke Konferansı programına Çınar Koleji Başakşehir ve Büyükçekmece kampüslerinden toplam 8 öğrenciyle katıldı. Konferansta, Başakşehir Çınar Koleji Somali'yi, Büyükçekme-

ce Çınar Koleji ise Bosna Hersek'i temsil ettiler. Konferansta öğrencilerimiz gösterdikleri başarılarla göz doldurdular. Bulunduğu konseyde en iyi delege seçilen öğrencilerimizden Mücahit Baharççek, Somali ekibini Büyükelçi olarak Ekonomi ve Sosyal Politika Konseyi'nde temsil ederken konseyden geçen önerilerde bir yardımcı imza bir de asıl imza sahibi oldu. Yine öğrencilerimizden Ahmet Necip Yılmaz bir ana imza sahibi bir de destek imzasıyla bulunduğu Gençlik Konseyi'nde “Best Delegation” seçildi.

Yasir Erdem İnsan Hakları Konseyi'nde bir yardımcı bir de destek imzası bulunmakla birlikte yine bu konseyde en iyi delege seçildi.

Politik Konsey'de Furkan Çatalkaya ve Büyüçekmece Çınar Koleji'nden Enes Yedikardeş'in de bir asıl imza bir de destekçi imzası bulunan iki önergeleri genel kurulda bildiri olarak okunmuştur. Bu arkadaşlar konseylerinde en iyi delege seçilmişlerdir.

Bizim İçin Can Verdiler

Okulumuzda bu sene Çanakkale Savaşlarını anma programını bir başka kutladık. Tarih öğretmenlerinden Murat Çevik'in günün anlam ve önemi ile ilgili yaptığı konuşma bizlere duygu

dolu anlar yaşattı. Video gösterimleri o kadar etkileyiciydi ki öğrencilerimiz kendilerini sanki savaş meydanında hissettiler. Tiyatro kulübümüzün, öğretmenleri Özlem Sarıçamlık'ın yönetmenliğinde sergiledikleri Çanakkale Şehitleri oyunu çok başarılıydı. Bütün bunların yanı sıra tören alanında sergilenen mini Çanakkale Şehitliği görümleri çok etkiledi. Yaklaşık iki buçuk metre yüksekliğindeki Çanakkale Şehitliği anıtı, onun hemen önündeki şehit mezarları ve Çanakkale Savaşlarından görüntüler sergisi bizleri Çanakkale'deymiş gibi etkiledi. Sergi alanında öğrencilerimizin ziyaretçilere bir sürprizi vardı. YBM'nin Mutfak Sanatları Atölyesinde hazırlanan, askerlerimizin o günlerde yedikleri yemeklerden bir örnek olarak üzüm hoşafı izleyicilere dağıtıldı.

Dünyaya Çocuk Penceresinden...

Çocukların en mutlu günü olan 23 Nisan'ı Büyükçekmece Çınar Koleji Anaokulu olarak sevinç ve coşku ile kutladık. Çocuklarımız bu kutlamada kostümlerini giydiler, çeşitli malzemelerle resimler yaptılar ve oyunlar oynadılar....

Şehadet Semasının İlk Yıldızları

Okulumuzda 21 Kasım günü lise öğrencilerine yönelik "Şehadet Semasının İlk Yıldızları ve Şehitlik" konulu bir program düzenlendi. Müdür beyin açılış konuşmasıyla

başlayan program, Kur'an tilaveti, Şehadet sinevizyonu, öğrencilerimizin okuduğu şiirler, Enes Yedikardeş'in konuşması ve şehitlikle ilgili ezgiler ile devam etti.

Hayal Ufkunda Yolculuk

Büyükçekmece Çınar Koleji 2. Sınıf öğrencileri proje çalışmalarını tamamlayarak 14,15 ve 16 Mayıs 2014 tarihleri arasında sergilediler.

Eğitim öğretim yılının sonuna yaklaşırken Çınar Koleji öğrencileri de projelerini sergilemeye başladılar. Öğrenciler dört dersten istedikleri bir konuyu seçerek hazırlamış oldukları proje ödevlerinde hayal dünyalarını geliştirek araştırma yoluyla bilgi sahibi oldular.

Öğrendikleri bilgileri kullanarak çok güzel çalışmalar ortaya koyan öğrenciler son olarak yaptıkları çalışmaların sergilenmesinin mutluluğunu yaşadılar. Bu çalışmayla öğrenciler okulda öğrendiklerini hayatın hangi alanlarında kullanabileceklerini bir kez daha görmüş oldular.

Kadın Ana Tiyatrosu

Vatanın Kurtuluşunda Biz de Vardık

Milli Mücadele Dönemi'nin kahraman kadınlarını anlatan kısa hikaye Büyükçekmece Çınar Kolejinin fedakar öğrencileri ve Türkçe Zümresi tarafından kısa bir süre içerisinde hazırlanarak sahnelendi. Herkesin özveri ile çalıştığı bu projede amaç; vatani için tek yürek olmanın yanında can-

larını hiç düşünmeden feda eden Anadolu kadınlarımızı hatırlatmak ve bu noktada farkındalık oluşturmaktır. Edebiyat öğretmenimiz Fatma Soylu'nun senaryosunu yazıp öğrencilerimizin danışman öğretmenleri Naile Girgin'le yönettikleri bu oyun büyük ilgi topladı.

Fırçaların Dili

Türkçe öğretmenleri önderliğinde Aralık ayında yapılan "Deyim ve Atasözü Resim Sergisi" oldukça ilgi topladı. Öğretmenlerimiz bu serginin amacının; deyim ve atasözlerini mecaz anlamlarıyla öğrenirken aynı zamanda ger-

çek anlamlarını resmederek aralarındaki farkı kavratmak olduğunu belirtti.

Bu kapsamda yapılan sergi, disiplinler arası etkileşime hoş bir örnek teşkil etmektedir.

Tartışırken Yarışmak

16-17 Kasım tarihlerinde Özel Okullar Birliğinin düzenlediği 5. Türkiye Münazara Liginin Avrupa Yakası birinci tur elemelerine katıldık. Bu yıl Robert Koleji'nin ev sahipliği yaptığı organizasyonda okulumuzu Enes Yedikardeş, Halil İbrahim Atmaca, Tuğçe Demirkıran, Elif Güçlü, İlknur İrem Yılmaz temsil etti. Münazara, karşıt görüşleri savunan takımların argümanlarını belirli kurallara dayanarak çarpıştırdığı bir strateji oyunudur. Güncel, sosyal ve siyasal konuların çok boyutlu, zengin bir çerçevede değerlendirildiği bu zevkli oyun, öğrencilerimizin demokratik bir tartışma kültürü kazanmalarını sağladı. Seri düşünüp, fikirlerini etkileyici şekilde topluluk önünde ifade etme yeteneği gerektiren münazara, öğrencilerin bu kabiliyetlerini de geliştirdi. Maçlardan çok daha fazlasını kazandığımız organizasyon sonucunda ilk senemizde beş maçın üçünü kazanmak ayrı bir keyif oldu. Bu heyecanı bize yaşatan öğrencilerimizi tebrik ediyor, başarılarının devam etmesini diliyoruz.

Şiir Rüzgârı

Şiir; sevdanın özü, baharın yazıdır,

Şiir; sevgi, barış, birlik niyazıdır,

Şiir; özlemdir, hasret sazıdır...

dedik ve 9 Mayıs'ta Büyükçekmece Çınar Koleji olarak lise öğrencilerimize yönelik şiir yarışması düzenledik. Öğrencilerimiz Yavuz Bülent Bakiler'den Nurullah Genç'e, Necip

Fazıl Kısakürek'ten Cemal Süreyya'ya birçok şairimizin en güzel şiirlerini seslendirdiler. Yarışmamızın birincisi "Gözlerin İstanbul Oluyor Birden" şiiriyle 9.sınıf öğrencilerimizden Murat Burak Ünlütürk oldu. Yarışmamızın sonunda geçen yılımızın birincisi Büşra Sakınmaz Mehmet Akif Ersoy'un "Bülbül" şiirini keman eşliğinde okuyarak hem herkesi mest etti hem de vatan şairimizi bir kez daha yâd ettik.

Küçük Hayaller Büyük Projeler

Rehberlik servisi ve üstün zekâlılar öğretmenlerimiz tarafından belirlenen ilkokuldaki yüksek potansiyelli öğrencilerimiz hafta sonları 2 saatlik zenginleştirilmiş eğitim programına tabi tutuldular. Bu eğitim kapsamında öğrencilerimizin stratejik düşünme, problem çözme, plan yapma, karar verme gibi üst düzey bilişsel becerilerini geliştirmek hedeflendi.

Rakamlardan Korkmayın

Matematik öğretmenlerimizden Gültekin SAPMA Öğrencilerimize yönelik Matematik Kaygısının Matematik Başarısı Üzerine Etkileri konulu Yüksek Lisans Tezinden alıntılarla tüm kampüslerde seminerini gerçekleştirmiştir. Sunumun amacı öğrencilerimize matematik kaygısının neden ve sonuçlarını bilimsel araştırmalara dayanarak aktarabilmek ve kaygının başarı üzerindeki etkilerini belirtmektir. Ayrıca bu sunumla öğrencilerimize mate-

matik'in sadece ders kitaplarında değil doğada da karşımızda olduğuna dair farkındalık oluşturmaktır. Örneğin ayçiçeği yapraklarında, bal peteğinde, DNA sarmallarında, çam kozasında, deniz kabuklarında ve daha birçok yerde matematik karşımıza çıkmaktadır. Etkinlik öğrencilerimize matematiğe başka bir pencereden bakabilme, farklı bir bakış açısı kazandırabilme ve oluşan matematik kaygısını azaltmak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Robotumuz Ankara'da

Mekatronik Atölyesi'nde etkinlikler devam etti. MEB'in düzenlediği "Küçük Hayaller Büyük Projeler" isimli proje yarışmasında okulumuz 7A Sınıfı öğrencilerimizden Furkan Hakan Hızal ve Oğuzhan Dede ürettikleri Robo

Smartchair ve Robo JR isimli robotlarıyla dikkatleri üzerine çekmeyi başardılar. Bakanlığın düzenlediği heyet tarafından çok beğenilen projemiz, elemeleri geçerek, Ankara Robo Smartchair'a katılmaya hak kazandı.

Acep Çeşm-i Cihan Bu m'ola?

Batı Karadeniz'in insanları hayran bırakan doğal güzelliğini, tarihi dokusunu keşfetmek için Büyükçekmece Çınar Koleji olarak yola çıktık. Batı Karadeniz'in incisinde Sipahioğlu Konağı, tüm Safranbolu'yu izlememizi sağlayan Hıdırlık Tepesi, Yörük Köyü, Köprülü Mehmet Paşa Camii, Eski Çamaşırhane gezdiğimiz yerlerden bazılarıdır. Meşhur lokumumuzu aldıktan sonra Amasra'ya uğramamak olmazdı. Fatih Sultan Mehmet "Bakacak tepesinde şahlanan kır atının

üzerinden Amasra'yı ilk defa gördüğünde şehrin güzelliğini uzun süre seyretmiş, yanında bulunan lalasına büyülenmiş bir şekilde "Lala, acep Çeşm-i Cihan bu m'ola" demiştir. Bizler de Fatih Sultan Mehmet'in gözlerinden Amasra'yı görebilmek için Bakacak Tepesi'nden seyre daldık. Arkasından hepimizi hayran bırakan Bulanık Mağarası'nı keşfe çıktık. Cam terası ziyaretimizin ardından darısı diğer gezilerimizin başına diyerek İstanbul'a hareket ettik.

Spor Hayatımızın İçinde

Büyükçekmece Çınar Kolejinde Mayıs ayı içerisinde lan-girt, voleybol, badminton, futsal, masa tenisi turnuvaları tamamlandı. Heyecanın üst düzeyde olduğu turnuvalarda 5, 6, 7, 8, 9, 10 ve 11. sınıflar kıyasıya yarıştılar.

Kültürel Değerlerimize Sahip Çıktığımız Gibi Kültürel Oyunlarımıza Da Sahip Çıkıyoruz!

Kültürel oyunlarımızın unutulmaya yüz tuttuğu şu za-

manda Büyükçekmece Çınar Koleji her zamanki gibi kültürel oyunlarımıza sahip çıkıyor. Çocuklarımız, içinde bulunduğumuz çağda oyunları sadece internet üzerinde algılıyor. Bu durum da iletişim ve ifade eksikliklerine neden oluyor. Derslerimizde müfredatın dışında yer verdiğimiz oyunlarımızda bazıları şöyle; mendil kapmaca, sek sek, halat çekme, tombik yakan top ve çuval yarışı.

O'nu Eserlerimizle Anlattık

Büyükçekmece Çınar koleji Rengârenk Atölyemizde Görsel Sanatlar Öğretmenimiz Özlem Özge'nin rehberliğinde Ortaokul öğrencilerimize peygamberimizi anlamak, yaşantısından örnekler almak, peygamber sevgisini pekiştirmek ve yansıtmak amaçlı Kutlu Doğum Sergisi düzenlendi. Ortaokul öğrencilerimizin Rengârenk'te bir yıldır Peygamber Efendimizin (S.A.V) kutlu doğumunun 1441. yıldönümü münasebetiyle hazırlanan birbirinden güzel eserler sergiye katılanlar tarafından takdir topladı. Ebru, hat, pul mozaik, ayna kumlama, yakma tekniklerinin yer aldığı, el emeği göz nuru eserler bu anlamlı günde idarecilerimizin, velilerimizin, öğretmenlerimizin ve öğrencilerimizin beğenisine sunuldu.

Her Yaşta El Sanatı

Büyükçekmece Çınar Kolejinin iki yıldır düzenlenen ve klasikleşen "Geleneksel Türk El Sanatları Veli Kulübümüzde" bayan velilerimize yönelik birçok alanda etkinlikler düzenleniyor.

Görsel Sanatlar Öğretmenimiz Ayşegül TIRIŞ rehberliğinde düzenlenen Geleneksel Türk El Sanatları veli kulübümüz tüm hızıyla devam ederken yaklaşan yıl sonu sergi hazırlıkları da devam ediyor.

Bayan velilerimize yönelik gerçekleştirilen çalışmalarda;

Ebru sanatı,

Ebru üzerine hat,

Tezhip,

Kaligrafi,

Vitray tekniği ile cam üzerine simli kalemlerle ve rengârenk boyalarla geleneksel motifler yapmayı,

Ayna kumlamayı ve ahşabın buğulu kokusuyla yakma tekniğini öğreniyorlar.

BAHÇEŞEHİR ÜNİVERSİTESİ GEZİSİ

12. sınıf öğrencilerimize yönelik gerçekleştirilen Bahçeşehir Üniversitesi gezisinde, üniversite ile ilgili genel bilgiler, meslek seçimi püf noktaları, mesleklere güncel bir bakış içeren verimli bir sunum yapıldı. Rektör danışmanı Turgut Bey'in yaptığı sunumu öğrenciler ilgi ve beğeni ile dinlediler. Öğrencilerimiz mesleki tanıtımların yapıldığı stantlarda uzmanlardan birebir bilgi alma fırsatı buldular.

Fikrinizi Etkili Savunun

Fen Bilimleri Zümresi, GDO(Genetiki Değiştirilmiş Organizmalar) konusunun işlendiği bir münazara etkinliği gerçekleştirdi. Çınar Koleji Büyükçekmece Kampüsü'nde ilki düzenlenen münazarada GDO'nun yararları ve zararları konusu işlendi. Münazara finalinde Başakşehir ve Büyükçekmece Fen Liseleri karşı karşıya geldiler. Müna-

zaraya hazırlık sürecinde öğrenciler araştıma, grup çalışması biyolojik gelişmeleri takip etme, bir araya gelerek birbirleriyle kaynaşma, fikirlerini paylaşma imkânı buldular. Her iki şubenin de güzel savunmalar yaptığı münazarada GDO zararlıdır diyen Başakşehir Kampüsü öğrencileri münazaranın galibi oldu.

Hız. Nuh'un Gemisinde Son Gıdalar

Geleneklerinden kopmayan nesiller yetiştirmeyi gaye edinen Çınar Koleji, bu amaçla Kasım ayında Çekmeköy'deki aşure etkinliğini tüm ilköğretim sınıfları ve velilerin katılımıyla büyük bir lezzet şöleni şeklinde kutladı. Muharrem ayının önemini öğrencilere anlatmak amacıyla 4. Sınıf öğrencilerimiz "Nuh'un Gemisi" isimli dramayı konferans salonumuzda velilerimize sundular. Aşure yiyeceğinin içerdiği faydalı besinleri öğrencilere anlatmayı hedefleyen etkinlik ana sınıfımız tarafından sahnelendi.

İlkokul 4.Sınıf velilerimiz kendi yaptıkları aşureleri okulumuza getirerek tüm öğrencilerimize ikram etmeleriyle; öğrencilerimiz

ve velilerimizle paylaşmanın, bir arada olmanın mutluluğunu hep birlikte yaşadık.

Alışmak İçin Tanımak Lazım

Öğrencilerimiz okula başlamanın heyecanı ve sevincini okulların açılmasından önce yaşamaya başladılar. İlk günden öğrenci, öğretmen ve velilerimizle ulusal düzeyde yayın yapan bir kanalın canlı yayınına bağlanarak heyecan ve sevincimizi tüm Türkiye ile paylaştık. Oyunlar oynadık, birbirimizi tanıdık, yemek yedik, okulumuzu tanıdık, kuralları öğrendik. Mutlu, başarılı bir oryantasyon programı ile okullu öğrenciler olduk.

Ardından derslerimize başladık. Okuma yazma öğrendik.

Tüm harfleri okuma yazmayı öğrendikten sonra "Okumayı Öğrendim Pastası" kestik. Velilerimiz bu mutlu günümüzde bizimle birlikte sevincimize ortak oldular. Birlikte pastamızı yedik. Konferans salonunda öğrencilerimiz velilerimize örnek okumalar yaptı. Öğrencilerimize "Okumayı Öğrendim" rozetlerini taktıktan sonra tüm veli ve öğrencilerimizle hatıra fotoğrafı çekildik. Çınar Kolejinde birinci sınıflarda geleneksel hale gelen "Arkadaşımda Kahvaltı" etkinliğiyle öğrenciler, okuldaki arkadaşlıklarını ev ortamına taşımayı sürdürdüler. Sınıfımız annelerinin hazırladığı kahvaltıda öğrencilerimiz ve velilerimizle birlikte olmanın keyfini birlikte yaşadılar. Oyunlar oynayıp yarışmalar yaptılar. Okullu oldukları ilk yılda unutulmaz bir gün yaşamış oldular.

Oyun Doğal Etkinliktir

"Çocuklar oyunla eğitilmelidir. Çünkü oyun çocuğun doğal bir etkinliğidir." İbn-i Sina

Halk kültürünün önemli dallarından biri olan çocuk oyunları "Belli kuralları olan, iyi vakit geçirmeye yarayan eğlence" olarak açıklanabilir. Çocukların yaşamında ve gelişiminde önemli bir yere sahip olan çocuk oyunları; çocuğun iç dünyası, edinimleriyle birlikte yaşanan çağın ve içinde yaşanan kültürün izlerini de taşımaktadır. Atalarımız, oyunun çocuk için önemini "Abdal düğünden, çocuk oyundan usanmaz.", "Oynamayan tay at olmaz." gibi sözlerle dile getirmişlerdir. Çocuk için yemek-içmek, nefes almak kadar elzem olan oyunlar, çocuğu eğlendirmenin yanı sıra sosyalleşmesine imkân sağlar ve onları geleceğe hazırlar. Aynı zamanda çocuğun, ruhsal, bedensel, zihinsel, kültürel gelişimlerine de yardımcı olur ve çocuğa öz güven kazandırır. Çınar Koleji hafta sonu kulüp çalışmaları çerçevesinde öğrencilerimiz ile yedi kiremit, sek sek, mendil kapmaca, yakar top, beş taş, himbil gibi oyunlar oynayarak kaliteli zaman geçirmenin mutluluğunu yaşadılar.

Sanat Eserlerimizin Minyatürü

Okulumuz 2. ve 3. Sınıf öğrencilerimiz ile Türkiye'nin ilk minyatür parkı olan Miniatürk'e gittik. Ayasofya'dan Selimiye'ye, Rumeli Hisarından Galata Kulesi'ne, Safranbolu Evleri'nden Sümela Manastırı'na, Kubbet-üs Sahra'dan Nemrut Dağı Kalıntıları'na dek pek çok kültür ve medeniyetin izlerinin bir araya geldiği parkta öğrencilerimiz birbirinden muhteşem tarihi ve kültürel eserleri görme ve tanıma fırsatı buldular.

Kardeşlerimiz İçin...

Okulumuzda Değerler Eğitimi kapsamında "Suriye'den gelen Müslüman Kardeşlerimize Yardım Kampanyası" büyük bir heyecan ve coşkuyla sürdürüldü. Din kültürü öğretmenimiz ayet ve hadislerle öğrencilerimizi bilgilendirirken branş öğretmenlerimiz ders konularının yanı sıra, bu kampanyadan bahsedip, katılımı artırmak için gayret gösterdiler. Görsel sanatlar dersinde öğrencilerimiz yardımlaşma, sadaka ve merhamet konularında sloganlar bulup, çeşitli görsellerle afişler tasarladılar. Suriyeli kardeşlerimizin içler acısı durumunu yerinde yaşayan, gönüllü doktor olarak görev yapan Sn. Nurdan Özyılmaz okulumuza davet edildi ve yaşadıklarını bizimle paylaştı. Birkaç kardeşin taş bir zeminde, bir örtünün üstünde uy-

duğunu duymak kalbimizi acıttı. Yatakları yoktu... Ve soğuktuk! Bu sebeple en çok yatak ve battaniye ihtiyacını karşılamak için Çınar Koleji olarak harekete geçtik. Velilerimiz yatak ve battaniye başışı konusunda SMS ile bilgilendirildi. Okulumuzda yiyecek kermesi düzenlendi. Ayrıca öğrencilerimiz kışlık kazak, mont, bot vs. ihtiyaçları evlerinden getirerek destek sağladılar. Yardım kampanyası sırasında tanık olduğumuz bazı kareler de kalbimizi ısıttı...

Nurdan Hanımın anlattıklarından etkilenip; ceplerindeki bozuk paraları vermeye çalışan, benim param yukarıda, hemen getiriyorum diye koşarak haftalık 20 TL harçlığını getiren öğrencilerimiz oldu. Kermesimize sabahın ilk

saatleriyle gelen sıcak sıcak el açması börekler yardım sevincini çok güzel anlattı bizlere. Sınıf Öğretmenimiz Abdullah Bey'in on iki tane sufleyi satın alıp sınıfta dağıtması; öğrencilerine güzel bir örnek oldu. İki poşet dolusu gelen ağaç saplı şekerler, öğretmen arkadaşımızın getirdiği iki tepsi tatlı, kısa bir sürede üç yatak alacak bir paraya dönüştü. Satış yapmak için yarışan öğrencilerimiz, bir taraftan da para üstü bozuk para bulmaya çalıştılar. Kermes sonrası eve gönderilen boş tatlı tepsileri ve 3A'dan Merve'nin avuç dolusu bozuk parayı uzatıp "Öğretmenim ben artık bir şey almayacağım; ama bunları Suriyeli kardeşlerime veriyorum" demesi izlemeye değerdi ve bu iyiliğin seyriydi.

Tohumlar Nasıl Yeşerir?

Özel Çekmeköy Çınar Koleji 6. sınıf öğrencileri ile fen bilimleri dersinde tohumun çimlenmesi deneyi yapıldı. Öğrencilerimiz evden getirdikleri kapları, pamuk ve çeşitli tohumları kullanarak uygun çimlenme ortamı hazırladılar. Bu şekilde çimlenme için gerekli ortam şartlarını da yaparak yaşayarak öğrenmiş oldular. Nemli pamukların arasına tohumları yerleştirerek sınıflarında uygun yerlere koyup her gün gözlem yaptılar. Tohumdan yeni bir bitki oluşumunun tüm aşamaları deney föylerine kayıt edildi.

Kitchen Club Çınar'da!

Çınar Koleji Yaşam Becerileri Merkezi dâhilinde bulunan Mutfak Atölyesi'nde yapılan "Kitchen Club" etkinliği ile çocuklarımıza hem ileri ki hayatlarında fark yaratmalarına yardımcı olacak olan yabancı dil eğitimi hem de sosyal yaşantılarında onlara yardımcı olacak atölye çalışmaları ile dil eğitiminin eğlenceli ve öğretici yanıyla hitap ediyoruz.

Güzellikleri Yerinde Görmek İçin...

9-10-11 Mayıs 2014 tarihlerinde Sosyal Bilgiler Zümresi Koordinatörlüğü'nde Safranbolu ve Amasra bölgesine yönelik düzenlenen geziye on yedi öğrenci ve dört öğretmen katıldı. Bu gezide öğrenciler Safranbolu'da bulunan Yörük Köyü'nü, Hıdırlık Tepesi'ni, Kaymakamlar Konağı'nı, eski Safranbolu'yu, Bulak Mencilis Mağarası'nı ve Tokatlı Kanyonu'nda bulunan kristal terası ayrıca Bartın iline bağlı Amasra ilçesini gezdiler. Böylece ülkemizin sahip olduğu doğal, kültürel ve tarihi güzellikleri yerinde görme imkânı buldular.

Paintball

Okulumuz Beden Eğitimi Zümresinin öğrencilerimize 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı çerçevesinde düzenlemiş olduğu paintball etkinliğine 35 öğrenci ve 5 öğretmenimizin de destek verdiği etkinlik büyük çekişmelere sahne oldu. Takım ruhunun ortaya çıktığı ve stratejik hamlelerin yapıldığı yarışma kalelerdeki bayrakların alınması ile son buldu.

Denizleri Nasıl Fethettik?

Çekmeköy Şubemiz tarih öğretmeni Cengiz Selvi'nin 9. Sınıf öğrencileriyle birlikte "Denizcilik Müzesi'ne" yönelik yaptığı gezide öğrenciler hem Türk denizcilik tarihini hem de denizcilikte gelişmeyi daha iyi öğrenme imkânı buldular.

Ben Okuma Bilmem

"Kutlu Doğum" programı hazırlarken bu tarz programların bir tür folklorla dönüşmesinden, Peygamber efendimizi "nostaljik bir figür" olarak anmaktan anlatmaktan tedirginlik duyan öğretmenlerimiz tüm bu kaygıların gölgesinde nebiler efendisini kalbimizde ve yaşamımızda yeniden canlandırmak adına bir program hazırladılar. 25 Nisan Cuma günü Taşdelen Turgut Özal Kültür Merkezi'nde sahnelenen "Kutlu Doğum Programı" izleyenleri büyüledi. İzleyenler önce Bîşri Hafi'nin hikâyesinde kendi iç yolculuklarına çıkarken; ilahilerle duyguların zirvesine ulaştılar. Semazenlerin Rabbe yükselen temsili görsel bir şölene dönüştü. Ayrıca Yusuf Özkan Özburun'un "Ben Okuma Bilmem" başlıklı konuşması Müslümanın kendini sorgulaması açısından dikkatleri üzerinde topladı.

Tiyatro Çalışmaları

Her çocuk gizli bir dünyadır aslında. O dünyayı keşfetmek onları yetiştirmek için çabalayan öğretmenlerin vazifesidir. Bu vazife öyle güç öyle dikkat ister ki; bunu başarabilmek için ders yeterli değildir. Çoğu zaman o gizli dünyaları hayatın içinde görmek gerekir. Öğretmenlerimizin bu duyguyla kurdukları "Tiyatro Kulübü" öğrencilerin iç dünyalarını yakından tanımak; öğrencilerimizle kendilerini ifade etme imkânı sağlamak açısından çok yararlı oluyor. Tiyatro Kulübü, betonlar içinde yaşamaya mahkûm olmuş bu nesil için başka dünyaları yaşamak başka kimliklere ulaşmak için eşsiz bir fırsat sunuyor.

Canan Karatay Çınar'daydı

Çınar Koleji Çekmeköy Kampüsü geçtiğimiz günlerde Prof. Dr. Canan Karatay'ı Yaşam Becerileri Merkezinde ağırladı.

Ünlü Beslenme Uzmanı Prof. Dr. Canan Karatay Çınar Koleji Çekmeköy Kampüsü'nü ziyaret ederek Çınar Koleji'nin fark yaratan Yaşam Becerileri Merkezi dâhilinde bulunan Mutfak Atölyesi'nde minik Çınarlılara sağlıklı beslenme ile ilgili tarifleri uygulayarak anlattı. Öğrencilerin yapmış oldukları lezzetler tadan Karatay tuz ve şeker kullanımı ile ilgili bilgiler aktardı. Karatay "Sağlıklı Beslenmenin Sırları" üzerine yapacağı söyleşiye katılmadan önce öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin kitaplarını imzaladı. Turgut Özal Kültür Merkezi'nde halka açık olarak yapılan söyleşiye katılan Karatay yoğun bir ilgi ile karşılandı. Hayranları tarafından heyecanla beklenen Karatay söyleşi sonunda hayranlarının kitaplarını da imzalayarak söyleşiyi tamamladı.

Neşeli Bir Bayram

Türkiye Büyük Millet Medisinin açılışının ve Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının 94. yıldönümü tüm yurttaki gibi Malatya Çınar Koleji'nde de coşkuyla kutlandı.

Öğrencilerimiz şiirler okuyup farklı yörelere ait halk oyunlarını sergilediler.

Öğrencilerimiz "23 Nisan Şenliği" kapsamında sergiledikleri Trakya oyunu, Kurdele dansı, Galuç oyunu, Simsime oyunu ve halk oyunları ile arkadaşlarına ve misafirlere

eğlenceli bir gün yaşattılar. 23 Nisan şenlikleri bunlarla da sınırlı kalmadı. Öğrencilerimiz "yumurta taşıma", "sandalye kapma", "halat çekme", "yoğurt yeme" ve "elma yeme" yarışmalarıyla kıyasıya yarıştılar. Yarışmada birinci olan sınıflara ve öğrencilere madalya verildi. 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı dolayısıyla düzenlenen program Malatya Park AVM'de devam etti. Küçük Çınarlar okulda gösterdikleri performansı AVM'de de sergilediler. Yoğun katılımın olduğu program "Final" oyunuyla sona erdi.

Kalkınma Bakanı Cevdet Yılmaz Malatya Çınar Kolejimizi Ziyaret Etti

Eğitimde ilklerin öncüsü Malatya Çınar Koleji kampüsünü Kalkınma Bakanımız Sayın Cevdet YILMAZ ziyaret etti.

Kalkınma Bakanı Cevdet Yılmaz ziyareti esnasında 1. sınıf öğrencilerimizi sınıflarında ziyaret ederek küçük çınarlarla kısa bir sohbet gerçekleştirdi. Okulumuzun Yaşam Becerileri Merkezini gezen Bakan Cevdet YILMAZ Story Land Atölyesini, Düşünme Becerileri Atölyesini, Rengarenk Atölyesini gezerken öğrencilerimizin çalışmalarını izledi. Masal Evinde öğrencilerimizle birlikte masal dinleyen Bakan

Yılmaz, Mutfak Sanatları Atölyesinde yöresel Malatya yemeklerinin tadına baktı. Kalkınma Bakanlığına ait logonun yer aldığı yaş pastayı kesen Bakan Yılmaz, Galeri 3D salonunu ziyaret etti.

Okulumuzu ziyaret eden Kalkınma Bakanı Cevdet YILMAZ, "En büyük sermayemiz genç nesillerimiz ve çocuklarımızdır. Onları ne kadar çok donatırsak, ülkemizi önce 2023'e, sonra 2053'e ve sonra da 2071'e taşıyacak olacağız" dedi.

"Kitaplar da Dostlar Gibi İyi Seçilmelidir"...

Malatya Valiliği, Malatya Büyükşehir Belediyesi ve Malatya Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. tarafından organize edilen 3. Malatya Anadolu Kitap Fuarını ziyaret eden Çınar Koleji Ortaokul öğrencilerimiz, buram buram kitap kokan fuardaki standları tek tek gezerek kitapları incele-

diler. Birçok kitap ve yazar hakkında bilgi sahibi olurken takip ettikleri yazarların kitaplarını almayı da ihmal etmediler. Fuarın davetlisi olarak ilimizde bulunan yazarlar 3. Malatya Anadolu Kitap Fuarında kurulan standımızı ziyaret etti. Ayrıca okulumuzda misafir ettiğimiz yazarlarımız öğrencilerimiz için kitaplarını imzaladı. Standımızı ve okulumuzu ziyaret eden yazarlarımıza sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Çınar Koleji Standımızı ziyaret eden yazarlar;

Melih Tuğtağ, Turgay Aldemir, Vehbi Vakkasoğlu

Okulumuzu ziyaret eden yazarlar;

Bestami Yazgan, Tuncel Altınköprü, Nurdan Damla, Necla Koytak, Nedaim Yanık ve Münir Arıkan.

Botanik Bahçemiz Rengarenk

Botanik bahçesine renk katmak isteyen Çınarlar minik elleriyle botanik bahçesini süslediler.

Bahçeye bitki tohumu ve fide ektiler. Öğretmenleri önce

ellerine verdiği tohumların ve fidelerin ne olduğunu, nasıl ekildiğini ve nasıl yeşerdiğini anlattı. Çınarlar minik elleriyle açtıkları toprağın içerisine tohumları ve domates fidelerini ektiler.

Öğren, Uygula, Tebliğ Et!

Malatya Çınar Kolejinde "Hadis Yarışması" ödül töreni düzenlendi. Çınar Koleji Değerler Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından düzenlenen, ilkokul ve ortaokul kademelerini kapsayan Hadis-i Şerif ezberleme yarışmasında Çınar öğrencileri kıyasıya bir mücadele verdi. Yarış sürecinin ardından düzenlenen ödül törenine katılım ve ilgi büyüktü.

İl Milli Eğitim Müdürü Mehmet Bulut , İl Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Mahmut Berk ,İl Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Nurettin Şahin, Yeşilyurt Kaymakamı Nesim Babahanoğlu, Yeşilyurt Milli Eğitim Müdürü Hasan Yıldırım, Yrd.Doç.Dr.Recep Uçar Meşale Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Tamer Çalhan, Bilsam Yönetim Kurulu Başkanı Zekeriya Tav, Yeşilyurt İlçe Emniyet Müdür Yardımcısı Cafer Karakayalı , TSO Başkanı Hasan Hüseyin Erkoç ve birçok davetlinin olduğu program velilerin ve öğrencilerin katılımıyla gerçekleşti.

Programda Çınar Koleji Öğrencilerinden oluşan ilahi korosunun seslendirdiği birbirinden güzel ilahilerle konukları mest etti.

Dereceye giren tüm öğrencilere Çınar logolu kupa bardakların hediye edilmesinin ardından ilk üçe giren öğrencilerimize ise tablet bilgisayar, fotoğraf makinesi ve bisiklet hediye edildi. Hediye takdiminden sonra program sonlandırıldı.

Anneler Günü Heyecanı!

Öğrencilerimiz İngilizce dersindeki anneler günü etkinliğinde kendi elleriyle hazırladıkları ve mesajlarını yazdıkları

ları kartlarını annelerine hediye ettiler.

The Project Umbrella Başarısı Ödüllendirildi

Project Umbrella, öğrencilerimizin hafta içerisinde işlemiş oldukları konuların pekiştirilmesi amacıyla internet üzerinden verilen interaktif ödevlendirme sistemleridir. Bu sistemde öğrenciler, dinleme, okuma, yazma ve konuşma becerilerine yönelik keyifli ve öğretici egzersizleri yapma imkânı bulmaktadırlar. Her ay The Project Umbrella online ödev sistemini en verimli kullanan sınıflarımızın başarı sertifikaları sınıf başkanlarına teslim edildi.

DİJİTAL BASKI | IŞIKLI VE IŞIKSIZ TABELA CEPHE KAPLAMA | ARAÇ GIYDİRME DISPLAY ÜRÜNLER

TABELA - TOTEM - ÖZEL KESİM UYGULAMA

ARAÇ GIYDİRME

“Değerlerine Bağlı, Başarılı ve Erdemli Nesiller Yetiştiriyoruz”

Başakşehir Kampüsü

Büyükçekmece Kampüsü

Çekmeköy Kampüsü

Malatya Kampüsü

Bahçelievler Anaokulu

ÇINAR **KOLEJİ**

Genel Müdürlük Tel: 0 (212) 487 25 25 Faks: 0 (212) 487 25 39

Başakşehir Kampüsü: 0 (212) 487 25 25 Büyükçekmece Kampüsü: 0 (212) 881 80 80 Çekmeköy Kampüsü: 0 (216) 429 80 80

Bahçelievler Anaokulu: 0 (212) 654 19 61 Malatya Kampüsü: 0 (422) 238 39 40

www.cinarkoleji.com.tr